

MIC. # 9687

KALMANS, MORDEKHAI ...,

קלמנס, מרדכי בן מאיר,

TAVNIT HA-BAYIT.

תבנית הבית.

SEFER TAVNIT HA-BAYIT : 'IM
SHENE PERUSHIM ...

ספר תבנית הבית : עם שני פירושים ...

ROMANIA? 1910

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

MIC. 9687

L. D. SPIEGEL

Weinhandlung.

DEUTSCH-KREUTZ

Burgoland — Telefon 7

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ספר תבנית הבית

מליצה חרוזית
זה ספר תולדות אדם בעל הבירה.
אשר יתנהג כהלכה וכשורה. כפי =
חוקי התורה והיראה. מלמד מוסר
השכל וחכמה. עד ספר בחינות עולם

חברו הגאון קדוש אלוף מזה מרדכי בן משה מאיר
קלמנס מלובלין זצ"ל בהסכמת ר"י ואל בעש"ט
בשנת תקל"ז

ועתה הוצאתיו לאור עם שני פירושים נחמדים
בהסכמת גאוני וצדיקי הדור שליט"א עבי"צ
אילה שלוחה אמרי שפר

מאתי השפל זעירא נפתלי בהחמיד מוה יצחק נ"י =
אויבער ווישא

וזה חסד המעשה הגאון שם הצניקים והקדושים שבזאת קדשם כחל
מהמכותם על הספר הקדוש הזה והוא לבקש בשם הספר ונחמד.

(א) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(ב) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(ג) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(ד) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(ה) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(ו) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(ז) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(ח) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(ט) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(י) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(יא) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(יב) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(יג) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(יד) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו
(טו) הרב הקדוש אברהם אבינו נאמן בזה שם הרב אברהם אבינו

ואל הרבנים הצדיקים
שליטתם שהם כינוי על

פירושי

(ז) הרב הגאון אברהם בן יצחק שמואל גרשון זצ"ל וישיבת
 (ח) הרב הגאון של - משה יהודה גרשון זצ"ל סג"מ
 (ט) הרב הגאון רבינו משה זצ"ל וישיבת סג"מ
 (י) הרב הגאון רבינו חיים זצ"ל וישיבת סג"מ

ה'תשנ"ח

היה בקרב תלמידיו נביא הדת המוסלמית חתם מנה שחתם איתו מ. פנאלי ידוע
הדפוס המוסלמי והחסיני קול מנה יצחק אוקס מ. סקק. הוא מושלם גדול במאות
המאה והיכאה. וגם מהיר במאמרו מאמר בעבר והק. ונדחה לקו והולחזו אחר
סח של תרגום. למקרה שטעם מוסר שלל. מנאסר לית והק קיושר השאלה. מה
המרה והכרזה. נפשה אף נאן. תקעית הקות. אף ידו ממשן מנו. וקורה
אדוניק קידו. אהולחזו מתלמיד אסמא צדק. ותוספת נאול. ופיה סקק
אנכין ונלחזו נוסר אף יה אדק לפי מנה

פתח

עמ' עש'

הבית

האדם! שאשר שהוא נק חלק קטן ומתוקת הוצינה הארכה עץ באתי עיני,
והין ימי חמו! אשורינו! מנצחות עשוננו! השית נהינו ועוננו! כוהם כאין
וכנפס גזר יחשבן מול החינם והאשור והנחיות האלקי ואדרהרנה השירות
לא כל סוג הוצאות בלל? אק ר' הושיע קשנים! תוצינה אלפי אלפים פלות
סוכות פלל ופג, גמאש עפרות תל עד ראש כוכבים כי ראו כל אשר נשאת כוח
חיים באפו תחלו לה בוצאותם עמונא ג' - אק תהינה רבא וקנות כנסות
דבורים הושים ופולטום גתלוננים בכסתורי הפרחים, אק ינאו כשיר כדוד האבין
והינר, יתרוצצו עליהם וישבחו ארוח היום הגפוח בין גלגולתם, בהדרת קוש
ישוחו אפיק יצנים אלומם בכפנס צורת ארט אלף שובע שחקים! גס הנחל
בקום ופלתה תהיה צדקתך כחמך זה דעת אדם גבוי ונת אפלה, גס הנחל
ידעה מוצינה אתה האל ונורה, לא עתה לו עז בקרעה, אפאת נל אלה ענינה
אל קוף, ותוא ביה תחמך? ישבחו אק כחני צפרים עפות לא עתה אדם
היכולת אפאת אל אכבושהם ועל אשר תחן אדם אפאת בקעו, ירח ופא נעשית

עמ' עשר

פתח

הבית

אחו יוחיו על שטות עיניו, ויפסדו פיתם לזקוק לטחף ולטחף, כי בזה תכרת
תחת זכיה הקטן וצאתם נחשית וחלשית כסוחית ויבשית ויבשית הקוח אשר
יבשה את לשון ואתה הפחת בהן את כוח האבק ויחיו, ויבשיו על האניה חלצו
להרעל את ויפסדו. יג' תינתן המעשה הגדול ויבשית חזנית עיניו בלש כח
פאר ויבשית ותני לפי יוצר פא אשר תבטל להם את הושרות אכן טאסוהם
שבת ותודות - וכל הוצאות השל פא וכאשר פא ביום סגור וגם כח נחש
זו הוצאות האקר ויבשיתו על שני שני, הן שני השנים תלוי שחקים ופאש עק
החכמים והעקריות היקל באתי תפלות ופאולו על שסח פשהם תפארה ולפי
אשר כוכבים נוצרו נגה עוטים אור וצוהם הקטן והם אלא פדונים כפולאם
לפשהם תפול דאבת החסר, נקיים על טאה ותאות בוסר, צוהם תפול דאבת תפול
והצו, לא רחפו לא ידון מות, ופאולא לה השל בוגר חרף כספת ור ופאולא
הגדול נחשקו אל חנות מסגרת קבוצת הצורות הקדושות הדאט והדחשות על
פס תפול (הדג) הדקין, והאדם אזה נחשק אל נגה הצלם השל בפול וית שטח

עמי ציון

פתח

הבית

הריני ושנא תלפיותיך צאקני וגקני נמינו וקצאתני? הן צכרני שצניק וקניהני חיתו/קנין
ותטט תהנימ תהנימ/קנימ רב ותהנימ/קנימ ארבות ולפא ולפאמ פצאמ ותהנימ
ין/האנימ חלוש הילערו, ואזה מחשכ ישות האנימנות? והאנוה הישכחלות
בזה מחשבת נגד שבחנימ האנוות החנימ חיי אנוש ומוצאח ומוצאח צכרני
ושכחנימ כחול הימ? ואל בנקת אשר נהופה כד צמ ולא והיה מאן/אף ואמונתו
גמ בנקת התחילה החינה המקדושה פקידע ירושלים לללת הפזנכ והוי/פני-
גמ אא כאפס ומאן/היו נגד פלשת גל וקצון אשר כתבו את ישתא אנוה
הרפאנו סל/קת ולוא תשוש/קת כי אא פתגמ אפי האנימ לנימ ואפני
קת תגד רבו דאנימ וחסיני והכה אחור את צכרני. ובאניה כוח נכות
הצול/קת ולא נגן/אשחת את חית/קת תוכו? בזה מחשבת אפי/קטעה שספ/קת
נכחני ימ אלת סוף ואל/קת טוכד ואל/קת וכות בתקנה נישק, ואני שואה ושואה
את צכרת האעה נחשני? שניד נא את אשר איז דוקר אלני, כי צוד בטרם
כאש צכרות תל חולל, פדוד מחל/קת על האני/קת תוהו והוהו, קטרת החימ הטעני

צמר" עשן

פתח

הבית

ראתה צין התשעה הצלילה לעשות את בט בחושן בט אבדמם אהוביו לקוסר
הוצירה לאיהם תסוק קלן הבריאה מן ראשי כוכבים רדנים והנשאים וזואו
צפר השקטם והיה יהי' המצנאות משוררים ואופסם והאווה הישכרולות
לשם תקיטבים! אם כעם אתם קזראשם נכנסים בווא ואחזקם ואל נדנא
הן (ווי) המורה שעות וקלך אחמם בצלחתם תלית גפסה תפסל אשר צלנו (גו)
לאמצאה הוא לפאן לא נכמת היוופסם מחול או תליות, והוופסם וחית החשורין
מקל וות ויבט המורה שעות ותנועת מט המורה שעות תלית אל הנקודה
הדקה מן הדקה וכן המורה הישכרולית הנכחדה בהגון לפיפות, בקלות
נראות (קול) בוירולנס יוקדים וחיות תקופש הוא רק הווא הנקודה
הקוטבית ההצפות, אשר ולנה תלית ותליתם כל קוואי הוצנאות
וכל הישות וההנאות ששנים מלא צד המוש והמול יובלו ויחלבו את מלך
השלימות האמת והאמת תפזשה האמת ותה"ן מורות כח החי
הנצחיות לאת תשט נשן. - ובסנית זה לא תנא להתקף אצולם וא

עמי" עשו"

פ תז

הבית

ואם תבא לארץ זאת הקדושה הקטנה הכסף העם הנבסל. הקבוצה הנבואה עם
קטנותה ודקותה, כמו שאם יצאו סבי החול והרעש קרני הסעם והאקטם האקט
הוא פרי האומם בדול צדקת אשר שער צדק לא תהווה נבקצו, בטרת שות על
עבר בלתי תלמה וקבנים ידבקו? האומה הקדושה היחודונה עלתה במחשבה
ונצח אומה בדעותו במבט וקטם היצאה יושב על כסאו על הווקטם כוננה
הנחול הגדול ויפח בוקטם נשמת חלום סלה! - ואזאת מה אצדק עליו
נביאו חוצה ופיו להקות הקדושה ואפיפי קודש ותפאטו, כי ההרים יתלו והקצות
תוטטן ותספי זאתך לא תבוט "אמר: ידן כי האומה השופחת היא קצדק וכל
הכבאטם כדלך הנשלה וכל גיו היצדקום, יה וקטם שדחנים הנה האומות
יושו ותמונספן וולס (הנשמה) הנשמה לא תלה לא תבא רק חסד העלון תבוט
עולה שוכר את סמו ולנה אחר. ואם אספה כן הוא ורעשו האומות וקטם
רש וטוט קלוי, אתחנן אז מרא סהער ארץ כי לא ישאט הוודם באפם לבנות
ולתתם את קצדנותו. ואיכפה יוכלו הווקטם להאביר ואטות את קוטטם וקצותם

נ"ב

פתח

הבית

אולם לא נוכח לכתוב כי אם אנו שבו כולם בארץ ונלך ונלך
הנשכחות והיות הוא התפלות העליון, הנוכח ונלך ונלך
הוא אשר הוא את הוא רק בתוך ונלך ונלך ונלך ונלך
ספר תורת משה אשר הולחנו ונלך ונלך ונלך ונלך
וזו התפלות תחתית, רק אם נחמקו ללך ונלך ונלך ונלך
תחתית התפלות ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך
נלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך
כסל ונלך, ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך
הנשכחות והיות כי רוח החיה בנפש תחתית ונלך ונלך
והנשכחות תלוי ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך
הנשכחות הנקרות הנשכחות תלוי ונלך ונלך ונלך ונלך
לכס תקווה ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך
בהם כל ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך ונלך

עמי עשו

פתח

הבית

גם הספר המוקד תבנית הבית הוא ככוכב הפחד עלי על שני ישראל לתורה
ולתפארת, ואנו עומדים עליו נוספות, פארות בארות, נחפזות ונשקבות. הולצות
ועם לוצה אשר קאז והרס את הקודש, והנע נותני לפעכס היום קראו בו והסע
כי לא אתה נראה בו גלים נקדנס. גאענס כגאורנס. -

אם החבר לל

הוא הגאון בענקים חכם וחוכם מדכי בן מלך גאור קאנס מולאין גלאה
באמנה לל חי -

גשנת תקל" כסיו הנראה הדפוס את ספרו הפראקסורט גאור. -
גני הסכים על ספרו ?

היה הגאון מוהר"ר דוד פרינקל בענקים ספר קרבן העדה על הירושלמי, והיה ר'
יואל קאז שם טוב בותב עליו בהסכמות, וה' וכ' חכם וסופר המומן אמר עשר
בר אהרן ובר אורין בן של קדושום ומאץ נשגום ה' המומן התורה מוהר'
ומדכי קה' הישיש מוהר"ר גאור מולאין והוא חד ותושבו קהלתא ע"ל של ר' נוא

עמ"ד ע"ש

פתח

הבית

בצ"ט יצא ה"ה, והיה מקאש"ל כתב עליו ק"ה, והאמ"ן איש נאמן והוא ניוצני-
ובכירו שארו ופשוט ה"ה הוסט האול"ל המכתב השלם התורח ונהר"ר נפתח המה
המנהג הנשים ונהר"ר מאר ע"ה אול"ל ושו"ף נפתח היותם ונפתח רח ונפתח-
ע"ה פ"א ונפתח, ואנ"ה רח ונפתח ונפתח יקרה אשר לא נפתח אשרת ונפתח "ע"ה
ב"ה ה"ה ונפתח

ד וסמ"ה הסבר

הוא אפר ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח
ספר בחתנות עולם אפר ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח
אל המוסר ולא יראת ע"ה ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח

ה וסמ"ה פירושו

הוא אפר ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח
אפר ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח
אפר ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח ונפתח

עמי "עשו"

פתח

הבית

וקראת את שם ביאורי זה מדרר עיפר, כו הוא בגי' שני ושם אמי, נסתאני בן
וצחק "חושבא דין כחושבא דין, ואמנה כי כל הוגי בסאדושו יוצאו תסל-
ונקר, כי שבצט בו דברום וןתניס ואלפצטס הוספסס נוסף פיל נאה ונדב עפיל-
המחקר לו - כצאתי את פש פתח בית אשטח את כפא השגיחה, געת אשטאצ
אחריכס בפדף התומה והוצוה, הדרכה אחת לק אבני? ברכס גם אונס ואתקנת
אבני ואמי. האר פטף גם אלי אש תולעתך, יתפדפדת קאשפת אדנותך, הן רמת
- מתוכרות הוגן שתינת וצית, נס ונע אש חחיל סקודניך לא פדשט, נע
מתי לא תסוק תמחצונו, כוחות אלסו שדור האמינו, השקדום
מאצו, החקבום הסתבאו ואור חנינו גם תס אצן את
האונס תעשה פלא, ונע קין היצורום וקויל.
חלש ונאזה, אכן הסוקה לי עור גט.
היניס ואשוקה יאכאה.

אשור פקודיך

תולאד

תפילה על גלות הגוף והנפש

[illegible]

אותה ד' הנורא והנצח נא חס תרחם
 את יתר השלשה של הנחנקים ושל
 הנשחטים נותנים ונצרים לזוה"ק
 והם נאוו איש צול הבארים הנחשבים -
 ישראל עמך נחשקו מתחתך אשר נחלת
 לאברהם בחושך יצא ארץ ציונה לזוה"ק נחם
 חיבו את עמך ישראל. תפדה את פארכא כי =
 פנתא אנשוק תפס את גאנר פאט לזוה"ק
 תצוה לשתוח פתח התשובה האנוסים אשר
 פורנים נאצים פאח וכרתו בותך הפסוק
 פוהם פתחו ואזרו חרבע את בית תפאצחם
 תאץ בית עמך תפאצח שיהי תפאצח, אונתך
 ותניך תרחם ואונקא אל תושב, תבון את
 תפאצח. נאמנו אלהים אמן האנוסים
 זכום ביהודים אבן תפאצח תמה צי שחשך
 הורץ תפאצח בו אתה מצא אונתך וניצן
 כי יצר תפאצח וחוקה, וקרה קל תפאצח

אשר חזו לו הם אשון יאון ואלון ואון אלה כוננו ידו הדג המעלה במים ואלו חכמי וספר
אלהי הכתר שלל מזה עתה ואקס מזה וולא - האפון ופיו קא אמר. האומה
אח האול ואח שיוח. עכב סל ד' בורו. בנולח שוח סוף קופל. יקדיל
מולדו העלום אחיה ומתנודה. מתולד בתולד האומה וההלאה בדעווער והגווער
עליו. אף הקודש בעולם. ונעקם גפ חח העלה העלילה תמו ונקול.
במקורו העטמו אלה נסרה לסרה ויהי נחוק לקור בשו תגלה הדול כאל
בחינה צלח תבונה מלאה אשר העל ירא ד' וצחלו אלו נצח זה כהו
בהפגה גזול הדור והמחש ודודו העל שג אלו נסרה "בתוספת שמה מ
העיקור. כשו אסבוב קצוה לעי. הדביל יונה באלה אלמה ואלמה והו
תעלה העל אלה סלע אסבוב העושים בו אף יעל וישח בו נחו שו
אחיו ולחל העקלים אלה העל והלח אלה בשדה אחי בעריו העלה
השומע אוערה לו ענה וגלו בו יעל אחר שהר בשרי הזה העל מ
אול עגור בורח ד' א ברכי התורה והתסודות וכל מולדו שלדום
זה מסי בשלמות. אלא גם אלא אכן לקח לאל ספר ח' איה נלח
צאח מנחם הערוס בהפגה גזול דענע שלסא באשא ה צלמות שסל

הק' חוש שש יקדיל

סאטמאר רבי
 אברהם
 יודא גרינבערג

גם מע דוקא ^{קעגנ} צומה ^{הע} רבני דבורה - אלר שווער
 הייז געט אן באהערד קונדעס - וואו שלח וקעמקעט
 זיך הסכים ^ל אן ינו דס פאר . וועט דרד חותם זעה
 רעליאנץ און נאך געהאט פאר אים הייז אהעליוו
 אדור שווער - באשמועסע אהעליוו אלס אלס וויגא אהעליוו

אהעליוו רב ^{קעגנ} צומה
 בעהק סאטמאר וואו ^{הע} אהעליוו ^{הע} אהעליוו

ה'תרס"ג

הם אמר שכל בן שמונה חודשים המועד בו
במלכותו ו' ארבע וסוף וסוף וסוף וסוף
שם הוא וסוף וסוף וסוף וסוף
הם עליו כפי המורה והמורה והמורה
ה' וסוף וסוף וסוף וסוף

ה'תרס"ג

הם אמר שכל בן שמונה חודשים המועד בו
במלכותו ו' ארבע וסוף וסוף וסוף וסוף
שם הוא וסוף וסוף וסוף וסוף
הם עליו כפי המורה והמורה והמורה
ה' וסוף וסוף וסוף וסוף

הם אמר שכל בן שמונה חודשים המועד בו
במלכותו ו' ארבע וסוף וסוף וסוף וסוף
שם הוא וסוף וסוף וסוף וסוף
הם עליו כפי המורה והמורה והמורה
ה' וסוף וסוף וסוף וסוף

היום כי חזרתי לעלי ארצה חזרתי
היום כי חזרתי לעלי ארצה חזרתי
היום כי חזרתי לעלי ארצה חזרתי
היום כי חזרתי לעלי ארצה חזרתי

מפתחות

הפניין

תוכן

פרק ודף	שיעור היסוד	פרק ודף	שיעור היסוד
א. א.	מפקד וצמחן שהאדם נמצא בצלם אלקים ונוסד י	יב	יפת שאל וישיח הוסיף שיטתו שאל אברהם וישיח
" "	השכל אל האדם שאל יאמר חו" את הצלם אלקים	"	כי הם ממשעם שיקדו שמו יתקדשם ויכין ויחזקם
" "	הוסיפו לנקות השתה אחשה ולפדאן עולם	"	אל תכונה חייבה צוסינות והפך ולמות שאל ויפדאן
ב. ב.	תוכחה שאל יחמוד האדם אהון וצושר כנה		שיעור האיתן
" "	שאל קצון בעול כשהו וקשר שיש צושר	ג. ג.	מאמר את החץ הפך ויפדאן שאל ויפדאן
" "	שאל קצון ארצות ומה בקצון בדעו -	"	ויפדאן חו" חנונים ופדאן שאל ויפדאן
" "	ומדורר את האדם שדך וצושר כשהו	"	כוס רחבנות והשתה שאל ויפדאן
ג. ג.	קטע השולח הזה ופוכיח זאת האדם שאל ויפדאן	"	שאל את הפון והפדאן שאל ויפדאן
" "	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	יד. ב.	והשתה שאל ויפדאן שאל ויפדאן
ד. ד.	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	"	הפדאן שאל ויפדאן שאל ויפדאן
ה. ה.	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	"	הפדאן שאל ויפדאן שאל ויפדאן
" "	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	"	הפדאן שאל ויפדאן שאל ויפדאן
ו. ו.	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	"	הפדאן שאל ויפדאן שאל ויפדאן
" "	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	טו. ג.	הפדאן שאל ויפדאן שאל ויפדאן
ז. ז.	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	"	הפדאן שאל ויפדאן שאל ויפדאן
ח. ח.	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	"	הפדאן שאל ויפדאן שאל ויפדאן
" "	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	"	הפדאן שאל ויפדאן שאל ויפדאן
ט. ט.	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	"	הפדאן שאל ויפדאן שאל ויפדאן
" "	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	טז. ז.	הפדאן שאל ויפדאן שאל ויפדאן
י. י.	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	"	הפדאן שאל ויפדאן שאל ויפדאן
" "	קטע השולח שאל ויפדאן שאל ויפדאן	"	הפדאן שאל ויפדאן שאל ויפדאן

מפתחות

הענינים

תוכן

[illegible]

פרק דף	שער האיתן	פרק (ל"ז)	שער האיתן
ה יז	היהל את תשוקת אלה האנשים והן עתה אצל יא	כו	נצרך בלחן השרה השמונה והפלא באקבות האל
" "	ולא את כל תפנותי נשתן ויורה דעת כי גם - "	" "	אוק הבת זלכה נתונה מחציר המסרה ונער זלמרה
" "	האשה תאבהו רק צד שאלא רצונה וחפצה - "	" "	בתפנותי כוחמנים <u>נהנתה</u> ואשרת למנוח בקניה
" "	והבמה היו רק <u>נפלה</u> יקרית ולא עצמת - יב	כז	יחד צנונים משה ואשרת וזה מהאדם
ו יט	גשכיל אפס שאת המשה אשר הוא צלמנו אמן "	" "	מנה אלהים מבטלים השל אינו רק בעל ומנהל
" "	אכסות במהמה זכ"כ כשכ במהמה רצהו שזון "	" "	שלא נולד. <u>ושכסול</u> ישון עירום נקניה והחיות
" "	אתה זמנית אמן <u>אלו תמותך</u> ותפסק הוצחה יג	כח	יפסקו בו שלא לשון שפחה היכן הינה השיועו
ז כ	תוצאות שם פרקים הקדמים שזן אכסות בשום "	" "	ינת הולדו רק <u>הפחה</u> הילד השכן הפועל לטוב לו
" "	זשם ומהבתו רק בזהמת הנשמה הקדושה. כו יד	כ	ינצל עלן ותחלת הפה החלונות והם משה בשר בלון
" "	הוא צוהבתו צוהבתו שפחה וזמנית. ואמת "	" "	אמת ולא ילד בעצמה. כי הכל משתנה ומתחלף ואי יתן מאורה
" "	זמנה ילד וזמנה יתחלף <u>הצבא</u> - "	" "	ומהמה חיי הצואם אפסיה בלם ים. והחיות נות אפסיה
ח כב	זלמה על האדם שפחה החיות והפחה - "	" "	ילד אמר <u>הפחה</u> חפחה אפסיה <u>הפחה</u> חפחה חפחה ויכירם
" "	בקדמו הו יעשה חו' אקרת הבנת ולשטשת את - כז	כא	היות כי ניתן לזרם השמח הבחירה' אהות צופה ובק
" "	שם הצומח והתחלף. <u>אענה</u> את <u>הפחה</u> - "	" "	שם סוף כל הצעות ופחה הסוכת נצרך על היחיד בפתח
ט כג	תשום אפסיה הקדום וזכית תשום ים - "	" "	לשון שפחה האדם שפחה נוי חלום יבש נחל
" "	<u>הפחה</u> ופחה ופחה אפסיה - "	" "	יט וקרתו הפחה אפסיה אפסיה ופחה ופחה ופחה
י כד	זשום אף כי הפחה הקדושה שם שפחה כחל - "	" "	הכל הכל וישם אין חלל היו <u>הפחה</u> אפסיה -
" "	שפה סוכה היתה מתחלת בין אפסיה ופחה - כז	כב	שלא ינוח האדם לזרם אפסיה פחה. כי הוא כח
" "	ובין פ' אפסיה החיות והפחה הנה אפסיה - "	" "	הכו שוכס אפסיה החיות והפחה הנה אפסיה וזה אפסיה
" "	הפחה אפסיה חפחה חפחה חפחה - "	" "	אפסיה אפסיה חפחה חפחה חפחה חפחה חפחה -

שיעור החרסית

פרק דף

שער התור

פרק דף

ב	עז	בקרית ישיבה ושלמה אפרת	ב	צג	בתפוחות הסדר הקדוש וכל אומר ועני הוצרכו. שולח ושלח
"	"	אברהם וכל צדיקה השמחה. ושלח יתחנן בלילה לא אצל	"	"	חלונות תלמידי קדושים. ואז ישח שפלות השם בלח חסד
"	"	ולפי ושלמה חסדו. שחם אהבה על פלגות ושלח	צד	"	על שם הוועד על אלו כי הוא אנו בעולם הזה רק כעין נוח
"	"	ולח חסדו יתחנן יתחנן בלילה חסדו ושלח	"	"	ושם אברהם על אלו וכל כוח שחם שחם חסדו ושלח
"	"	והחסד חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	שפלות השם ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	ואחר אברהם חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	צה	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
ג	פב	חסי חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	צו	"	שולח אלו חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	שחם חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	ולח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	חסי חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	צז	"	שחם חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	חסי חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	חסי חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	צח	"	שחם חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו

שיעור החדש

ב	צט	בקרית ישיבה ושלמה אפרת	ב	צט	בתפוחות הסדר הקדוש וכל אומר ועני הוצרכו. שולח ושלח
"	"	אברהם וכל צדיקה השמחה. ושלח יתחנן בלילה לא אצל	"	"	חלונות תלמידי קדושים. ואז ישח שפלות השם בלח חסד
"	"	ולפי ושלמה חסדו. שחם אהבה על פלגות ושלח	ק	"	על שם הוועד על אלו כי הוא אנו בעולם הזה רק כעין נוח
"	"	ולח חסדו יתחנן יתחנן בלילה חסדו ושלח	"	"	ושם אברהם על אלו וכל כוח שחם שחם חסדו ושלח
"	"	והחסד חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	קב	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	ואחר אברהם חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	שפלות השם ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	חסי חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	חסי חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	חסי חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	חסי חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו

שיעור החרסית

ב	צט	בקרית ישיבה ושלמה אפרת	ב	צט	בתפוחות הסדר הקדוש וכל אומר ועני הוצרכו. שולח ושלח
"	"	אברהם וכל צדיקה השמחה. ושלח יתחנן בלילה לא אצל	"	"	חלונות תלמידי קדושים. ואז ישח שפלות השם בלח חסד
"	"	ולפי ושלמה חסדו. שחם אהבה על פלגות ושלח	"	"	על שם הוועד על אלו כי הוא אנו בעולם הזה רק כעין נוח
"	"	ולח חסדו יתחנן יתחנן בלילה חסדו ושלח	"	"	ושם אברהם על אלו וכל כוח שחם שחם חסדו ושלח
"	"	והחסד חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	ואחר אברהם חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	שפלות השם ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	חסי חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	חסי חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	חסי חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו
"	"	חסי חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו	"	"	בחינוך חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו ושלח חסדו

[illegible]

פירקן - דף

[illegible][illegible]

אילה שלוחה

אמרי שפר

שער היסוד

<p>פרק א' חסד פ' א' זכור ותהלתו תפארתו - קננו אברהם מאשה ונעשה כוונתו נח ונחמד כונן אצבעות נפילתו אשור וטט קאנת הלאנו וכו' שם פ' זכור (א) הוא הנוסף אשר</p>	<p>פרק א' חסד פ' א' זכור ותהלתו תפארתו - קננו אברהם מאשה ונעשה כוונתו נח ונחמד כונן אצבעות נפילתו אשור וטט קאנת הלאנו וכו' שם פ' זכור (א) הוא הנוסף אשר</p>
<p>נבנה קשתן (ב) בל"א נקרא ברכה (ג) שם המנוח בל"א חלקי קשתה ברא- את האדם (ג) אשון סבוק</p>	<p>בטן גבורה (א) ברחוקה (ב) חלקית דמור (ג) אנו ועדי אנוך כהן הלאנו (ד) יקושר וכו' זגנון יסוד (ה) אחרת כוונת (ו) בל"א חלק ומרובה (ז) אהבה (ח) בוקום לא מרובה (ט)</p>
<p>והקשה ביהמ"ק וסוקב בהדחת חחטות (ד) - באבולת השן הובגר את הכל (ה) באפק פורח בעת חבטת חטום או שגורנים ככה נשבר האש זכוכית דח (ו) באור אחרת תופעת ופולחנת בלתי נוספת (ז) אשון דמורה כוונתו ופולחנו - אחרת באור יחד ה' אלהינו אחריות ואבראון אולם (ח) ושלכנו אשון ופולחנו נגיד נחן באנוק (ט) הוא אשה איהנא אשר תגיד בוקר ושולח אבות אשון (פ) חלש המצות</p>	<p>אשם סודה יסוד אחרת ופולחנו חלקי בוקום - שלהבת וקוד התפארת, וקוד שולאכי נח ונחמד נמלו חזון את אחרות ברכה, ובאשון נאז זוגות גשנת בסל"א חלקי ההשחתה הנפחות, בעשירי אנו - ונתנוהו אשורה, נפוצ באמת נעזבו ונכסו, כי נחשנו תבלית המכונה בעצומת כח נאכלו ונחמדנו, ולבית חלקי בחמה כוונת, נחמד נחמד בשלש נקודות חלש נחמד, ונחמד נחמד נחמד בנחמד נחמד, נחמד נחמד נחמד נחמד =</p>

[illegible]

שִׁעָר הַיָּמִין

[illegible]

פרק ג' (א) יחבתם ויססיקם, (ב) בלא
 וקצעתם מאטכצוץ ששונת וגו' וקצעתם
 תלפת השני, (ג) לשכיבה (ד) גמולתו
 הכתוב אשר יקוט בלאו. (ה) הנחות ככסוד
 ותאלץ וגו' (ה) (ה) (ה)
 ותקל העם צוה להכרת
 והוא עש' ואלפת העמק
 אמונה מתן פנים אלוות
 (ז) להכרת. (ח) יקלץ
 הצלם בפרים עזובות
 והתאלץ באין עש' -
 וצוה על אפך ועל חמתך. ותקל ההין עז' ואלץ, בעם המזדנים אלה שנהמקור שרם באם
 שם רם שבגם אלת. ואם להקדש המזדנה במע קט תשאל, כי עז' ואלץ שפא עז' -
 תקבלו, קנינה נכאב ולא בול הכחשם, הואם יספא עש את רעהו ואלץ עז' ואלץ, ואלץ חזוהו
 וקניאון יתנא, ומצא כי על תשובתך לא השגת מאוה, תקצוץ ענינת אלה ותקנה נביאה,
 באין עש, חרפות ושוברה נצחת, רעה אחר רעה וכאב מופנית, ואם כי אותה חרפות חזא
 תאונתך, וגו' תבחר אלץ אחר שכיחות אפך, תן אצ' בעם נכאב ויתנא (ה) וקניאון =

[illegible]

לפי ציר היסוד

פירקן אותה האדם בן תמותה שבין רוגז וחול נעם, מכאן הוא תמה חינוך מן האדם פנים, נפחם
 יצר מחשבות ולכן לפני הדיון בין אמה שאת בזה שאל, ובכח יכנס להחשד ופך, איך נפלא וקצו
 אשל ולא דעת ולא תבונה, ארה לבלק הנכבד אשר בשאט נפשו השבת השעה, וחיובתן הלאה
 ואת הבונה החיות, גשה (תהפך) ואמשך, הובילקש מה שאשאלך, אם באות ותעם הבה ונפך
 (א) עין בלי שני וגור כלומר זה תבטח בהובקום, הן בשופם הבה שאת אבטחך, דף אישוא כי
 החיון בשופם ישנא לה האדם כבודות ואבובים (א) אף בשופם הבה אשך סלוח סתם שישאובקין
 (ב) ולות ויקדים כלל בשופם ולות (ב) אין זה כנאם פדנישובקים שופ תפלת שנתך, הבה
 ותבטאם הבה אלה ותבטאם, ולצמח חקו וזה אפן, ראה נא והנכח, מכור אשר באו חקני ולא
 תשבת, את אשר ידעת ושאלת, בי (שופ) כל שופ השכל בנשיותהם, יצאצו חלוחית בקקקוניהם
 על קני התבטאם תבטאם בשופם, הכל נפוך ונשכחך, סדן הבא הישם, הנהגות אחרות
 אן האלושם, וקוץ החן והסובקים, הכבוד והחלואה, ויהא אף את החלואה, ישגף את החלואה, ישגף
 את הדבסוס אפז והשקרה לנישור נעה, אולם אם כנאם קט, הא חסר חלוחית, שגף בשופם איהך
 וישחקו לושבתך, והיות כאשר יחלום החולם זעם שפ מן, כי השבית נפשו והתבטאם, אף לודי-
 ופקל ופנה נפשו שוקקה פתק לשון אפן בתורת הדף והצמאה, ואם עיניו לשבת? אסמח
 אנשים כי יתבטאם לשון, בשל הובקרה ישבובקוץ, ואמה השבובק רעית השופך, הבכר את
 התבטאם, ותשום חלוחית אולם, מכור את בן אדם אפן אפן, שגף אבוכאן טרם נקוץ
 יש חנוש חלואה. הן תופה אבוכאן וכונן, ישגף נפשו, והקמת אף סדנת חלואה חלואה

זלות וצניעות בדושות קדוש, בטל הטומאות, התעוררו האונקסות, איכבה תעבה שאהבה עלי, קיש מצורינו
 כי גם בתעב בניית אלהים, נאבדו וישנו, גם ערה ערה תתערער, הכיני חוקקים בתלפיותה
 אהיו שגם גם הנה נתקברו ונתקברו, שמו גבשות עולם, וזה גם אנוש אנוש תלושו הוצריני, התקנתו
 חלושה גל הכדושט, מוכשז אכל פאש וכשש, שטחלה כו תעבור והנה לה אצחש, בתון אציש פחח
 ולסבות מקריות שונות, ביום ובלילות, זאת אדון כל כולן, יוצאת, אהשוק עליה נמחות, שולל נחיות
 וזו שטח השגחה עליו תעבור, תעל לו כל שטח יכר, שזוא יפקד ולא יכר, תמו פקודתו וספרו התע
 עול לו ושוחתו שטח האש, נאש נא האש כח כרותות, וחטאות, שזוא אה לא טכור, ובאתת נכר

לשכת ערר היסוד

פרק ח כאשר אשכ בדפ ואפוס, וקנינו על משכבו יפסון, אנשקלה ואקילה בזבון האצת הלי וסניס
 וחשבו, שלחם התהון את בת ופלי נאחמו, הדוכס פליות ותההות את בת ופלי יקבו, אפי
 עאלו התשנים, יצורו העולם לשמות לקול כנור וקונקנים, הלא גם חנור האצתה או אכס השדה, שיתות =
 וצמחם תפץ מהאפס לולא הנשמה הקפוסה, ימי שיתיל קצבים וקונקנים, ואפי אפי סקבורות חמה

[illegible]

אילה שלוחה

אמרי עפר

שער היסוד

פרק ט' אלה בן אפס, גם בע איש יחפץ שני ואביו, וזו תפסו בן יצחק אלה ון השמחה

והבן, וזו לזמן אמת לחלון ולזמן, והפסד קשור בחזקתם וסגרת הרכבתם באו יצא את-

ג' ש' (ה' כ') וארצם כי אלה נאסף העם, כמחלת יצומתם ופסד האוצר נחלתם, וזו

הנסו גיוכס, שכל, ויקופ שלהבת אש גיוכס ון, גם עם ון הארצה התבונן, וזו

א' הוא ציון וקטן הקל-לוי נתן

ב' עיקר חמץ, ג' קטן האת

שחוקיהם וזו, אז יתפרס

ו' ופסד האש כי האוצר וזו, יסודות

אש, איש, עפר, רוח (ד') גופו בפרט

כ' אור בפתח המזרח הניסו ופסד האש

ותחת ותוא חמץ הצומח לא פסד, וזו אלקים על פס עם נחל, ועם תפלה אש על פס עפר

שקל ותבוא ויתקרב, ותבוא ויתקרב, אלה בע היצור סופו כ' אור הניסו ופסד האש

אחיו בא נמר, אור, אמת בע חלון, הניסו ופסד האש יתבוא אלה על פס עפר? כוח שפי גיוכס

תאוריהם ותפסד אלקים, אש בפתח שמה-עצם בתנוות עליו גשם, האש יחל בנחלת

האשנות פרץ הפורקנים ואז יתבוא אורחותו, הוא כולל חסיד חין ההשגחה גוף כ' יסוד

וחסידו יבקש ויבין, וזו כ' אש בעל באורו, אי אמת נאש פתח האור, פס

פקד וזו, על השגחה פתח, עליו גוף וזו, ואש אשורו ואם אש לא נע חסיד

פרק י אחת הכצית אדעת כי חלוש ההחבקה על יצור נבראת, וארעקה זמנה חסד ופזות התמאגת ונחשלות אלה
תמוז בתמוז נחת דה חסדני ונחמדות, וסוד האמת סתרי והשני סוכר זה נוסף ונשנה חוקר. העוסק יאחז
והאש ייבש, הפער יאחז והרוח יפריש בנסקרים נאכבו חפ על אחת להתקבר, ונס תבונה אש ודוח הפער =
והאש כהסד קשור, כוסיור בנאסר, בתורף אצור ופצר, כל יד/ש/ל, וקרהוה ונהיגים את העולם, והם המושלם

<p>וואס איז געווען, וואס פאר א שיק בא וואויר, תשובותי וחשבתי. והנה שונאים את אחי שנהג נבחר, כי חותן האחד הוא קצת ראוי, וכן הנוצר כי האב ידע פניו ופניו, והוא חסיד אב</p>	<p>השניות חושבים וחושבים (א) שיהיה שונא בורשם, מקדש ומה שיהיה יורשם, ובא ומה שיהיה אבותי גורשם ומה שיהיה יתור ומה שיהיה אבותי, השארים (ב) והשפנים (ג). פנינות וספופים (ד) חלקות ארץ ושאם באים כי זה ישה וקדש ומה שיהיה כח</p>	<p>(א) חושבים ואלה אל תחוש על חשד רעה (ב) עשית הם יודע חשד (ג) יב = ולכן עשית (ד) ואלה על כל ספופים וספופים (ה) ואל ידע בארץ ארץ וספופים</p>
---	--	---

[illegible]

אֵילָה שִׁלּוּחַ

אמרי עזרא

שיעור היסוד

[illegible]

הלאות כי הנהייתם מקלות
העלם והצרות בעד מקלות
שוא ופחמות, אל תאכלו שום
ממשך, כי הנהייתם פירות
רעים, כי יחלקו עקבותיו כי
תקיפו באמת הישרים וצדיקים
וראים היטב כי רק חלקיקות

ד) בתוך חולבוט וחורשום (א) חורשום
 זאונץ פארשום, קרקעס אום נעה וורשום
 וכו' אט אט נעמץ (ב) אונזר פארשום וכו' -
 טען יעצונדן ווארץ פארשום, האמאס (ג)
 והם פארשום (ד) האט פאונדן אפצישום (ה)
 חאקונת אפצישום (ו) קאמט פארשום =
 פארשום, אפצישום אום נעמץ (ז) פארשום (ח)

(א) חושבים ואין מחשבה
והוא אה"ע איחודם כו"
(ב) יקוצץ (ג) האזנות
כינון לבטח (ד) קב אנוחם
(ה) אה"ע עצמי נשבע
ומחשבה (ו) אה"ע (ז)
נחות (ה) כנשא חטמה

תבקר לשונם, ואזרחת חננים, יבכו ביו שמש, אף בחפצי אהבה לוטה באת אורח, וחסד וחסד
 הכסיל הזה יססור חיתו לשחת, טאכא בדין סכור וות, ואקחני לני הכרעם והסעות, יתרו וכרולו
 ביתו והורו, מעד אמה שוכה גרה על חלקת הארץ, ופניו בראש ארבעים יה פס להסודות
 פניו על פני פניו, זה חוטף הפסחמות, גרה החסות הכרים והעסות, אשר חניניו ראו
 ואמה נצחת, ואמה הנוצר נצח כי יתעלה בעד אמה, ואמה שית אסר אתמה אפולות
 השארות והקטנים, וחסד וחסד אף בית וחסד בזה הפסח, וחסד וא חסד, =

אילה שלוחה

אמרי עיפר

שיעור היסוד

פרק א (א) הוא בין שש זר (ב) זב אין עש
הזר זאב טעמו (ב) יכור להפגז גנו כפ
רשמו (ג) יזהר לאהב כי שוקדאע וכנ
ד) עובד ומנע (ה) יפנה משוכה שעה כן
יפנה את העובד ויפנהו
ד) זולא תפסק בשפנו כאשר
ימות, (ו) ילשון כפמק סקופ
וקוצ באור יקאה חל זחם אל
באן והוא לשון גופא צל
ד) הוא לשון חר וקוס גדול
זכר, וקצת בין הושה בידם כי ישורו לעלם
ובדק זה טוב חקיהם ועתה גוללם רעה חזק כפזת אשר פולח הפולח ואלהם ואלה
חפץ, אלוהות זכין פליס ופליסם יתחל, כי אה יתה ברפ השפחם זחסה כיה ואל השפח
אפפת השפחם ישפח, ואף רסמא נתמט וטחל יתחל יתחל קדקוד, ולכחם צ' וסקוד, זממ
כיום חליו חיוני קדקוד וכחשן זמכמה חלה רמקוד, וקדח החל אשר חל, זממ חחשן
א, ותחת אשר אז זכר עשות חסד למבטן נא, ואל חמלנים זממקת כחם לבור חשן, זכרם יתחל
סלחו, יתחל ויחללם זממ, ונתחל כמלה זממ, בורח זכרם זממ, ואל יתחל חלח -

אמרי עיפר

אמרי עיפר

עיצור האיתות

ברכב אמה השלש הקולות בפון ובחמת איתות
 והנה שנת כסף, אשון ואל טובך ושלך איתך
 ימים, עשה זאת איפה ובצל, עמוד האבן והאל
 שנת אל המנות איתך, קוא ואחך האל הסוקה
 והאוישם, כי חלע תחתם
 שתאוס והיו עולומם ה
 ובפיהם וישלח תעניק
 אשור והשלים יכח-
 וזה תמצא בעצמך ה
 שנה פשט ושל פלס
 ומשם, אלקא פשט
 הכרומם, הפעור ישק בואשם אמת והשלש
 בשל פל, ובאשם יחד אל השלש תלה כחשו
 אף לא איתם ישכח איתן, כי גם חסון איתן
 ישה, והיית איתם פלס איתן תחתה
 (א) השלש (ב) אשם ואבן, (ג) נפנה ושח (ד) זה תמצא יחד, (ה) בוצה השלש (ו)
 כוס ורומב (ז) אשם (ח) כבאיתך (ט) אשון צוקה (י) אוק חמות האד והש (יא) אשם

אֵילָה עֲלִימָה

אמרי עיפר

נלעגער האפיתן

[illegible]

הילה שלוחה

אמרי יצפר

שיעור הציתן

פירך ד אדם לעיל עליו לשדד אפתי אבות נשוניו, אנוח על תלם לבנו זכני תמנה, והשקות
 כל אדם מן בשרונו, קשת הואת אי צמח חור עני לו, אכן אכונה היא המנוחה השוררת בין אנשים
 כי אם נחטא אדם לשמנו ונחשד בקולנו, קשת תפוס עוננו ונחטא תמנה, אם נחשבת האדם
 חור גלען נחשבת, העצב חובים קאנושם וחולצם ושינה לא תהיה, אם צמח חור נחשבו ה
 (א) תבסד על לית חורף ותאנה הפלח תחשבה (א) ונחשבת תחשבה האלואים סאכל פוח' ושמה
 (ב) קלח ושור בל"ה האב והלך כי תגביר קולך בין אבות ותלויך ואמה בין החליפה דתמנה
 (ג) זקום שפסון מהאת הקנה קבות (ב) אפתי אבוס (ג) ובי תפסאר המאת תמנה נחשבה
 (ד) ברמקות בל"ה קהשף החס בשלח (ד) היום וגשמת הן לק קבות אבות אבות צפניקם
 (ה) גאנה אלון דת נשאות וג' שאת (ה) ופסחת (ו) וזמ תפול באמת תלויך חובת הבדח, קבות
 נלשין גלען (ו) להוסף חטאת היצוף נכח וחת או העדוף ודח שמת אביך כה וקין מורע, וזמ
 השלח האת, תפול אלך אחר דמאות, פס לק בי הסלח, טוב לק אשכ בלח יחס, וללך ספיקא
 השאת והפסחת, כי כק שמש הנה קולותיו, אשך נלש וכו' נשחת, או גאה ואון ולי ונחשבת
 שלח היום והפסחת, הן הנה יהיו לוסר נלש, כ' נלש, והם יהיו קחנכרף, אדם בלח חלח
 סופר, כי צופה פנייה ושמן, כן א תלך נלש חסד, אם (נלש חסד) נלש במונה צמח חטאות
 אכן אם קאנוש תמנה נלש, כי א אס האכל תלויך תלויך כחש פרי, היום חורר המסחור
 השכות, אז יפלו בלח צמות וחכמות תפסות, נדאת צ' חלחית, ואם אין נסה נלש במוחלף צמח
 וצוקה, הצולע מוכי ואמות, יקיש ופרי, הכחנך? אמה תוכר פניך מוכח ונחלל מלשין

אילה שלוחה

אמרי שפר

שער האיתן

פרק ה. על זאת אצטק חגס ואצריח, תתוס נפלי אגונס בקרני תתישח, על
 האונסות המתאשפזים אנשותהם, השואפים עשרות זהב לעץ הקליף
 רוח שליהם, ויתאצרו הרבות תפניגי השנים, לעץ חטא לחטאתהם
 יספיו, וישיע כזאת וזי ראה כאלה, אנשי עץ ופלאו תמונה, יבקשו
 (א) נחמתך וששונך ואם געגוסיך (א) באשה צמתך ויתוכו לעזות רצון
 (ב) מלון חטא ודון (ב) תעלה באשה (ג) כי עכסה (ד) יסהפיה, ויגעחו טוב
 (ג) קקול ומסרון - תמה כעסוס ואול כעכסוס - ויחקלו את הושמה, הה
 (ד) האשה הדוכסת (ה) תציעדהו בקקעה ארסוס (ו) איך נואלו שרי צוץ
 (ה) מלון (ו) הכוסם לעץ המות בכסוס, אלהיו צור הצוקים והבטולטלוק
 (ז) לבן (ח) יצרוש צמר (ז) לעץ פמה ישחר (ח) - לעזות חורעהם טהסת
 יקצנים, והאשה הזאת אשר אהבתה, וקבחה לקצבו הרום ידחת, הוא תצס
 אותך ותחקצק, ותה כקסה עץ, אם תנש עונה, כפי אשר אמה
 הסכנת, המנוי הנחת והתפנוקים, שכן האור והשהרועם, ואז תנהום
 באחריותך, כבלות כוחך ושארך, ואגרת איך בלחת הרום וגבשוס
 עמוד עכסה המתפנקת, וזהר לגבשה קסצתי, לעץ מות רכוש, וגם
 צמר צמר, לא מנעת ולשחר, ועתה כעש חייית עץ, לו כוחה
 זרה, והננו כמתנברה, אמנה פורשת לעזותי, רצונה להיות -

אילה שלוחה

אמרי שפר

שער האיתן

והיו מונות אהבים, מתרסקת על פופוס, ותתן רוח פופוס, לאיש צעיר
 כימה, ואותן תשקל בקצו וחוח, והיית כגבר עשירי יין וחסר כח -
 נשקת ונעמת לך אפי, איך נסרת את כוחי ואומ, אילו נקברתי
 ביד אשה סרת טעם, וקבורה נכתי הנני עשיוס, זהב פכוס, ולא
 (א) לשוח בתענוגים (התעלס א) באהב ולא תשקק הטתי אל נכחנותי, להפוך
 (ב) הטורדת אותך מאור הבק והיא את טרף החומר לצורה, ותפול הפך
 (ג) מלך הנהפך (ב) בת מי זהב וקרן (ג) היתר קינה הוא וקוננה, כי
 (ד) תמשוך בלראת (ד) תקרץ בסוף ח) ובקטו איש עשר התאמת, קורו
 עיניה (ד) אשמהו - תצפה לאחר ותאמר אשמו - תצפה ויפוצ תשקק
 כוונתו והוא המלך - כוונתו (ו) אולי יטוב מאשון חלילות העינים, בבק
 לו כי צרכי פו שמים, והיא כמות לא תשקק עינים, ותחשוב את המה
 ותפארת הפכוס, ותלבש את החיטונס הפארוס והצפוס, וכמו שער
 בפשה, תצפה את ראשה, למען היות לה בוק, וכיסף תרוק, והיא בת
 טרף הטורדת, האומת מי זהב נגד התשוקות. וקרן מלך, אשר נענופנה
 הוצף, ונעפף, ונחה והפוך למעלה, קורו היא תשמה גילה, והיא קורעת בסוף
 עיניה, ונשקת העינים, לאיש אפרץ לא עאזים, ותאמר מיתן וימות
 מה, אג רוח ד' ילויכהו באחת הסחתים, ולקחתיו העול יום ואשמו טאלופס

שפר

שער האיתן

רעים, שקר הנידונים ואורחותם בטוחותיהם
כאשר תזכורם חלק כרונם, אז יתפא באהבת
דברים, ויתאגרו להיות קרובים ואחנים
וכרח שפתותיהם, יגלו לך העטמותיהם
אולם אם תפגע בהצלחה תבין
אלך שוכן, נצחתי וידעתי
והנה תקותי בורח, והן
הנה יתזכרו לגלות את עמך.
לאתך וחשפתך, ואור פניך
יסלון, מאתך יסודי, ושור
נצחתי בנשיותיהם, וילוו
בכינוחיהם, וקא שאלתך
העניאה, ויאכלו לשפך, וידעך
רזנות ולות, אתחשבת ודעות

פרכן ו ואם האשה האות אשר נצחתי
נאמה תחרוש להותך, ותחרוש רשותך
כן כח ל היום, להניח עליך שואת
והנכונים, להפילך בעור שחת ושואלים
אעשותך צלח ופסח, וכו הוא אחת הצלח (א) נאך
להקריבך אמת ופסח
להפיל עליך שואת אשר
לא תפגע שחה, להפיל
בוחך בא ואויה, אם האשה
האזת אשר עבדה עבדת
אבין ואין, ונהיית כבוד
אורי טורח קבו לגורניך,
הך הקדה, ואם כן איננה,
תבטח בחרים, או באהבת

דילה שלוחה

(א) האשה אשר לקחה וצחתיך. (ב) משון צלח פסח, (ג) שונאים ואוהבים (ד) עבד
האילים. (ה) משון גור ושורה, (ו) בעל מוח כלומר קאלי צוה (ז) גרים ונכרים

שיעור האיתן

ואם אתם אפסגים יתקשרו חכמי אהבה	וזנצנים, ויתקשרו לבוא אתך בכוה-
באר ופסל ותכרתו ביות אהבה בקשר	ויקראוץ להלכות, אהן תשפץ היוז
נצחת, הולצח יפירחו נצט החיבה-	ומחסה תסוג לחות. ואנשי סופץ ופצתך
היפסחו כי יגיסו לששות פרו יסור	אשר אונת בצלם תחיה בשולצץ, הן הנה
הוא לא ראץ עלולה אפס	וינב אתך יתקשרו (א) אלות בשוכר, וגלו מוצץ, נבקרו
ואין בקה בלי ינקרה, כי	סופץ אולי יסורו הוצץ להוצץ, פפפץ, ואכלוכו אש אפס
בשנני והתגונה, הנה רק	סתרץ אולי יסורו כתרץ, והנה
הנה נשאו שלטת, בצואם	קשרו בין כתרץ (ב) ואיתכרות
הקלון והשאלת, וגם	ברות והנה שוכטם בנחאכרת (ג) את גנוץץ, אולי יסורו הוצץ
אהבת יקנים תחת יד החלץ נתונה,	והפדיוץ, והם אנלץ שאוצץ אשר בהם
ואם בארץ יפה לא תפסודץ אף אהבה-	בטחת, קתה אסורו כתרץ נזר ופסונה,
בך תתחלץ לנאקום, ותהינה לה שמו	והנה כאצט קשרו בין כתרנו לקץ, וברק
אולה ראץ, אהבה ושנאה, שכול ואולין	קתתם פלו פניע מחשבותיוץ, וקתה
אור יקרות וקפסאון, שאן אהבה ואקשות	יפסדו סוללה להכרותץ. ולהציות אצח
לא מואן. לששותו חק מצור ואפס	אחי שפץ. ואם זאת אופסה, על מ
קמין. ואוהבין אשר אוהבין וישרים	נבטח ונפוס להפירה, אם כל קשר
בפסלץ פתאום יתהפכו לחוקרים	ופנה, תרופץ אונתן ההשחח והכחותה

הילה שלוחה

המרי שפר

שיצור האיתן

פרק ז' אמר מלך עמר וסנה, מלך אור ויפיה, גם מצא עץ הנוח, אשר צמח
 אורח, ולגשט נטות, כי בהן תחסה חסות, והם יהיו לך אסתרה ולחבאות
 מן צד ואלחנות, נקוט כסאך, נגדך תקותך, נחמס אשורך, ואתה כסה
 נפח, הולך אתושח, כמות גבתי שישורך, על גי גתה תבטח, ואל גיגתך
 (א) הנשמה הקדושה אין לך כי יחידה (א) אתה תחופ תסור את אמרות גשט
 (ב) בתאחד ענה אלן חידה (ב) לא תהי הנשמה לשנה - הענן, אשר צמח מיסה
 יחיד, (ג) אלן חסלי - והנשם תבא חושש (ג) וכי נצא בעולגנן, התבטח בשוה
 (ד) הנשמה (ה) נצחי - הכוח (ד) חנו עצה (ה) תחיה אל נפא באתרת, ביוחשני
 סנוד טהב סגור ואכונני שנינות, גי גשטנן, נסור את (צאורו) צא צאורו
 תחת חנה חפה, והוא גרטה, אין לך כי אמר נשמה קדושה קת ולכה, קאת
 נגדני גרונן והוא לך יחידה, גתה השתוחח, אחר עצמה חלף, אותה קח
 לך לנצחה, שגרנה כאישום עשעשין, וכאה לא תגהנה כחטאתין
 לא תשם אותה בתאותין, ובחופ היא בגאסר גינון כלואה, ובחופך
 עצומה, תן לה חפשה, לא תשנה אחר עצמה, כי היא בורשת לשלום -
 רצונה בנצחיותך, ואם תקשוב בקולה, תאגין עץ תכונתה, אז תשם ונח
 שניך, עת כי תלאנה ימי חנוך, והכוח הקדוש והטהור, אל "השומה
 יצור, כי אז גם הגוף העשירי, ישוב ספורי, לח"י עולמי עץ נצחי -

אילנה שלוחה

אמרי שפר

שיצור העיתן

פרק ח יח נא וראה, כי נפש החיות ונפש הגשלות, תאוננים נלאו לשוכה
 בקרבות, ויולד לו אחיהם שתי קנות היקף והצומחת, כלהם קנות אק אחס
 יוצרם וכוננם, ובכוח חכמתו הכניקם, וישם את הגשלות לעקרת, כי תשאל
 שלטת, ואת שלוש אחותיה, שם אשרטה, הנה יהיו רקחותיה וטחנותיה
 א) היות החיות ובקוף נפש החיות א) וק נהנה ישמחה, בסנה תשג
 אשר נשת"ק אצם לא נחקרה, ראה נפש הגשלות בגפי ארונים, פאושק האכנס
 ב) גשלות וחקרה אלא תהי גשלות ב) וחקרה ושפחותיה תחתים, בני הילג
 ג) טבש הקצול ונפש הצומחת ג) צדק תצח הקדושה, שגם תורה, מקדשה
 גשלות מספנים, להתגורר בעקבות כוחם, והלוא הגיוטם ספונים, בתורה
 ונדאת שגם, וסביב לשכך הקוף העכור, אשן יול קאם את בני היצור
 פאגש את הכוחטה, פשגם אובס עשכ בן האפגה, וטש בו הצומחת והגשלות
 את שוקה. אשן יהיו אשור אזולא ופכושא, לרכוש לה אחס שגיוני כיגיש
 כטה, כאשר הם יתאנו תאורה רעה, והיא מתקמה, והנה טבשם עקרנים,
 ואינם מואננים חונם נצחיים, השגר נא אותה בן תמותה, אא תששה אט
 הפלטת את נקות, אא תשקפנה אנש הסומרת, פן יבולו תאפותיה
 ותמות גמ הוא באחיותיה, ויבוא רקב בעצמותיה, ותששה לעקרה-
 וחכמה הצדה, שפחתה כחונה, לעולה צומח, וקאיה מאס לאז כהלכה-

הילה שלוחה

אמרי שפר

שער האיתק

פרק ט אמר נא כגד חלוציך חלק נא חת יפ עונתך הצטה, האג שופא קטות גיוון הכביקו פלטה נשפך שום משלות, אטעת, ונכר לך אחיך וכו' יאג גיו שורף את אג נא בקור נפל החילת את בוחמת שום משלות אטעת חילום יאג, התחזק אג, ונא הנשנה הפלטה חילום יאג, התחזק והתאושש, את / חל אל תאג (שפא) שפא את חנונתך, והביקח תחת תאג יפ החמה ההעו תאגו חלונה, והי אה החנוה לשפחה - ונשנה אגמת, חנארה אלכה, והכחונה שלחת אג פלטה הכות ב תחלק א זכרותה וציותה ד פלטה אשר יצוק או צוה החוצים, ה) כולדה וזכרת אה (ו) חסונה פלטה וזכרותה -

כינו נא זאת אחי וקחו, הכי בנשנה חחונות, אשר בו גמ ההנהגה בשתתפת, נשיל ונחלק, והחליק כפך, והשאו את נשונתך, אמר נא חילע, ונא זמך כאג לך, ונאגין אונות און בנשונתך, צא נא - בוקרה, אף ונאגין בנשונה התאג חלונה בקורה, רלוא חזי ההשחמה, ילוחו זאת כבוצך, ותמות לנצח, ואפס יח, והנשנה תאג, והשונה כי חצתה, השחת, ונשפך קקלת, והנשנה השכלת כחמה האף ונאגין, ונאגין, ונאגין לא יראה אור פשחקם ההד

אג פלטה הכות ב תחלק א זכרותה וציותה ד פלטה אשר יצוק או צוה החוצים, ה) כולדה וזכרת אה (ו) חסונה פלטה וזכרותה -

אילה שזוהה

אמרי שפר

שער האיתן

פרכי י שום אל אק, על הענף השוכנת	ונתנה הנא גושפלת, אביה אמרי ותאמר
בקמץ, וראה כי מאז בקום, גשמי העיט	בתאותו, ואזה חתית הגתמת, נתחברה
טום נפחה באף טפה סרוחה, בקלון	אגן מסר אל הכדואנס, וזמיה גחלון -
אל קרע ואחלה אנושה, שכנה בגרונים	וכליון, הולכים ורגים וכליון אלוני
בגחלות הצמנים, בין	באין גשום לנצח יאפסון
שמי קופש והאופנים	ואתה קח לך קט העט
והלה כדור ושוהם	והצפון, וכתוב על אחלף
חלף ואצביה יהאם	אכרון, בא תשרוט שרש
שמה בין זכאלי שחך	גשמה נצחת, במחוזך סת
חיתך תשחך, צמנה	המלכת, השורף סן תומס
הליכות אל וסתתך,	ארכ באור צמחית, אל תהי
באססקלרז וזערת	בגורדי אור אנה פצונו
בשחר, גשחקת השואנות בש" עלאות	אשר פצונון שגשום יספתו אל וחמן
בסעושו על החנים, יסעף לסעף	פיקופ: את הכרופה האת, ואכור כי
סנחת, ותשננת שבלויני ותכלית	בת אלף נלצה, וגבית אפיה ופונקת
(א) נפרשה ונתפרשה (ב) אחלה וכליון (ג) חתנת ניר ופה הוא המליצה	
על האל (ד) קט (ה) תשפה ווס (ו) תלויש ותקח (ז) שורון הכסאות	

אילה שלוחה

אמרי שיפר

שער האיתן

בָּשָׂת אֵימָה מִקִּדְשִׁי אֲנִי מֵימָה כֹּהֵן
 כֹּהֵן שֶׁהָיָה נִזְוָה וְחִסְדִּיךָ, גִּשְׁתִּיךָ שֶׁשָּׂת
 עָמַד יוֹקֵדִי מִלֵּא, אֲשֶׁר לֹא הִבְדִּירִיךָ עָמַד
 הַשָּׂת שֶׁשָּׂת, ר' אֲנִי וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי תִשָּׁח אֲנִי וְהָיָה הַשָּׂת
 שׁוֹכֵן מִלֵּא, תִּשָּׁח וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי אֶת הַרְחֵק לֵאמֹר וְהָיָה הַשָּׂת
 הַחֲזוֹר לְבֹרָה, תִּשָּׁח וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי כֹל הַשָּׂת וְהָיָה הַשָּׂת
 וְהָיָה הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 יִהְיֶה הַשָּׂת וְהָיָה הַשָּׂת
 וְהָיָה הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 חֲסִידִי הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 וְהָיָה הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי, וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי יֵלֶךְ מִלֵּא, וְהָיָה הַשָּׂת
 (א) הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי יֵלֶךְ מִלֵּא, וְהָיָה הַשָּׂת
 (ב) הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי יֵלֶךְ מִלֵּא, וְהָיָה הַשָּׂת
 (ג) הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי יֵלֶךְ מִלֵּא, וְהָיָה הַשָּׂת
 (ד) הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי יֵלֶךְ מִלֵּא, וְהָיָה הַשָּׂת
 (ה) הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי יֵלֶךְ מִלֵּא, וְהָיָה הַשָּׂת
 (ו) הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי יֵלֶךְ מִלֵּא, וְהָיָה הַשָּׂת
 (ז) הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי יֵלֶךְ מִלֵּא, וְהָיָה הַשָּׂת
 (ח) הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי יֵלֶךְ מִלֵּא, וְהָיָה הַשָּׂת
 (ט) הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת
 כִּי יֵלֶךְ מִלֵּא, וְהָיָה הַשָּׂת
 (י) הַשָּׂת, וְהָיָה הַשָּׂת

המקרי

שפר

שער האיתק

פרק יא תדענה השנים ולא -
תדענה, כל השפשים לאונים, וכל
האישונים תדענה, על שם שמה
סודנה לא נחנה, בת אלף האסלמה

קראו לזקנות —
ותבאנה, והגלו
תלאנה, אנן רגליה
למשותק רגשו
ואסיה קוצר אנו
תצא חשלי, ותשאל
הייתה כיום חתונתה
תצא חשלי ותאמנה
היה כיום חתונתה
היה כיום חתונתה

והקת כעצם השמים וארבע כעצם
שחר ואל שושן שחר, והן שחר שחר
בזוהר, ככה גמלתה, היקרת בשר צד
לא נבנה, והגשם השכור, שדוה הסוד
הזרם היוצאת והח תשלח, בע

שער האיתן

כי תזכרנה לחובתך, ותתאמץ
את החמורה, ושם חטה שורה
הל היום נחרש החוש, יפתח
וישפץ ענה כחם אכף, הגאת
תפארת השל, אשר
יהיה בוקר בארץ
היבוס בן גדול
אין בנצוריו, ואלו
והוא כחל בלילה
אשכנז עם הכותש
בפועל כנה גלותו, ובחבת סאבתו
בז אף אף, משפחת ובה (החול)
התגלה נצני, התאוש כסאנו
תחת השמים ושמי, גח הקוא
אונתך תחת חובתו, ונתן אף בל
ענוה, חגל וכל צבאו ואלה
בתקנתו בו תלמוד, והוא תסור

ועליו את שאלת שכיך, ואמרה עליו
תאמנני פלצת, הפאת אל תלך כחך
ותלצת ונחך את היתלצות, האגלת
בגדיו צואת, טוואתה בשוליה,
ועשה את צבאך
נתשחק אקול גע גורכך
ותשכח מקורה, אל מחלואה
והיא חשבת חשבה
אתה מאכל עב ונגזש -
גמיהוא, לחמורוס, מאכלוס
עבוס גסוס ונגזש, אפס חשוק
ונחוריס, חגל חגל בלן שוס, פה
האונת פה ונפת צופה, תינתן
או לברות הכקום, תמאל עב כחש
פה עפית חגלות, עב אנה תהי כעפי
וועה חסרה בקנס, אגנין ואלצף
וואק בכרו התפניוס רוצה, את נפלק צורה

אמרי

שפר

שער האיתק

פרק יב כה דבר ד' אל מלכי צדק
אלק שאם הנבא עליהם הנבא בן
אדם ונשאת הנבא הנבא על האומה

הנבא הנבא, הנבא הנבא הנבא

- ימיו בשום ומוסר, מע' תוגה וצדק, והוא
החפש של את דעו, כדמותו במסר חזקו
ואל השתא לכבוד הנבא, קידעו כי תחב

השנה ישב לאדמתו, ואלו לוקים בימיו

הנבא, האומה ואלו ככל אשר צוה הנבא

בשום, ואלק אתו חזק חזק אתה תושה, ואין יד כי

חזק. בנבא אתם אם נבא, ואלק לא תחב נאע

בארץ הוצו הנבא ודבר יום באים ולא אשר תחב

עם חכם ונבא, חזק נבא, ותבו לבנה ולבשה -

רק לנבא את מלכ, ואחר עבד שנים

שער היומים, שו' אלם למח' להורידו

וכסאו, והקטין אנפח גפולתו, והוא

הכסא חבך את ידו, ולא התבונן את

אחריותו, ויכ' ימיו בתענוקים, בתענוקות

בשרים, ויהי לתקופת השנה, ויקחו

ומני את השעות הנבא והעצירה

ובלחם לא יכ' גידה, ויכ' שאלות

כאשר נגזרה השנה, וינבא את הנבא

והאוצר הנבא, ואל ינו, שאלות חזק.

הנבא, הן אדם, כל הנבא אתה

כנבא, רק לשלחם חזק אגבא הנבא, ואם

אתה חושב, כי פה שאלו אצות תשא טעם,

הסבלת, כי הנבא יום באים, ולא אשר תחב

ישאן, וינבא, יחזק לגבוליהם, וינבא

כנבא, ואתה כגבא, ואתה יכ' -

שער האיתן

פרק יג. הינחתם לוחי את אבן אחור	תשמש אבן, שטה ימין, והסוף עובר
הוא הינחץ היקן ומה מכוון אף ומה	אבן כנו, שטהו יקנה האב, כו הוא אנו
כופץ אונתך להפיתך, ומה אונתך ומה	ועקוב, שטה אף אתה כחנותך, חקור
אונתך, שנה טבת חצית, וקטן האלמות	משכן קנו באבך, ומה
והחלל החלל, שטח	שאכיות תגונתו מכחך
קבץ יד הולפת, קן	שכן אונת קנו לחטות ושבת
הפץ שיקניחך, אף	ושטר אונתו אבן עבדך, אל
שנה אבן נכח שיקף	תחוס ואל תחוס, ומה נא
ובנה זה נאם השטן על פתך, וללח	חזק נא קטן בוכה, אטובתך ויחזק
ואכית, כאשר שטח אונתך כפסדך	והכסל האבן דוחה, חזק נא על הולך
וענך שנה נאם הן התאונת, והחלל קן	הקטן הזה, הולתאנך והדיוכך כדך
לחזקך, ויפסח הנחך את חילך	החלל הזה, וקטנה, אונתו חלק בקטנה -
ואנך, ומה את הולפת כי חלל	החלל הזה, על הכפסדך ואבן החלל, ומה
הם לחוש, ותאמר אחריהם אלך חזק	נאמר את הכפסדך אבן חלל, ומה חלל
אחרית היום, ומה שטח היקן הכסל הזה	ועהבך, תוסף דעת אף חכמה, ומה חכמה
נאם הולפת אלך, מתחלת כחיתך	הכפסד, תוסף דעת, וכפסד נא קנו
הנח נהפוך, אל תאמר לו ואל -	חללך ההפסד תשגור, ומה חללך חלל

שיצור האיתן

פרק יד, וזאת הכללות גשכע תאוותך
 סטוחות מרגיזו אל ימתך, לאלף בשכחות
 אסך, ובע אביו יתכבדו, וסדך סדך
 ותחבאו, להגות כל קצט טוב, להכניס

ואבו תמס, והנה נמו העיני והתכחור
 לקו את לבד השלום, עתה התעצמות
 השכחות והולאות, הקיפה נא גשכ
 האלות, ובחון הנטב כל הוצאות, וזאת

כל רעיון נשק, אין
 זה כיצאם נאצות,
 לשק גמלה לפכא וכו'
 בליות, רובים הוב
 אהסגור, קוב או
 צותך, וישנה השח
 בע הקצות, השטה
 נא וזאת, חולשת
 העולם הזה, הן

וכי אף הכליות יוצרות, אין זה
 כי צאם חרפות ועוצות, הליות
 בלות השפלות בלות, העשתות
 גשמות, האם יחשם והרוח נשק
 אשום ביום דרך, ישכר (א) והאשה
 חושבת אהסר, ואף כי ההנא (ב)
 בידע האקף, ליותו יפא (ג) הן
 אחורף על פש גים שלח, ואל פבר

תמה נק דמנעם ותאוות
 כי לא כלאו הנכנים פנחות
 כי חית הנה נק ליונות
 העשתות גשמות, האם
 יחשם, והרוח ישק, וזאת
 נות ביום דרך, וישק ביום
 רעים, אקבור כי שח, ואשח
 בוגי התשבורת תאוות -
 שתאום תשבר התנא ביופ

שית אקף להבנה, וזאת כי כל פעולות
 בע האדם, ופירות הקודש, חלש
 קנו ונשכחו, וכעת שלב נשכחו, תכלע
 הבליות, בחיך כל אול ואול, והשח

הוא, האמ' תשבר ותקוץ תתאלח, וזאת
 קח על גים היום, צולל מתהוות והום
 אפרכים, שח תאחזך על פש נשם, תשכך
 בחושב ופבר, ואל פבר צבך, תחיק בך

שיצר האיתן

פירן טו אן האיש גמור הוצורו	היוצין אשר יאחזין שנין קרנים, וחלמא
אשוק דברת, הסבת ושאן אחותי, קין	גמא, יאיועין יאיועיקע והכלא, יאיו
נאש ד' כוח הפחירו, ושאן תלוי אבק	קשאון שונקין וצנת קרח, ויאתנו הפחיתים
הפלא השכלי, והתבונה הנזאת ין קין	אשר גמורן נשוקר ויכונן תבונה ושמח
נאשה, תחת בני אחיו	אתה הנזאה קמחיות שיוע חזון
יאר ובהמות שפיות	צפה כי אתה תנחה בלי שערך, אנו
הניבני תבונתו, ולא	ועי און תבשן בירך, און יאיוע
ישתו געק און	הימא אשר תאור אין אוקהם
ושבוע, להתענג ו	חשן, וכלי נוצר תנשן, און נאש
ואהש תכח, ואין קנה	הנזאה ואין בך וקוס בלי קברה
אבק און ותקן -	ושחק שבר כי תצפה אשתם תקה
פלא ונאשט, און	אתה בעצמך אוחם, או כי יסתר
אוכח חונם תפלא	ועינן נחם על הדיעה להנחם
ובכך הצדק והגשמים תתפלל	עבטט, ואש סגור בחזות החומר, ואין אשה
ועתה בפה מאור שונשן, צפה נא	אשת תקרה, אם הפאן כבוד הופת
וראה עינותיך, הה והמאור אתה	המאור, והנה כי נתבן ביו ופאנה =
תנחה ופירי השכל, און ועי און נאיו	השוק הרעיון האת אל און, ושן חטאטין

שי פר

פרק טז. בן אדם, בן נאמן בחסד אל
עליון כח תבונה, רחמים וסליחה —
וקראו ונשכחות באשונות, הנה פטקם
תבונים וחוכמים, חזק נא אתם חקור
את דעתם, עש אשר אז
יקדוץ נח הגדול והגאון
עש אן תשוע אלה גנות
לפניהם, תשוע סכל נח
כוכבי ותשוע, ותשוע
אותך התאווה אלה הגות,
הפטה נח השמחה, ונח
נח כוכבים כי נח,
שנה תשוע האזרחות
ותב כפועל שנה, נח
אתה ותבנה, והחכמה
אניני הנשנה, ותשוע
הפטה אלה גנות, בנסתרים תבנה

נשיו, כי נח נחם תות, נחם השנה,
והכל, והוא אז תבנה, נח צבאות בע
התשועה, אטת נחם והוא קולות אל —
השנה, יפועת פתך עשוע, ונחם אל נח
קום קדו נח לתבונות ותבונה
עש אשר אז יקדו נח הגדול והגאון
אן תשוע אלה גנות
הפטה נח השמחה, ונח
נח, ותבנה פתך שנה, נח
תשוע שנה נחם, נח אז נח
(ב) נחם חלום שנה, נחם
תבנה נשיו נחם נחם נחם
נחם נשיו נחם נחם נחם
(ד) נחם צבאות (ה) נחם אשר אז —
נחם חלום נחם נחם נחם
נחם חלום נחם נחם נחם
נחם חלום נחם נחם נחם

שפר האיתן

פרק יז אתה מ החובל ונתן ההגא	ואל את חיות בו חיות אשכנז, בנחל הנימק
סמינת הנכונה, ספר נא, גה נכונות יק	וי נאמר לק כי בן תהי' אשכנז, וכבר אור
וי נאמר לק, שכר השמחה והתאזה, נאמר	החכמ, הנין להבונד היו כבהם טאה,
זאתה חיל קשואם חלש ונאזה, כל יוניך אזה	שום שח שסע, ואתנה וקולת גמה, הנין גמה
שכור כחקה נכח, אל	אתה מ החובל, כל יוניך אתה שום
החברה וק בנש, וזה	(א) תלאות. ובלהות אתה סוק, ואתה
יסכון לק יותר ההון	תחזה ביתר חובק (ב) וק אן תהי'
כי שקורו תהי' חיו	בכרכי לק שובק, והגאל סובק —
קש סוא, ראה נא	הנימק ששכרו נכאום (ג) וני נוס
בשין שכלק טעותק	הבאום, הנין נשחה גרמי אל חיו
וששחונק, הצלחות	ואניש אאום נסחי (ד) הנין שקור, וסע
הוא כאלק ואופ, חס	על חקירו קור, ראה הנימק והלילה
ותאשנא משורוק הקרה	צאופום אחוים (ה) וזה נזה מחוים
אשחא, להו סקה מ	ואגפה שרה וסכוימ (ו) —
ההשלה והורורה, ואם הנימק ששקרו	אם גמ שט האחיות, גורי השחיות, יקקרו
לא הפיקו לק נחת, גי נוסק הטותים	זה לזה, הנימק גאור, והנלל גשחור, ונסעו
יהיו הקשעם, ואיזה צרה צרורה בנפיהם	גאחורה, כבוא נקודת הפלילה, —

שער האיתן

פרק יח בן אדם בארץ בקרב תנועות
כחיוניו, יגות ותקלות וקלות וקלות
סדפיני, וזאתי קן כפרי - חפשינות -
בשמותי אשר גזאו וסלות קוץ להם סאבקי
והאם תנו התאווה וכו' אותה כעת סדום וזוהי התבא
ורחשת בעצותיהם. גשאל תחתיה, הן ונשכיות (ג) כסל
תחגס ותוציאם תבחה (ב) ונפנית כי זה תקבור
גקאישותם, ומליו ברוב שאל להתעשר הבואת תמאשר
וילדו אלה הנפשות, (ג) כל אשר בארץ ההפלות סלות
בתאווה והחפשיה (ד) קלונק גלות, ובהל נאני גלות -
הסלונגם, אפוד של וצדק אז חלות (ה) ונאמה (ו) אז קשית
הכפורה והפזיבה יאפי הגורום, הן
התאווה הסיתר פשק, בו ח" אין חשון
ואל גשאל פשק, תבוא פזלח אפוד
תשקוט, ונפדה ואין וי להרשק ונפד
אנני כיל צדקת, ראה נא קאה כי לתלות
אשר הטעם שופ אל הגעת. כי אמת הורה

מלונקי אמת וטאת נהראת, קמאל חן שמה
קפ קצ יוני, והשקל נישבת לונני, וזה השמ
סתאום שער בתשכור גאל, וזוהי אף השגל
סדפיני, ונשכיות, ונשכיות כוכבי שחקי, וזאת אמת
וכו' אותה כעת סדום וזוהי התבא כעת הגורום וזוהי
גשאל תחתיה, הן ונשכיות (ג) כסל והוצא גשאל, הן
תבחה (ב) ונפנית כי זה תקבור אמת גשאל ושקל הוצאת
ברוב שאל להתעשר הבואת תמאשר ואלף את התאווה והקנאה
(ג) כל אשר בארץ ההפלות סלות צדיות, ונשכיות, סקסריו.
(ד) קלונק גלות, ובהל נאני גלות - הישופ אמת ונפדה
וצדק אז חלות (ה) ונאמה (ו) אז קשית או סתרה וי עזה אל אמת
התאווה ואל השקל גשאלים אמת וסלון חק, גי
אסל פזח התאווה החפשי וקשית ונפדה ונפדה ונפדה
כגשאל? אז יאח, כגשאל נאני יאני קנאת, תבוא
אמת, ונפדה תבואת, ונפדה תבואת, ונפדה תבואת
אמת, ונפדה תבואת, ונפדה תבואת, ונפדה תבואת
קנין, גע שונאני ונפדה, חושבים אלף -

שיער האיתן

פרק יט החולקים אשר בק' בחסד סלון	והן זה כי אם שער ורעות כוח, פסול שוא
לשון. הגה אף לונה זאת היוצר גפן	ואפי' פית, תשקות שוא וגדול. סמנת קול
השגח והמאות. הטעם ריח והגשום	באנוי סיור, ואם בחוש הגשום אתו תשיל
כלם שלטון בק', אלהים כוחותן לתורה	ותא' גילה, הן תבוא הפת ותר האביות
ולתפודה, לעין תחכמ	ויתק חל הפסח, וחתמה
ותבין בפרדיו והק כמסר	תשג, ואז תנחם אשר
ועתה על גני אתה מוטת-	קלקלת השורה, ונקטת
ועתה עליו יגח, האם	תשג, על סמכותך, ואם
על מחושבים החולשים	אתה כמראה, כי כל ענין
תשיט עכטח, היעצוהו	אתה טועה, והל גרועה
לנצח. האם כמסר שדה	שנא אל אבן, האר חשבה
הסמ, נמצא בשחרותך	האלקי, ופס כי אתה בתוך
כי תקוה הצפחית בקדונוך, העמלת	גור גנה וגנה, ואין ופסל אשכור גו
וגורט בשרף, און שגור וחליל עונותך	שמו, יק כפועה וקטחון, ברנה ותמן, וחסא
הבות וכלו העיטם, תקדצנה תגמת	הסוב, בבריותך תג, אשן תהבדנו חנבק
אלפי כפחות תשוקים לזנישו עהם,	ואם תכלא מחלתך ועשיוך תיטוב, ותק' ד'
ואל תשגחה, ומסר היכולת תעשנה	סלון על כלה יצורום, כי ביה ד' צור עאיון

שיפר הדיתן

פרכ כ אתה מניש כחרכי יצור נזכר
התגלית וחוגר יאליך וספר הכוונה
נא וראה חקור נא היטב והין חסרה
גדול והפין כתבונת גוסר, האר נא
אם ידעת בינה, נא אל חניך אל תחזון עי אשר תפד
תבחר ונני גאונה, אש יה סך העוצם, ובחופ כולא תכיר בטח התנועה, כרצון
אמריש ואתה תאלפני עבדך יה עבדך, ואיך תבד שחקים תחוג ומתוך מקום אגל
חכמה, אשאלך ותודעני ואקדים חנינים וברקנים — תפסני, ואניך יופי אצלה
אנין ער תבונותיך, הודיעני נא את
בדכך, איך אתה עומד ישר הוא נכוחו
ואו תטה לאור כפיסח עאקלו, ודעת
דחך החוקרים, הכנת בדבריהם, ופא
הכבד נאך באמצע הקדושים, נאורו
אננה, כי יאצדו נכוחה, מולך ונתן
אשר קטן דעה, כי יכיר את הכבד
אשונת האצד, הידעת עת זאת בך
התאקד אוכל לשבחה, עת תרעם

ותאכל נא תלמוד, בזה אתה שוקק ואני תמניש
האצדונא, איך יתכוננו הגיונים, והשודקוס
אשונתיהם, וידעו אור ויפתחו פניוניהם —
אשה שוקק יחשק, ואשה נפא, אתה עת לא
לפנין יסלמות טעם דשנים
יה סך העוצם, ובחופ כולא תכיר בטח התנועה, כרצון
עבדך יה עבדך, ואיך תבד שחקים תחוג ומתוך מקום אגל
ואקדים חנינים וברקנים — תפסני, ואניך יופי אצלה
עוד באקור המאכסני החזון, ופתאום
אתה יגיש תנועה ודבון, אשוד נקודך
תשוקתך, ובה עשו דאליך, אין זאת כי אם
בות אקדים שאור בגלל תלאו חרצון נלא
אם לדעת תלא יכסח, ואם כן הוא
אשר עשו גופי וחננותך אצד נחמסו
פאו ונעשו, איך תפסל עולות מוחס דרו
חוקרה, לפלא ודעתה בדיוס נחמס —
סתיו הוצוה, שחקים ואקדים, תבונתך

אמר

שפר

שער האיתן

פירקן כצאהאט שותה כעם חולה, אף
 העת צרה וחלילה, רק כחשט קט יאגן -
 בהפאחה, כקרה שות האנתה, גס זע -
 מסעות אלהסן יתאצר סטאט, ופצה כי
 אף גקרה האנהו וטאט וכו' | השעם על יק וורקיסן חזים
 פתאום נפא, גס אמר וורקיסן ושאחוי ההשגה שורקיס
 ו | השעם נטעו אגיו ואלוי ביותף שאם שורקיס תנעף -
 זכות צדוק, ושיח באולתף ותאמר כי נסתו אגיוסן (נעור)
 אותו כשטרה אחוים וורקיסן ותחבש אתונף אהשג
 שועם, בכונם בח אותוף אהשג אצרי ואן שרנ ואשר על העלויס, ונעף שיו -
 חב וחתלותם, ויהי ותשעה אצורה אצות שח יבוא יעלויס, וחבש אתונף בעל חנו -
 אשחק אפיועם, שור הדופא אקף סעק אף יכיו גול - יכנס סנסו דור נמרו אנה, קנא
 בארץ חתת ודוק, ושאחוי צבאות ויהי
 אמן השוק אפר מחטא ונגוהא אקף אוקרה
 וקסיו, גיבוי וקורקיו, שאחוי חתלה -
 בע האספסוף, גס פגרי פדקו שול נמן
 מסכת, יאבו אהתפוצ גיון פריצה

נחת, אף חקיה האב אנושה סמחה, גס
 העת העתה נאואת תבוסתו, גס אולאטען
 כי קנא קצו ופגנף שח, שור נאגן כי סאף
 משחק שח, ולא עליו חתלה חזי נוס, ובהאט
 ישפה יצרה נתק העוסה, רק
 וקרה וסיבה קרה, גי בבווצו
 גיבוי וקורקיו, ותקרה כי חלב
 ושדרי חצי, נא וצניעם נאחה
 אהסו אצישם סתים, סאלי חטא
 ואשר על העלויס, ונעף שיו -
 יעלויס, וחבש אתונף בעל חנו -
 יכנס סנסו דור נמרו אנה, קנא
 ארץ דש וסופה, ישנס פדכו אלוות החמה,
 ידוע כי שם חענו השעת פהלה, בן אנוש אקף
 אקף חענוש אצורה אצות, דשדרי חצי אהסו
 בשחת, שח יבוא הדשח חוא חתה, ורל ב
 סופק ופעה, פן יכיו גול ונעף פדכא.

שער האיתן

[illegible]

אמרי

שפר

שער האיתן

וקדוּבִיךָ חוּפִים כְּפִגְמֵי נֹת, וּבִטְחֵי חַיִּיךָ
שִׁינִי לְנֹת מִדְּבָאֹת, זֶה חוּפִי כִּי זֶה
בְּקִיּוֹק אֵין צִלְחֵי, זֶה לִי שֶׁל וְלֹא-
תִּשְׁפֹּת, כִּי שִׁנֵּית הִזֶּה אֶקַּח לִי יִמְתָּלוֹת

החיה והחיה, האצטדק מן הברכה והמדות
שם תהיה חיה, הדומה לך ונתקן לו אשר על
החיה החיה אבות, ונתקן להם חיה
אבות ושם, שם כי ברחבו עליו ונתקן

וְאֵת שֵׁם קִוְיָה

১৫. এলাহাভা, মাদা $\frac{1}{2}$ ১৫. এলাহাভা, মাদা

ଶ୍ରୀ, ମହା ପ୍ରଭାତ

היה געשיץ תועק חס ואלף זיווג ים - כל צרכי געזעלעכטאט

וזה תשכב בוטא ברח

וְיִחַד נָה וְשִׁשְׁתֵּי חֲמֵשׁ חֲמֵשׁ שֶׁשׁ עָלָם בְּשֵׁם בָּא אֶהְיֶה אֶתְחַלֵּף

ਜਨਮ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਜੀ

זרעו וזרבו חיל פורע שואמר אבות, וזרבו זרעו, הנה' או כו.

כיתוב: כותביון וחסידים

אשר כמות וכו' ערכו עליו חסדו המה

מחלוקת זו

מאת צבי אברהם אשכנזי | ודניאל חסידה | ברוך שמו
בית דין גאון | בית דין גאון

ב ימים, ואחרי ארץ

כחל שבין, אף אחר

אשכנז, רחל ונר

השנין ופאשע ופאקט

Permit by name

אני זכור בקול ואהבנותי צהר ויהודה . פלמא אגל, אברהם -

יְכִיָּצוֹ, אֲרוּחַ לֵית אֵלֶּת וּפְחִיזוֹ, אֵלֶּר

אצא, ברחוב, אף עובדי האל לא נחמו, ושא

פרט על פני ארבע, וכן אצל, וקטנה

נאמר בזה ונאמר ונקראו. כן יחשבה ויש מנהג אחר

ਮਰਦਮ ਦੇ ਚਿੰਤਾ, ਸੁਖ-ਦੁਖ, ਆਦਿ

בני אדם צנו, כל עוף וחיה, ואדם כיב | יתיה

[illegible]

עליונים ולתבואת מלכות ושלום בנה וחרצת

שיער סור

פריך א' באס הפריך פסלנות הנחשנים
יושבים שם אחוס תאוועס, האחס ילד וסן
וחבט, והשע כסל בא בשטם, ואם כי
זלופה ופסל אחוס הנס, ושאנו אה את
זה ש'אח' צמת, מה ולוא זאת תהקר ב' השנואה אבר. ראשית און
שהאח בונק חבנו א'א' קונק כי זהבול תפוקתהוין יתצק
סותבו אשת, הילד ולח' א'א' יתצק וא'א' כיב' האהבה -
הכסל נל צ'א'א' נאנ אותך יכספ / צ'א'א' נאנפ, קלסון הילד
בתחילתו שושעס ופסמי אהילשא פסם שלם ועס ולעס תה'א
חוק' שם חפ'א'א' סוס כבניו חלעת וצופה נעשה א'א' תחורק
ואתחיתו נ'א' צ'א'א' הסתפס בשנ'א'א' חפ'א'א' - ובקרה ב'א'א' נ'א'א'א'א'א'א'א'
שמה אונת נעבו, והילד חפ'א'א' יתצק צ'א'א'
א'א'א' ויכחר באונת / צ'א'א' שוס בתחילתו
רק תליתו שקול' א'א' נ'א'א'א'א' חפ'א'א'
נפוס, ישא'א'א' אכיו אל פסמי נ'א'א'א'א'א'
ב'א'א'א' נ'א'א'א' חפ'א'א' חפ'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'
א'א' שמה ש'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'.

א'א' תושף נחמה, חפ'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'
ב'א'A'
חפ'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'A'
א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'A'
א'א'א'א'א'א'א'א'א'A'
א'א'א'א'A'
א'א'A'
א'A'
א'.

עצור סור

פרח הרק שנתנו צינור, ונתת מחסאם בזה,
הוא מלכס אינאה חורש עצה, גמחל אכזה לו

בקר נחור, פארץ ופוזנא באה העלוי, העקבות
והאמנים נחורש ויפתח, את אפולו צימח

ואל כי אף בן אהובה בן כי חתת ושמח חטא שומח, ותאור

ואתה הנחמה, ואחרי כן חת יונה וחי

יחד, ושלוק סודר וברוך סודר, ושלוק בקיחו. ושלוק באשר שאת הילוש, יכיר

וּנְחֹם קִשְׁתָּ לְפָנַי וְנֹחֵם, וְהִנֵּה פִינִית כִּי אֶל תֵּינִת אֶחָוָם, וְהִנֵּה שׁוֹת

וְיִקְרָא וְיִשְׁמַע וְיִשְׁמַע וְיִקְרָא

נִקְרָא וְחֻלּוֹן, אֵל תִּצַּח כִּי הוּא אֹרְחִי, וְהִיא

ח) כוהנא פורש כשתלצץ, וצד חילוק ואחר

קל, וזוהי הסיבה וקוצה לה, והנה סלחתי ונאיר

ובל נסמאות, ובהנ"ל למטה וקום צלות

ואם לא תקבל את פני דכורה, תקופ סמך

לאו כחננה, וישא תפסה היוצת נח האקל

אמת שקולו כדו שנת האוסרה, ומצות האור

אף הפוסק והחידוש, ואז תוכלו ונתן וספן תוא

פירק ב (אח) ההדק / הוואס / האבט, נאכט

הייתה, וה שהאדם נוצר לו נשמה, ואת

אנחנו זמבאל אנו, זלנו, שחוקק וימאנו, באלו ה

ה'תש"ח בו יט' תמוז, נתבונן / על היסוד השם

[illegible]

והאין כל ישראלים, ואלו הנחה,

וְאִם הָיָה כַּשֶּׁמֶשׁ - יוֹדֵעַ וְנֹכַח מִסּוּר

אתה יצאתו ואין עמך

(כח) אלה חסידיו צאן וי-יבוקים וא

זמורה, בו שפת זל סונד וכלם הפקות

במלכות (פירוש) גלות יבוא נקרא חורבן ונאומות

בגוף אנוני או כספחות הוא נכחל בקרקע

וְנִלְמָד אֶתְּהָרָא כְּמֵתִי וְנִכְתָּת אֶשְׁרֵי שְׁנֵי מֵאוֹ

ואם נר יספחוך, כי שפת עמך תמנע וזכרת

ഒരു കൂട്ടം ഉപയോഗിക്കുന്ന

הכל כמאמר ויחזק בזה ויחזק בזה -

ישראל קשובו כל השעות גם משקטן

אמרי

שפר

שער סור

פירך ב' אתה הולכת לדעת, כי הנן תבטל
אז נתן בוקר, וצפון ברשת, נסה נא אפר
את בן השנאה, ותגדל נא באהליך קול וקול
ונקשה רגלך הקשה בשל שור בקינה
אז נפקחו עיניך וזו בן השנאה באהליך ותגדל בקינה
השתגע, ויפלת והי' שור, וקול גוש כי תתקור תבין
והפלת נה הוא אף כי תצו ברכך סור, והודי שנתו ואמר
בן אהבניס הוא אף אפול נשמה, ואוב בקינה קשה וקולך
השולל הצול והצור, כסה והצל הולך חסה וכבד עצמו
סך חלית בסוכות, ורשת פורש, וחנפית עולם עולם אותך
אש אפיהם בוקר גורש ואראש ולקח יסדיא שורש, ורע
ובגרישיתו לחגך חושב וחורש, פועל זאת ואל תבן ליצב
נאמר חגור בוקר, אכול ושתה בלתי תגדל
וצחק, תקח בן העל בוקר את אשר תעל
השן, שור על עי' המלך, רעה גאון רעה
בשם וקשת לבי, וזל מתן בוש, קפ שמשך
דכו התעלות, אט תהיה אדם החולה וקשת

קך כסה בשאון את ממשניך. לנשן תבוקר לנשן
דוקר, חזה כוהנין עומד, כל רגל פסוקא
הדר, חסה נא הצל כנפיו, והתענה תחת צולת
בלותו - ואמר אלפני ואנפני, החסדה נא
וכמה נפץ את הצרכה, אפך
הוא אכזבן חיצו חצו, אפך ינעון
לעזרות הצרכה רשמו, שוכה וגם
קלוקה, אסחאי תאמר, וחטאי עבודה
ופורש אותה בלכתך ברכך
אז אפך נמחק, ברכך בן נא
הצרות הועל המלך, והתן
אפך צלתי מתן בעם אף -
אז עולם עומד צדד ורעה, צלאת ואם סחח -
ובת שמה, ראש ולקח כי הוא בן זמית שמה
כי אט בקורס סלה נשות, וזל ואתו
נא. ושה גרר נסוח קול וסולן. ובלאחז
ולא שכן, ואז יתן ליצב אפך וקשת השן.

אמרי

שער מור

שפר

[illegible]

הא ויחזיקו אלעם קחלו הפענאה, ותבקינה
 זרע אור לשונות נוגה, וזקה תפוצה מועד -
 ופנות מספר, אינו כפאה נחת הנצור, פו
 הנק וההפסד, שמשקל כל צדף, הקולס שכל
 קלו סתפיו נחשו סוב נחש, הוא גם קספר
 מ נקצר וישלמי - החוצרונים, אתה סול מקס
 ומה תשתברו כי בשקול מאור חסד השקפה,
 תהיון חכמת תבוא תבוא את כוחותי, ועם לזון
 פוב קס לא התגלף - קסדוק ששם, וקסד קס
 ואלהיך תבקש - וז לא תסור את הנק
 וקסד, קס ומה תשתבר, כשום כסד חלס
 פחמל חסד כסד כאלל, הוא חסד קסכח
 רחמס, תבוא חכמת, וקסד חילס -
 כחולס, אל וז פניסיה הרוחניס, שוס
 כוב נסד הכיס, קס לא התגלף נסד וקסד
 זרם נקול הנשד ויקס את הפקס, חסד
 אורס כנכית, חילס גסו נוכית חסד

הצפירות האני

שחק סוג

בזמן שכל אחד מהם, וישם בספר התאונות כאלו
 תחת שמו וסגור, ויחזיק נקודת ההיותו, ויבוא בו
 כל שם כל יום, ויחזיק לו כל שם ושתיהם יבואו
 בו אם הן יקר ולתור אחרי הצניעם, ויבואו
 הצניעים בצורה כחננה כפחית, ואם ימשיך
 לקר ולשנות קצות הדיוט, אז יאמרו יבוא -
 חזר שכל, ותאונות חפשים לקריתם יבואו
 וכל צד אשר יתבטא אבוא בקבוצת, הוא שם כל
 ויתפסק בקצות אונות, תחת בוחה שיוקד חזר
 ויבוא בו תחת צד ויבוא יקר, ויבוא בו
 יבואו אל השומר, ולצדו, נוספת, חזר שם
 וכל שם תנודות, קצות, ויבואו נוספות
 בקות, ויבואו בקדמי אש חפירות, ויתאמר
 כי אונות שם הצניעות, ואם יבואו חפירות
 תבואה האדמה, עומד, וואו שם חפירות
 הוא אש ויבואו חפירות, חפירות, חפירות
 חפירות חפירות חפירות, חפירות חפירות

בזמן שכל אחד מהם, וישם בספר התאונות כאלו
 תחת שמו וסגור, ויחזיק נקודת ההיותו, ויבוא בו
 כל שם כל יום, ויחזיק לו כל שם ושתיהם יבואו
 בו אם הן יקר ולתור אחרי הצניעם, ויבואו
 הצניעים בצורה כחננה כפחית, ואם ימשיך
 לקר ולשנות קצות הדיוט, אז יאמרו יבוא -
 חזר שכל, ותאונות חפשים לקריתם יבואו
 וכל צד אשר יתבטא אבוא בקבוצת, הוא שם כל
 ויתפסק בקצות אונות, תחת בוחה שיוקד חזר
 ויבוא בו תחת צד ויבוא יקר, ויבוא בו
 יבואו אל השומר, ולצדו, נוספת, חזר שם
 וכל שם תנודות, קצות, ויבואו נוספות
 בקות, ויבואו בקדמי אש חפירות, ויתאמר
 כי אונות שם הצניעות, ואם יבואו חפירות
 תבואה האדמה, עומד, וואו שם חפירות
 הוא אש ויבואו חפירות, חפירות, חפירות
 חפירות חפירות חפירות, חפירות חפירות

7 230 210 190

[illegible]

[illegible]

ואתם האם אמתו אשר נשלי וכל חקיו לא
יחזק ולא ילמדו אתם אבות ובערי ואתם
בגדו למשפט לזמן אפרה כח ודבר
בב ונתן ונתן ענין פקודתו ענין ואין
כח הוא פקודת ואלו גמלו אפרים ענין
ואין פקודתו ענין אפרים ואתם כח
חל מנה ואלו פקודתו ענין אפרים
ואין כוח פקודתו ענין אפרים
בא אתם

אמרי יצפר

אמרי יצפר

יצפר סדר

פירק ו הטבס האנושיות השתלה בקרבן גחית
 ותקש אורלו ונותח אפסנו לשבת סה חנו היום
 תחולתו ותחולתו לחקור על כל שאל וצחש
 אכל נחיה ושקט, הן באנוט שכלו אנוח הוא את
 החתחקות, לחקות ולחקק הן האדם האנושי (ה) כי הוא
 ואשכול לבן או יקטל טא כחץ האשן הנחן בחצי היער, להחיות
 יקטל, כל חלוי העולם הא (ב) וסופה (ג) וסוף ופניה עליו מן כי
 ספוטט טוטט בחיותו, יקחוד אלהן, ואז תשאל שרשית אל הנח
 והוא נחה לחקור אונות ופניה נחה אצל, ונחיה ישירו שור אין
 תחולתו, לסיבותיהם - לא הסתברה (ד) הסיר (ה) וטורו בור -
 הקחכות ובהחוקות = כי לא הסבה חסדו וטורה (ו) כנור (ז)
 ולאות אישה לא נחש עליו, נאיל נחמן נחש
 אשר שם צוח אששן, הכוחה אתה שם צוח
 (האנו) חץ האשן, נאשח בחחצה חטונה (ח)
 תלמה קנה כגן חץ, האנורה האת החת
 (א) כיק וצח (ב) אשח ואשח (ג) רח חוק (ד) חלף כסחן קרשן סי לא החחצה, (ה) חלן
 קצות ג' (ו) חלון בתחם ונחוס כי חמך ינחך בנחוס ושועט (ז) טחור נקח חלף =

אמרי שיפר

שיפר סור

בחוץ קווא, רק סבלה קצויה תוחלת, כו חיל וזהר
 על אפצה פערות תהי נוסחת, אף אס נטשות
 הסתגבו בשוכי ודקרות, אז סין הסודות תפצל
 בנאדות, וזה יסבון עצה אל אס סתנה
 רחנה, היחשה ענה כל כלי- וכו התורה בקול ושישית תיקל (א)
 התלח לאחכה, גס את האדם והיבול עץ הזכין אכל לאככה טוב =
 והחר היצורים מרא עין- אתה יחל הדש (כאור יחל סור) וכאס יחשב, אהנת הנשמה
 והוא תהות וחקשים, סך דרכו סודות, והן-
 העלם הזה הוא כופר ופחה, שתגלל שם
 השם, ותגלל שם נשמי החות והקדוש, הנה
 התאווה (והדף) והחפזה וחטיאם הנחל, אילע-
 יחור ונחשי סור, סבוכים חפ את אחת בלי
 סלל וברק, ואל יפנים בדיהם לרבות, אין
 יסדר אשמהם הורבות, סינחנים והושם
 בקול הסירים, מי נשוחח פחטי המטה את
 בט ציונה, הוא מקוקים ופחוכים על אוחל
 כל אעש ופשוט יחנה, אף באצץ היצר וה

אמרי שיפר

היחשה, נח עץ קטל עץ פערות, גפן עט
 נושא הכי נשוכ, הוא השכל היקר החכה והחנה
 וזרם קדש יורח שגל צדקה ונרסא, ופחדנה ק
 קו החורב קין אפלי עלטה, ותחוס את העין הנטשה
 נחמה דען בן אדם, כוהשכל ופחה דען בן אדם =
 נחמה דען בן אדם, כוהשכל ופחה דען בן אדם =
 וטוב, כיכל תפן ע את כוח האדם, אכח לו על דרך
 וחקשים ופשוטים, אפסן ובור לו האדם, רחוק
 הפלגות, פטות והתורה, ותגלל שם סודות
 ונח נחשם הוא על אפסן גללה, תחת אשר לא רת
 הסתגל פסונים סבוכים, כחפז קין חפזותם =
 ולפלגות זאת נחמה להתאסר פערות, עץ נשוחח
 פערות והקדוש, ואס לא את שכל פערות, וכאס
 אונס לו קדחת, גה קטת, טוב עץ הנחש, אשר
 תגלה מופץ ותחפזה (הפץ) פחטי, האם אפס
 וחלקי החושם, האם כחפז סופת ונהל אמת נחמה

פרק ז' בבבא תרבי חזקת תלמודות, נטות שורק ואריץ בדות. ככה נטות ד' את האדם הקדוש היקרה, אצל -
 ענין זה וזה ויכוננהו בצלם דמות תבניתו, ואור נחלם האצילות העדיק על חיות פשוט, חותם תבנית עשהו כל
 יפיו, הן רק האדם הוא ברירה אחת הנשכח, בדות הסוד הענין מתנות, זאת נכיר ופשוט יחיה, כי
 הוא הולך ושר בצב הקדושה (ש) אצל חיות יפיו ונחלם העשיות, נחלם על שר ספירות קדושות, השלמות
 (א) השלם יפיו תבנית - הן האדם הוא כאחד ואתה קראו לו יפיו
 איכותו (ב) יציאתו ופניו - ונטות שורק לסבול עול תוצאותו (ב) אלו יהיה
 קדוש הגה, (ו) סעף הענין - בעול פורק אדם יהיו פירותיו במשך האומר (ב)
 קדושים באור ימית ויתחם - ולא תחלה ענין ימית שר ושית (ד) יהי בעמך
 ה' אבן חק נקרא קל"ה - שיר (ה) עמוד שר יפיו נחלם לקח וישתה
 קדושים (ו) יפיו השלם - יפיו הקדוש (ו) ואל יתחם ופוקס גדולים -
 כול"ה יתחם בקדוש תבנית - יתחם כי יקחנה קדושות ששם לבד ששם
 תבניתו, ואמה בעקר אם יאכל תקן, וספוא כלל חזקת בקורן, אזה שאנתו כלמה יכדש חיתו לפניו, אמנם
 האדם כהנה, רק אכל רק שמה נכדש, אזה הושם בטוחותו חכמה, אזה בעמך אזה נכדש אזה חזקת
 על זה לרצח טבור ופיו בטוח, כי גם הוא יפיו כנפולנים תחת חסד ושלום, הוא טוב אזה חזקת אזה
 ופיר, קדושת (ש) יפיו חזקת החיות אשן ענין שורק, כל הדיוס ישאו לעמלן, פקל נכדש וכלות אזה
 לא ימאז דאנת ותר, כי עוב לא השפך אזה חזקת נוס אחר, פשו יתכו בער, לא נח וקדוש נשך, או נקדש
 נחלם, כי שפירנו וטלפת הנה יפיו, אלא אשר נכונן דברו שפיר פי בקדש וקדושה, ואם אף האדם

אילתה שלוחה

אמרי שפר

שיעור סדר

נראה צווח חקקת, ישא נלא פאגת היעצת האשט, בשגם הוא וכו' היצורים, נשוכה וחקקור, עשה להוקיר
את חשבת התכלית, לא שכרנה כהון נעכנה קצונות, רק פל שם שאל תוצאתינו, נעשה כי סודות
ונוגם מספר ימי חייט, אן אנו פה להשיג ולא מקום ושעה להבליג וחקקות אלו קינו, כי איננה אפשר
נולד וראתו, באופן חלפתנו, וישוה ד' עלת אפיו, אמת המוצט, כו חל הא האוים, ד' נסר פנינו את
(א) אין בושם וכן נחית מן בשם עושה וריוס, פכרית (ב) שם נחית - הכים לעולה, עליו לעולה
(ב) ישן במצות היום (ג) חובות ואמה זה אף נחית (ב) אן תפן סודו סודי תפן נכונה, ארונם
קאושוס, (ד) בקולט (ה) פט (ג) תפן וכי תתקע בסלון (ד) רבן י הוא ואתנו ארנסו, קנן ווא
התקיע (ו) כלומר אמה נחית - יחשיף אף וילון (ה) חנה צונח שעתו חלצנו נחבד והוא מוסל את
אלקו הטון קקתו נחמה האק והתפאר בנשמתו (ו) כאלו בנשמתו פכריתו ארנסו, ואם קאונה
קקתו כמתנו נחמי ארנסו, לא יקופח שכרנו, נשמה מין קחון וחסוס ריונו, נבא שם כחית כלא נחמה
ונחל פרי נחיתנו, נחמי שושטם בחק תפוחין, שם אחר סוד יקחנו נחמה פאר כחית, שושוס ווחוס
כפחיתים ופחיתים שונח חטמתנו, נהי' רק אלה אבר חבוס ארנסו, נחמה נא פכרית נחמה
א' נחמי שפוחתנו נחית נחמה, נשליף ונחית ארנסו נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה
בשם נחמה, א' נחמינו פן נחמה ארנסו נחמה, אנה נחמה כאלו הארנסו את הקודש ונתו גם תאונות, נחמה
אנו שוב י' הנחמי נחמה כפחית, החולס החולס נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה
נחמה, הנחמי אתם ראו את הפכרית אשר פתח ד' ארנסו, נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה
א' תחבו, הקצו כרבה א' כחית נחמי טחיתים נחמי, נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה

יצפר סדר

פרק ח' פ' קור עם חיים נואים ין אגון, וסלח חסיו	וכיח ושל שכל ועבד תנוח, אז תפארה בהשוכנים בנצח
ההרום, בן נואו החכמות והנפשים, היום כחמלם	שן והקטם, שוכנים סכונן על סכונן על חשונם, ס
ובאן האצוה, ופנתו אחות צדקת חן ואה, חס	סכונן סכונן סכונן סכונן, אלושי גלילן חלם, כחמלן
חן סכונן, שכלו הנזיר, אז יצפרו על סל אקסיה	נכחני תפס פאר הפלוגנים, וכלה תפסיה כלמה ימיו
והר, חן האהב יושור, ירצו	ישול ושל מה הישול ואה תפסיה החכמה
ואז יתקן, שבים חס לאכת	נשאלת לעקור נוקם כי היום איתם הולכונם ב
אשר שם באו אז יתקן ואל	באקרה, ושלמים ירופתם לוקם צונח איתם
יתקן, לעקור נוקם, אהבי	ואם יתקן נשוכמו (א) ומהרנו ירופתם, ואמה
פאקיהם, יתקן הפסול הסובב	העוק שאלה והקרה לעקרה כי חרונן עליונות
העוקם יתקן בסלילותם חמח	חצבת, ומה ארץ פה הפצת, דש כי אחריה אחר
צאנים יתקן המצאה יענינו	ד' הנה והחיות ושלם קחמה וצאמה
חנניה, ארץ ושלם יתקן צונו, ומה חנניה	נקי ומהר ארץ סלח ברוח, נקיים באלו שונם, אהומם חמח
וסלחם הסלחם כחור ארץ סלחן, יתקן	שוחתם שפחם, חמח סלחם, אז יתקן והחיות שפחם -
סלחם יתקן, ושלם שפחם (הקס) הסלחן, ואם יתקן	אחל, ומה יתקן און ושלם, אהבות חמח ותפסיה, חפחות
וישאלו עלות, אז יתקן און, ומה חמח	חמח חמח סלחם ושלם, אז יתקן אז יתקן ואל יתקן
הסלחם חמח כל היצור בשלם חמח, כן חמח חמח	אם יתקן חמח שחמח, אוכלים כי סלחם סלחם
הקדוש, חמח יתקן חמח יתקן חמח חמח	קלם, כי חמח חמח, חמח חמח חמח חמח חמח

אמרי יצפר

אמרי יצפר

יצפר סדר

פרק טו בין העמים הוסיף להם תבא וילוצה, מקורם
ההשתחויות הפלא ופלא, יחשבו וישקשו הנגנים ק
קטש ארץ, וישקדוהו, לא יפסד מוסר הפל וחכמה וחסד
אין נוקד יות ההשתחויות והחריצות, אין נקשה
את ופסולותיו כן לתבואת
נאות, ומוסר כח נפישות
ונקצור כננה, טבאי החכמה
לא ואלה ארץ רגש, וישקדוהו
ישקדו, נביא את וישקדוהו
אחלית נצח הפסוק הוא
גידת נבואת ויכנה מאמר
הפסוקים תועם ונשאות, בואם בש ששה קצוות
אשר יתנו תועם יתפנו נדבוקו, רוח לא יבוא ב
ביטחם יתכבדו ולא יתברדו, נוקד וישקדוהו
באלה בסתר, וזאת טובה הפסוקים ראשונה בקור
אין בן (ב) תלוי תלוי, (ג) ביע כחם בקצת החורף שתקדוהו (ה) שכל ותבואת ואלה ואלה פסוקים
(ד) ואלה ואלה נהייתם אי סגולה (ו) באור כסולות ופסוקים כי השקדוהו ואלה שכל ותבואת תחת השכל

אֵל מִי־יֵשׁ עֲשֵׂה פֶּה

אַמֶּרִי לְבִיפָּנָיו

יש עזר סור

[illegible][illegible]

שַׁעַר סוּר

[illegible]

אילה יצלוחה

אמרי יפר

יצער סוכ

היושילעך בעת הפרידה ההון והעבודה אשר תעלה אחריך, וזכרונות כל ושורנים על אכסניך, הן אלה העצם
 פארה חיקשולא מעטין וכעין קלעות והכעין הזה כפעם חרונם, על פטלום וחוטום כל שדוקא
 שתעבור אחוץ הצורה נחם, ורק אחד אחד בתוך נשאר, כי יתן שפוטין ונאעין, הנה כדוקא אחד
 מוכנת מהון טענות, מולאט שטעם אלה, שד השכונע באהלים בנחלי עכול, שתוקע והפועל, רבו
 (א) תכונם ותתא (א) וגם תתעלה (א) בדורה פחותה וקלה, הנה וההתק, ונשכנים בלי
 (ב) ידועים וקצרים (ג) קצויה בזה או בשאלה בזה, הן יתן טעמות, משתתם, איתם וקדושים בלי
 אבולאן שפלות וקטנות (ב) וזאת מכל נחם שכל ונכונ (ג) ופחות, משתתם, שוכנים טעמות טעמות
 מקצתם את הדתוקה, מלטה למטה, וחשטם באנוף כל נכד פשא, כל אית שיה ושנן, וזאת את הפות
 בידך לתק ולהלן, ולוא השכל אשר בק בחסד עליון נאע, בזה תתעלה בדורה פחותה וקלה, ידוע
 ושפלה, הן הם שנים התחבולות, בתקום האפלות, לתור אחד אפלותם ונחם, יותר והאדם, והנאע
 חוטם העכבים, שתכונם בהם (סב) טובים אור, אמרה טוהת ויתעלה, נח נשבת צופיה הליכות
 נשבת ונאע, על פחותות יתעלה, שועה, וזה נדברו תע הפעולה, ילאו כל הבועם האמוראים, עשית
 אל מעלה, כחש הדבורים, או חוש ביער בקדושה, זום אפוא איתך ותעשה וכן, התאכל ומהות
 כדור הארץ שפול זלל, הרים נשאו למטהו, או מוט שבישיל, נחם, החוטם והאנא, שוכנים
 אז יתנו מלך, נאע ספירות, מוכנים מכעין, שעות, פרה, הן הפקות, והנה בעם ופירותים
 נטילאנים טללה, כל נאע באפה, תעול בידך העיר השמה, בקוזה יקון העשור והאדם, ישאנו
 באנוף שות, ושעה, נוכח שפלות, שד חיתך הישלה, אף, ואעבה תעל ראות בידך אשר תוצא אותך

שפר

שער סוף

וכן תגור חתך על ירך יידי גבור לחמה, מלך צדויה
 תהי אצניך ירך, וישעך בצור ונשא לני, על בן איה
 החמה והקמות והחמה, יגד אחר את כס מלך
 אל תהי או חסד מלך, כי האומנם הוא יסד קצמו
 וכוונתו מלך חות סמך, אקלך באדם מלך אחר את
 נשמתך, מלשינו שואגים ובאדם
 חסדך מדעך, ואתה תחנה
 ותמא יסך, תבנה חתך גום קה
 שדך ומק, או טעה ואיש וסלך
 בלם, חי חט עובדים הצואם
 אחסא אלהי האל ואפוע השעם, את אלפי
 צליל אלה האלפים האלפים האלפים, קדמם
 כח אלהים, מלך דעת חמה, והחכמים, החכמים
 וכמות חות ואגון, אמת קדשתם את הצדק
 החכמות, אכסם כדעם ושפות, חמה שמה שמה
 דעשי בשמות, תלך ותלך, ידע חקם חקם
 קדמם כחמים, צעה אלה ידה צדק, וקדמם
 יצחק צדק, ותבנה שמה אל תבנה אחר, - שן

איילה שלזמה

אמרי ע"פ

עצער טור

[illegible]

אילה שילחה

המרי שפר

שיער סור

פרק יא הקיפה אחי גשנת סתיותך וחולאך
ושפך בקדון היא בנפך גאת בוכאך ונצרך
צד ונת תניה כנפך נצך, וכור צדף עולם סל
הפשה דף כי יני האדם קצרות ונפסוק, ופר ופר
והנה ונפסוק פאשר אפך אפך שום יל שפ דכא ותוצא גזורה) אבה
שקשום, ואם יקנת ופאת בנפך תפך/ב) ככא סוק השפון, ותשחק לשון
אל סתיוש פופ ו/השמה והמחצ ובפ/ג) הקיפה והפיה כי הולת- חגום קצאן צא המה גאפלה
כי אמתסוק שפ דכא צד השוקה תסוק שפ צורה (כאוצר מטה/הפך טעמו ודמ, אמ אפדתם פומ
והקנה, כמחצא אל חמון וחכה, גאדוצתסמחה נצורניכם, אלת פסדות היוקרות ספדכום וספדכום
יקפך, יחולא אפך ואם יקוט כפאך, וכדסס נא אל תאפדו את האפדכון/האחרון, קצדכסס-
ואמת נישף פדך, שבאפצ נכאכ, פאד בנהר ותפדות קאן, בצדף שגת רוח חיוק ספסוכם
שולף, נניא גאן גאן ופך אל וספדכום, ואם טרם נפך השניה הקדוש, צוד המסופה גופא
וצא מפתה, אפכור אל הצד השמה, צא שכו חוש יל בצד פתח סכקאן המסופה סמח, צד
טצן שקים ואפס דרכום וספדות, נירה קימבאק/פ' אפך נשום, ופאד לא ממהממה
כי אין ופאט ותמקאות, אפכור נבוסות, ופכר תאור, המה כף צדף וס' כנפך, אפסמלון אפך
ויססם פו-פקין, פאפך וטכדותו קפך ופכר השר, ואם ספן מרם טאק פלפון, פסמל אפס וספן-
(א) חסואה טאן לא יפה וכס גור, ב) תפסח ג) רצון ואלף פאפך אפס וספן נשמוק חפן סמח

אילה שלוחה

אמרי שפר

שער סור

פדק יב חלי יסודות התאווה, וְהַפְּעֵלִים פָּלוּת אֵל בְּרִי הַתְּשׁוּקָה וְהַתְּפִלָּה, אֲחִיּוֹת לֵאמֹר
 קָשָׁה מִדֵּי עֹבֵר, הֵן כְּשֶׁמֶת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵן הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, הַיְּהוּדִים וְהַנְּחִיָּים
 וְהַנְּחִיָּים, שֶׁיִּשְׁמְרוּ הֵן וְאֵלֶּיךָ לֵשֶׁל הַשְּׂמִינִים, יִתְּנוּ אֶתְּנָה אֵתְּנוּ בִּן הַפְּעֵלִים וְהַפְּעֵלִים, יִשְׁמְרוּ
 בִּן הַשְּׂמִינִים, פֶּתַח הַפְּעֵלִים, וְכֵן הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, הַיְּהוּדִים וְהַנְּחִיָּים
 (א) הַשְּׂמִינִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, בִּן אֶתְּנָה אֵתְנָה עֹבֵר קִדְּשׁוּ וְהַשְּׂמִינִים, אֵלֶּיךָ הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים
 כְּאִשְׁרֵי הַפְּעֵלִים וְהַפְּעֵלִים, וְכֵן אֵלֶּיךָ הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים
 (ב) אֶתְּנָה קִדְּשׁוּ כְּאִשְׁרֵי הַפְּעֵלִים, סִחַר טָהוֹר אֵתְנָה עֹבֵר, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, הֵן הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים
 אֶתְּנָה טָהוֹר וְהַפְּעֵלִים, כֹּהֵן וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים
 (ג) אֶתְּנָה אֵלֶּיךָ הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, יוֹדֵיךָ תִּלְמִיד וְהַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים
 אֵלֶּיךָ הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים
 כִּי יִשְׁמְרוּ אֵלֶּיךָ הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, יִשְׁמְרוּ אֵלֶּיךָ הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים
 אֵלֶּיךָ הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים
 בְּיָמֵינוּ הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, אֵלֶּיךָ הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים
 עֲשֵׂה, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים
 אֵלֶּיךָ הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים
 שְׂמִינִים אֶתְּנָה, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים
 הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים הַחַיִּים הַשְּׂמִינִים, וְהַפְּעֵלִים

שער סור

[illegible]

אמרי

שער מור

שפר

[illegible]

אמרי

שפר

שער סור

מחיק פדור את כל הנפשה תחת השמש
 יכבדו על בשרם המורו כל פקדון השמים
 אולי יהיה לנו חסד פדורם, ואלו את הפדור
 המס, וזה גם האמור או הכבוד, או הישע
 מושג בשל סקר, פשוט מעלינו פטון
 ומחור, ופשע מאותנו אשר נראה אותם וזה
 אחרינו, כמאמר קטע אחר להסתתר, וזה
 כל בעת המורה, כי אז נראו במבחי הנפשה
 ואנחנו הזה כיון לידם קטעם, הוודעם לחנות
 וישע הפדורם, רוכבים על סוסים, וקרחים
 אקל או בקצת, חוששים עלינו ופחד, אלו
 ופחדם דק יכנו יס, וישעם הפדורם יקראו
 איתן, וישעם עלינו קול און, קול סוסים, וזה
 חושש אל תפגז וזה כי עוד נהפך, וזה
 הבה עוד המסקופה כל האדן, תפדי ותח
 ספר המוסר, אפרט את כל השע צעירותם
 אשר יסלו ביע נחוריהם, האז כל איש יוכל

לכבוד שם נחוריהם שם הנה באהוב נחוריהם את כל
 המאמר אשר פטרוהו, שם אז וזה וקל ופחות וזו
 (סוסים) סוסיה, או פטל דק למיבן, קאשרת און נח
 נבדה לאסור, וזה הפדורם וזה וזה וזה קד
 חפזי חסד חלקי אקדס, גמט אקדס וזה המוסר
 אמר וזו וזה וזה וזה, בזה פנינו קאשרת המוסר
 על אקדס אלה המאמר תיקדות, וזה כד פדור לא
 ילכח חסד, בקצת הכורי פניו עליה וזה, כי שר
 המוסר (קטע) לא כל פדור, הנה ופשוט לא מוסר
 וזה לקדס אקדס, חפזי המוסר והאקדס, וזה
 וזה המוסר אשר המוסר, יחזרו עלינו המוסר, וזה
 מוסר קטעם, חסד המוסר עליו, וזה וזה וזה
 וזה המוסר וזה וזה, וזה המוסר וזה וזה
 וזה כי המוסר המוסר לא פניו חסד המוסר, וזה
 אקדס וזה המוסר קטע המוסר, קדסו כד המוסר
 סוסים סוסים המוסר, המוסר וזה המוסר וזה
 כל המוסר המוסר, וזה לא המוסר וזה המוסר

אמרי

שער סור

שפר

מהנה אל תדעו בעשניכם אחי ושמע, כי שמה
 בקצת צוח לקעו, ונתחככו פני ששת נותני
 להקפיל בין טוב ארץ אמת ושק, בין הנאה
 והמנוחה בעק, כי ימחני את סוסיל ונחש
 ולא חסד נשקול במצנע שוא שסר ואסר, חסד
 אמתנו כוכבים על חן סוס בוהב, לא כדור
 ואוור, וההפך שן בו, אין רוח חיים באפו
 לא ידעש ורוח יגאא ארץ, לא יחת ופס קו
 שפס, לא יכפל ולא ילקט, אמתנו הכובדים
 נמשק אבינוס הכוח, רק אפעם החן על
 הסוס שגנו, כי חלניו לגשוף ואצות את
 גופם יאת סוסם, הסוס שנקט ואמתנו
 עשיתו בו, וחסו אלה אמתם אחי ושמע
 לגנו תפסו שגון והפך שגון, חיי נפלי
 כי כפסם האמת לא אחריש בפעם, היא את
 הפסם תתף שגונם, אשר יה כזה כח
 קוחר בקנה אפי, לא אמת ופס פ, לא אטה

בגשחן, בדרך כדעם, איסר וקוטצק, בדרך
 ולצניינתר פסם אשום, כגלו אין כעמ חלונם
 אין באור האמת הקדור (חוטמתם) אוכיותם, אחר
 אצות השל הישר אסרם, כי בן סוס פס
 אשר חלניו כעני הנחש, אמתנו ופסם, חסד
 הוא וקדק בינותם, רק החלפנו את צורתו, חות
 הפס נגא אלה קדומם, יחיה וקדש את דבר
 אב ט הפסות והוסכנת השוכר קושטא, הונו
 התאווה והפס, האכונה, אשר חלניו פליחת
 על חושמה חמה, חמוה נח ונראה את האמת
 שיהא על ראשיתו חסד, וחס פלגת צדקס אמתנו
 לשאת גרנות, ופס כדעם השוש, איותר ו
 פסם כחם השם וחלף, כוסואר קשף אוח חוס
 אם נשותנו ווכחות אפסות חשן ופס פחית
 אזה אזה, הקדונים חמחי סבאוס כראיותם
 השופות והאחזים שפארו סרם וגבנותיהם
 אזה הנצות האכונות, אגל סביוס וקת פחיתות

ה'תתקנ"ח באורח ורוח, אלה וצדק וזה
 יאמר, ונתקנת ש"ך צדק, ונתקנת האלה וזה
 ונתקנת, ואת פשע פשע תהיה, יתן כי האלה
 צדקנים ואתם הון חסד, ואם יוכלו ה'תתקנ"ח
 ופשע פשע ונתקנת, ה'תתקנ"ח וזה ונתקנת
 ונתקנת את ה'תתקנ"ח האחרון בנתקנת ונתקנת
 ונתקנת יתקנת ה'תתקנ"ח בנתקנת, ונתקנת
 ש"ך ה'תתקנ"ח הקדמון בנתקנת, ואם יאמר
 כי זהו ה'תתקנ"ח הקדמון, כיכן ונתקנת
 ה'תתקנ"ח בנתקנת בנתקנת, או אחרת ח
 חסד, ונתקנת ה'תתקנ"ח בנתקנת ונתקנת
 ואם יאמר ונתקנת, יש אשר יקחו חסד
 ונתקנת (ה'תתקנ"ח) שישלום בנתקנת יקדום
 בנתקנת ש"ך פשוט, וכיכז אתם
 סגים חסד ונתקנת, ונתקנת ונתקנת
 ה'תתקנ"ח, ונתקנת ונתקנת, ונתקנת
 ונתקנת ה'תתקנ"ח בנתקנת ונתקנת

[illegible]

אמרי

שער מור

שֵׁפָר

[illegible]

תחת ידו לעשות ולעסר גם את אבן הנבחר
 ותעשה הנה גמולו ימים תעשה בהצלתו, וְ
 חזקתו חזקתו. ויעשה יקוצו ויחזקתו
 אשר ויחזקתו, אם ישיעם אונות, כי חזקתו
 הגיעה אליו לזה, והחזקתו חזקתו
 חזקתו חזקתו חזקתו, אל חזקתו וחזקתו
 ויחזקתו זה גם החזקתו יתקצר בן האנשים, כי
 אחז יחזקתו את חזקתו ויחזקתו ההכרחי
 אשר על שיהם חזקתו בא חזקתו, והוא
 וחזקתו הוא חזקתו בא חזקתו, הוא חזקתו
 וזה חזקתו והחזקתו ויחזקתו חזקתו
 חזקתו, חזקתו וחזקתו חזקתו, כי חזקתו
 חזקתו וחזקתו חזקתו חזקתו וחזקתו
 חזקתו, לא יחזקתו חזקתו, כי חזקתו
 חזקתו חזקתו, ויחזקתו חזקתו חזקתו
 חזקתו, חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
 חזקתו, חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

שער סדר

וְאֵלֶּה יְמֵי שָׁמַע מֶלֶךְ וְנָבִיחַ רוּחַ כִּפְּזָא שׁוֹרֵף
וְסִיחַ, וְהָ סוּף הַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתַלְמֵת חֵינֶם
כְּאִשׁר לֹא מִצְאוּ בִּי הַיֵּץ מִחֵינֶם וְשִׁחָם, שְׁנֵי
וְהַסִּבִּינֵי וְנִחְוִיָּהֶם, גִּלְדָּם נְחוּסִים מֵאִשׁ
נִמְצְאוּ, מִיָּנֵם אֶל־לֵבָב (נִפְצָו) צִפּוֹנִי, יָקָו
גִּלְדָּם אֵת, וַיִּמְכְּרוּ הָאֵת: ' כִּי רָקוֹת מִצְאוּ נִפְצָו
וְהַיֵּץ הַנִּפְצָו, יֵשֶׁת וְהַמִּטְרָה מִיָּנֵם
וְהַמִּטְרָה מִיָּנֵם תְּלִיֹת הַיָּלְדִּים וְהַמִּטְרָה
וְהַמִּטְרָה וְהַמִּטְרָה וְהַמִּטְרָה, וְהַמִּטְרָה
כֹּל יֵשֶׁת וְהַמִּטְרָה, כֹּל חֲדָשׁ כֹּל חֲדָשׁ
וְהַמִּטְרָה וְהַמִּטְרָה, תִּשְׁאָר, אֶת־הַמִּטְרָה
וְהַמִּטְרָה אֶת־הַמִּטְרָה, אֶת־הַמִּטְרָה
תִּשְׁאָר, אֶת־הַמִּטְרָה, אֶת־הַמִּטְרָה
וְהַמִּטְרָה וְהַמִּטְרָה, אֶת־הַמִּטְרָה
וְהַמִּטְרָה וְהַמִּטְרָה, אֶת־הַמִּטְרָה

הוותבות יבשלו כוב ולעז תב, וואס רדגאל
 ורעט בהתחלות, ונכתת הוותבות, לכן רעגאל
 אפלות רחמנך עובי פוכות, מיטען
 את כל הנוספות להצטרות נחלות, וקמה
 קצת אש וכח, סמכותו מתקן אלקותו וזה
 מה שרעיהו, אלוש עלול וצאן בלחם וזה מה
 אצחקו, לכן קאסר נחום ומן אפלות קס הוא
 מיטען, ואלוים ונעשם, סמך חשב את
 קטמ, לכן תגבר בו פאקט, ונתאון לסודו.
 וכוונ נכזה חבלי גרען, ימות בקוצר עון-
 הוא נאמא וקטו, וזה כיוון חבלי האורח
 צבת סבתת עשניה, כי ודוף, גשמי חשב חשב
 להבחה הוא נפית, אצכו לסכמה לחסם
 קצת הופתחות, וס עשה נכרוס אפלות קס
 חשלות, הנה נכרוס אפלות, וס חשב חשב
 יסוף קס זה חשב החיות אלא חשב
 באופן חשב חשב חשב, כי חשב חשב

שער מור

[illegible]

אילה שלוחה

אמרי שפר

שער סור

פרק יד ויו השחרות והבחרות, תוקף ההשתלשלות והנחיות, הנה באור נאכת השנים
ההואכת וזמנה שפ נכון היום, הדומה אמה שיה המרסה באופקיה נאה, ופזמנה נכונה
זהה ופזמנה נאה, קויה ישושין נאה, תברוח הנשף ופזמנה נכת שמה, נאה
הנאליס ונצרת אמה ינוסין, גא גבצנת תמקורצוהשוקים גאן, גשפאי און צונקת אה
(א) ינרוח, (ב) נחסר ההוד וההפזר ככחריס כי נבהיר נא אמה ונצרת, שפ צמרים
(ג) תשמיר (ד) גדר נארה נצדר (ב) או כשא ש קדר (ג) ככה האכת, און נפסלית
כאור גפוא החכיה (ה) ונצ אן תסיר מסוכה (ד) הן תכאל אף בארציה נאה נצרת
בבזר (ו) ישנור צפז בשומה (ה) ונאור אומות, נאלי, רב היום נאה נאה סוף
נאליק בא' נאליק (ז) נאליק יתחקקה (ו) ונאליק כי אחר חמה נאליק, שפ בארציה נאה
נאליק נאליק (ח) - (ז) ונאליק כי אמה נאליק און נאליק, הנאליק, נאליק נאליק
(ט) היום הנקנה = כי תמקן נאליק (ח) או תכוא נאליק (ט) נאליק, נאליק, נאליק
הנשף והחשבות, נאליק אומות, נאליק נאליק נאליק, נאליק נאליק, נאליק
והר, נאליק את הנאליק, נאליק אומות, נאליק נאליק, נאליק נאליק, נאליק
האומה אשר בקיר כארז נאליק, נאליק, נאליק, נאליק, נאליק, נאליק
כי רב אומות, נאליק הנאליק, נאליק נאליק, נאליק נאליק, נאליק
נאליק נאליק, נאליק, נאליק, נאליק, נאליק, נאליק, נאליק
נאליק נאליק, נאליק, נאליק, נאליק, נאליק, נאליק, נאליק

פרק טו יתבונן השכיח על קדש בשר	עמך ארבע ארבעות יסעודת חכמה קול העמך
אמת ויובח העמך אצלו דעת כי אף אשה	בקול לאה לאה (שם) שומע אשף, ואם כן
צדון פשעם וארצות זכאשם, ולא בשליש	זו בשמתי כי נדחת, ואשף שם וסמך אמה
עשרות זהב וסגולת לבנים, לאישו ארצו	זכרת ואת האוב אנת, וכי אתה קדש העמך
ועמךו גשי, רשעו	היחזיקו כחורף והונף כוחף ואונף
אמן עמךו עזר עזר	החזן קאף ושאונף העמך ולחזן
אשר זכרים סעודתו	האצח תצא כדור אונף, האצח תצא
יין הרקח ושלחן יע	העמך העמך אתך והם לשא, וינף
אחרים יקשיב קול כנר	אף אף צבא דור הולף ודור קא =
ועמך אשמהו, כי זה לא יסעודתו, שער אף	ותקדשו בקדש, ועזריות נשעודת על שער, האף
זאת זה תחזון, תעבדוקו הקדושים לא	תשם בו, תצא בשמתי והעזו, ואת נשעודת העמך
יול לא, חולו וזחל, ושמתי יבאנו נא לענין	לעבדת, חזן והשאר שאספת, תעבד יחזק ענין
התעבדוקו הקדושים אשר תעבדוקו וכלא	הבוא שקדושת, שומר אל המעודה, תעבדוקו
אתך, היוכלו הכיל צמח העץ, הווע	זה צבא וסגור, ארפת שחית לקדש, כן כי
תעבד וזהו חזן, את השם והאמן, חזן נא	יחף מצדנים, ונת ימות השם תעבד, וזר
אף על השלחן סעודתו, כי גיש סעודת וחזן	אחר בא אחריך - ואלו אתה נישא את ענין
הזה תעבדוקו, אשר היו סעודת אשף	הוא שם ונא ונא ענין תעבדוקו ונא

אילה שלוחה

אמרי שפר

נער מור

פרק טז א תדגה גבשק, אהואל בית וקואק, הווא, בוקוס רפה ונאלח, אחר הצות, ושמ
 על שוריק תסקוט לאמנ, חשק מהנהגה ושמן, יחד עם קבנים ידוסקי יסודיק, ושמן אל נער
 ואפר פזרי מתריק, לא כי יש פין אקאלה, וכל אשר תוסיל סרה, פסיקס שנימה בתוסה, מה
 אבאן פסוק חכמי העם השונה, לא פסידתם, אשה, שמה פקדום נחמ ופלאו נחמ פקדום
 א) הווא פת בן חשון - רצ באשר תוסיל סרה אחרתק, ורה וכוסכיה ואחת גרה קיתנים
 ב) חבר (ג) חשון ט - א) צה ויל' ס' חדה ושמ על קאר כדה (ב) וול וקלאו פכא תדגה, אל
 קאמא בוקו חסר לא חקו שם אשר לא ורה, רצ לא אשר בקוילק תמה ופני איל ופני רחני -
 יג) רחמיה (ד) תסקא נפיק פקוד ואם לא תתקן חרשק (ג) אז תשאך גשה, כיסוסר לא על
 דה) זארה אל' כח לא' חרשק אמ' חתקן אז תתקן, בשק בוסכן לאטה רבן הלאה חרשונה
 כזרנים, ב' חרשקן פסכון אמה וט פסח כי חרשק ברנים (ה) אילין אפציה את חרשקן
 -שכרנים בחל' חרשק אחר פדמק, יחשכו כהחשכת זרנים, עם זאכא בחינה ורש פקדון, לא
 ולא יחולו בקוילק חרשק החלו שנים (האחרים בשומרים על הקוילק) וצב אחרתם צב
 הטובה והנהגה, בקור חאת החטא הרשע, צומא חרשק צומא קוד חרשנה ופני, וחל
 צבא צוונותו ופסיקין, ישרא גרסא וחרשק, וכוסכיה שמהחשבת חבאיה, חחא תישק
 לתאוותה, שמה חרשק ופודא כמה, בן גמ האדם תאוותו יטפוחו, ואחר פני עקבות
 טאצי פקרה וקס, קרואם וצוונותו ופסיקנים, רח חרשק רובבי החחל, נקראם
 ופסיק ופסיק חחל, וחיונה יקדם חרשק וות א חקו שם ארשק כקד חחל

שער טור

ואתה פד כי יש מדר כוחו עקב ון הדקה -
גויה קדושה ונקוד קדוש וחסד, אומה -
יקרא משה אם דק ושמך היא המלכה את
שם המפדים הו"ל המלך וקראתם בלש
והקוה האמת הוא כושרה, אפסופ ופאט
המלך אל הרוחמה, כאשר יחולש המלך
הקולות, על האש הידוקה המוצצת, לפי
נסת מוצר הנד, אם צב או לך וד, ככה תהי
האש, וכן הנשים מתבתם בנדר תאות
הקויה, ועתה (ק) פתח חלצה, ופתחתי
לאת תפדיו כי חטא אשמש, גם אתה
הרוחמות בטוב, ואם לא תתקן (היית) ביעו
נחורך, את חלוי חטאך, אז תשא חתך
ויאצלה הי' גם שוטף ואבם אלצה, אע
אנצלה אש, ותביטם פסעני, וצרכני
ובחישום בט ורכי, ונהי' חוונותם לא צלחתם
ועלאת (ק) חותם יקחתם ורוחמותם, ואם

אמר יאמר הדבר הנצח, אלא חתם, ונה יחסר לו
כאשר פססר נאמתו, הוא שאלה אפסונו, אפסונו
את אפסו, לברי וצדק, כי צדק וני חוש חת
ונע, חקלא חקת תחסר פלאות, מעב סהאסמן
פונות, מתבררו היסודות, ושיבו פאקי חת
לדונם, אמת אפסך כי ביות חסדי ופסחך, אל
מבטח בזה כי לא מרפוגה צלחת, כי השם חסד
נעמן חח בנדרות הנצח, ומקום חסדן ורפון
אפסך לעבור, ויפסח קרן חחו וחטת, והצלת
נחש את חל ונכחית, וצון אשם כהחכמה
המלך והנשנה, פסווא רעב לא גבי חקר, סע
צ' מן אב אצו נבקר, ופסחך נס וכוונת, וחח
גם אפסך, שפסח התאות, את סגה הנשנה
ופסחך, היאת בטח ק' וראה פסח סכונ
ורעה אפסך, אז תבואו על שבעת אפסך
תאלו פסח וצלחת בנת כוסת חזה, תפסן
פזה החלם ובחלם החח וחתחיה, כמות ופסח

אֵילָה שְׁלוּחָה

אמרי שפר

שער מור

[illegible]

שיפר התוך

פרק א' זכור נא זה וזה תשיב לשואלך, כי	ישמעל אע"פ יחיה בעולם, וכלל אין אדם את ל
יבקר א' את נותנותך, ויפדו ויפדו השקל	באין, עשיתך מן השקל, וכלל בן עשיתך
השקל אחר, הוא למחית בור - סמי שלוחת בנה	והשקל תוכח, כי ל שופ ונשד יורה העצם את
אצדוד בו צומח אורות, ויבקר באופל מחלף	ומיפד, כי השקל תחת משרי זית, קצתו אחר
אמילות, אבונת וקדעת	זכור נא זה תשיב לשואלך, ויבקר באופל מחלף
מלשם זכור עזה נבאה -	קחבה (א) אין אש עבר ופנה האויב זכר
רוחש מנצח אבן שנה, ואם	ואל שטה לחם שבר צד א' תפא החד השכנה
אצלות נאשה יורה כזאת	בין תואמו צביה, ה' הנה הרוח והקווה,
שלחת הנה ואחר ותפא	ביטחם הקיבוץ אקרב (ב) הנקל דעקס
מהחצבאק, אשם טוב -	יורה (ג) והחקה והטובה חובה, והיחזקת
שחק, צד אשה, אל יפלו	והחזקת החזקות והאחרות שנה ומחזקת
ש'אן, ויתקשרו סריק, הנה	ל נא היחזק שנה וקטטה (הדרום) ודמחם
והנשנה, הרוח והקווה, הנה	אחלה וחלטה חיל יקאמדה וכל ראש גרואה
תחת ארשון חוצר אצורה, ויבקר בחלקה,	המונה, י' שנה אכזות תקושה, ויבקר גם הוא ענין
אוקר יורהם אקרב ואצב צותם אצלמה, והנה	את השקל עני מלאה וקטל, אף הנה יורה ענין
מלשם מלשם והנקה בנכס שחק, ואת אח	כ' א' שנה צופ עולה בנכסות פנין ה'אן פקד -
(א) אצון בא' אמתל אצב פנין, (ב) אלתמה ש'א' (ג) יתפא ע'אן ויבקר מלשם מלשם	

שער התוך

פירק ב הנויה ונפאלת עשאה סקולט
ושתקקת אדקתהון עב בליתפלות, אמות
אדניס כסוט צפדות זרק, ונהגון את זרק
עור לי רשעס אוזכות וסקולות, אמלא את
אוזרות, הקות והלכות
וגה בלע כי ילאה את
ושן, אם גליתאחמלי
והיה נבל עשה ואסה
זין עופת קדושס, וק
עבלי כדופות תחת
וגרופותהם, תס כיתן
ול השקנים, חוול טא עא
הנשנה חשוקה, אשר מה
נלעצתה לה קאמונה כי,
אח כעס תשקנה ותאריסה קאמונה, לא תנצל
א-ילה שילונה
א- (א) ותתקת (ב) אומית להון אתה תתן (ג) בושח וחרפה (ד) מואה לעין כ (ה) ימלאו בית
סעונה (ו) וניבה (ז) גבליים לאור יין (ח) זרק וכח (ט) וישא האקסם טוקמ (י) וקסם

מלית כעס נשנה שחכ כמות וקסמ, אדניסה קמנה
תצמת, בל עין שפמות ואלקיש אמת וחלצות, כי
כל מלית כמות הולק כמות, כמות, אדניסה
והנמה לא תנצל, אדניס אומה לא אקיה, ישא לא

הנויה ונפאלת (א) קדפדות זרק את זרק
ב) וסופה נאצה וסופה (ג) וקאונה מלכה
ד) וקצובת רוח יושבת אבילה וקצובת אבילה
ה) אכית מלכה, אשר לקונה קסמ כמות
והנמה ותקט אומה כי ניה קלי אכית
ככא ואל כי כמותם נאחמו אחמה (ה)
והן כמותם קשת כמות, וקדפסי אדניס
יכו ודעס (ו) זאת אומת אדניס
ז) ואקקשה כותם (ח) זאת אומת כותם
אכן ונלא (ט) החל קה ימאסו ושישום (י)

אביר שחת, והן אש געולס קאיות הבן ונפאלת
מואה לעין כ (ה) ימלאו בית
אדניסה (ו) וניבה (ז) גבליים לאור יין (ח) זרק וכח (ט) וישא האקסם טוקמ (י) וקסם

אֵילָה שְׁלוּחָה

אמרי עיפר

שער התוך

[illegible]

אילה שלוחה

אמרי שפר

שער התוך

החופה אורה האיקה, וסתר פטם תשום
לשם כבד, אכונן לטון חרוץ, על המדה והפלה
באורה כפר הותה הרבו, סתם המורה
לסנית) לשנות חוקה, לעשות ח" לא סתם
ויראת ד' תהיה חרונה האויר (א) ואת אמרת הכדום בדורו פלן
בקל כסופר, אל תגל = אויר (ב) קל חמד נספד (ג) כי הניח שח
כבש או גל, דא חת או החור (ד) זאת אמרת מפשה פינה (ה)
אל דין קל, כי צת הנה פאי (ו) ואת אמרת מה פדכין (ז)
באה, אשר אור מרחם זאת אמרת לא אפנהו כחה, ואת אמרת
ותקדקן ויסקאו נלעם חזה מן ספד כחה נלם יונה (ז) את אמר
והנמן (ח) רשמי הדור אלקים בקדו קבה, ואת אמרת אלוס חסו
באי התגורר קצאי = ואי כי נלעם שקבה, זאת אמרת תלנה
המארה מכלו היום לען נאכלו לחמה =
ואין שות פינה פאי (ח) והשבים חמה
ותלפה, אשר יכרו על בשרם חכר ואחוס
וסביק רשעים יסכו האור בתלפותם, ופנו
אין נאכלו לשבים, אין ונאכלו חופת אפוד
(א) חש האל (ב) אחלף (ג) חת (ד) צת בקדו (ה) עופו פון (ו) לא הכסא נם (ז) חרדה ופחד =

וקדחת הקודש, המדע כסל יכוח ופדח
טעמא, ונצואות התפנוקים יכוח לחותם
אין לא אלהו בקדום מצור פואנוס, אין לחת נסל
ולשמוץ נאכלם, למתקד על פאן נחמד, לחסו
קדמה והואל, נאכל כסל
הבאין בוחו ביהו פדוח
לפסכו, כי בנחת, וקדמה
הנלם לחת, נקח תלפוחת
כי אין האל ופלה פלא
בבית נק בקדו נלעם נג
נאכל, חיש נשחם פלח
חיש ללקוס בקדו קבה לא
צדקים שום, כחה האכס, והצדוק לא וחופ
יקת חמד דין וחסות נחמו, ופס כסופת
ווי יסד חמה בקדו חלף הדמות שפח, הא
לחם נחד חמד חתחח, ואם באחוס חלף ש
לחמה זה יכדו האנוק נאכל נאכל חסר פלח
ה) עופו פון (ו) לא הכסא נם (ז) חרדה ופחד =

החדרי

שפר

שפר התוך

החומר יתאמר כי שנה חלו, והוא אבק ויין	אף יצרכו נשמה ישנו אף יקצבו קצב לא שבו
אילו (נחמד) יקוצב העת הנוצרה ותקרה	במחש (סוף) האמת סוף נאמא יורש וקדושים
אפילו את הקריה (נחמד) אמת האין וקרת	הכל כפופים תלביש שנה, תחמין האין ונעלה
תחמין, ויחלף לשפץ צמחם, ותקנה כל	גסה, הצמח יצטבק וי נתן טהור טהור, הן.
חושט וסרפין, ותלמה	זאת אמת תקנה שצמח, וזאת אמת שפ
זקם פ' במחש אלה	אן תסלמה אמת שצמח, אוי או כי =
תקור שפץ האין והחמה	יקדש שפץ האין והחמה, אמת אמת שפ
הצותה את שפץ, קרת	איש ישראל שנת כשר וקדש, יוכשר לשבת
דין וחשבון שפץ, אמת	על סור הקשר, וזאת אמת זלל וטובא יורש
בזכרה וחמה, שטמם	וכלה יקדש זאת אמתה/בזון חולל =
יוצרו אמת כי יש פדף	ואז אמת מה חולל, הן בקדש קדש חולל
ישראל אמת, לשבת	זאת אמת הנזיר בקדש קדש, חל כי =
השקט בזמנה לזל תמה	קופץ צפף, וזאת אמת חל כי קדש נפשו
וחכמה, אף שפץ חלה	נחך, נדדו סתר והער אמת אסר =
כי למדתו את הדגה אשק חל סור הקשר	על כי נפשו שפץ, וזאת אמת יורש, והשפץ יקדש
כי זה אפס נפשו, אמה קדש, קדש חל	אז צבור נפשו כי חל, חל קדש נפשו חל
ובש שפץ חבוס נפשת דבר תחת חל	נחך, חל ואמת חל, והער את חל חל =

שער התוך

הן כל יוני היותם יחד שוכנים בהם גווע - רבנותם, נלה ותכונתם, בנפח התאורה שורה
 אין תקנה אחת, להקניט ולקדם אחד אל אחד - אין קצה לתאורה, לזאת בחל את הנפח
 ויריבין בחינה תמיד הגוף העליון, ואין אל תג, אל קוטר גוף, ורק האין ה
 תביר נכות, ותגבר שוחות, אפש כל רשף - רמזון בו תביר, והוא נמשך אבינחם
 הפאור, לכן אל תמכה גאור - הן כל יוני החום יחד כהנח אל תביר - פנחו, כי לא התחלת
 עד בוסר גווע יהי נלה, גאור - קצור כי הנה בשכמה אין קצה לתביר - נשח, רמזון כי כחל
 חפוש יציל לך בס חפשה - אכן בחל נגש בנפח גווע, כי חות נח - כפוש תחת לשון, אמ
 פוריה, רק תשח פנח וחל - יוח ווחו שוא נוח הרב אל שקרה - כי נח תגור, ומחפני
 כרות פנח, קצור כשת - נהשי בחח נקרה חלשם אל אבינח - חלוא הוא אבינח, אמר
 התאורה לא רצונה, הניח - וחיתב נחל בלוי (בהשתלשלות) - כפוש נחש, חפשו
 עלהם נחצה, ואליף אשי, נחל וחיתב - פנחות חות נחש, והאש חפשוין אינח חח
 אקרא, אל תחוס וול תחם אל חפוש - במשנה נחם כאחריתם, כי נחל נחש
 אשח ברותך, גס כי תצחק ותשון - לאור אחר אשוק, ואין להליך, אחריהם בו
 אכרות חפח ברות שאוס תרצה, להקור - קננה התאורה חפחה, או לזאת שחפח
 חפח בוחד אף גוחך, אל תשון לה ואל - לה נקדם חלם, אל תהי או חפח חסד קאחך
 תחבור בין בתי חפח, בכתורה חפשה - שם ול אכן להביט הנה יא בלצח וסחך
 עם תאורה נחמה אל ותאחדו, ולחך הוא וחיתב נחל, ותבנה כסוד חפשה יחנך

אילה שלוחה

אמרי שפר

עצרת התורה

פרק ג נשים וצירות ישראל, ביום הארבעה עשר	הצדוק החולה בקול השורק, ויגדלו הסמך
ד' וקאל, התחנן בתפלתו, ונעץ נאמן האר	וישכחו בספולתם, את הפלג הנולדה וצנתו
ענין אש, רעות, וסי' בו שני וקניט הנקד	ד' דקה, שום אחת קא הכופא אל תפד החולה
הקניט ודורנא, סי' וקול נערה, חלני אחד דרש	וישער שער ורעם פלג, אמשי הקיט וסרלח
ברוכים, אלהות ונו	ד' כי אתה בגלה בל האבין (ד) ודש
מורנו ונבאונק, באבן =	מבב, וד' אלות בחפזות מלכות ודש
העב אלה, ויכפול	נוקות (ב) מאין הסמכות בסימח דמקט (ג)
קולתו אלהים, והוא	מכר כי אתה בחור קדש ונר אל מצאת
מסכות ומהפך אל מר	מכר מר, וד' אל האל אל בחור תר
והוא, כדרך הסמך אסר	תמן ברך ובאש אלהים ירד תר, וד'
תקנתו, ונהי היום -	כי לא לקיט הערמ ד' ויהי אר דמ
ויקר וקדו, כי דרש	בדל מרני צדקים כי תל, וד' כי
מ דמא מוסיח ודש	קלל דלך אל פולכת ודש אל חתלך
אשנהו, ויבא אל החולה, ויכר החולה, וקד	אש ודש אל דמקו, וקד ד' אנושה וד' אמ -
תבנתו, וד' כפאות אהסקיט וסמך	קד וד' סמך סמך, חות פטו מורו, קלל סמך
והוא תקנתו חפזו והיסורין, אז	מכין מורו, אות ודש אל מורו, וד'
(ד) מורו מן בו ותחל החפזות וד' הוא אלה (ב) אבאות (ג) סמכות קנת פאונק קד	

שער התוך

למלאו ופירותיו ושיקתו, בהפוך הוזה בילה
 יורה על הביטתו וקול חלש, צד שאין בו-
 כח לצדוק ולא נותנה בו נשמה, והיה כגצת
 קול באבו, לא ילעץ קולו, תמסכה שמוקלעין
 יתקלע וסגית האש וסגין וסגין קול שאין, וכן
 יואל הפאליץ ויפשה את הכסף, כהמש החולו
 השומע חסד, פרוס ושומע, קסעת חולשת
 כח הפופק, כי הנה צדנות אדם המעלה
 קאמרוס וקיסע חסד וסגין וסגין
 (אחם) לחים, צדקות דוסקים, וצדקת דם
 הוא הסובב את כל אצילות האש, לאן וסג
 אופן לא יתסר הפאליץ חסדות האש וסגית
 (הפופק) הצדוק, הן הנה קט ההכחשה
 אהרן יש מעל כל חלוי וכל חלוי, וכל צדק
 צדק הצדוק, אשר כעבד אשף מורה, חל
 הכנסה חלוי, וצדק ופדוץ האש חסדות, חס
 גסרה שאלתו, אי חלכות גסרה, ככה הוא

האווה הישרות צדוק אדם, הצדקות הצדקות
 הנה העניעם והצדקות, כש אלהים הצדקות
 כשער קולס יכילן אל צדקותו, שמים הצדקות
 קולס וצדקותו, אלהים את הצדקות על חוקן לשון
 וצדקותו לא יבקו אל האש, אלא צדקות אמת
 ופופק, שרצת הצדקות הוא ההשגחה הצדקות
 הצדקות את כל הצדקות, והפדוץ אמת הישרות
 ההשגחה כן צדקות כסד צדקותו, צדקות וסג
 על סביבות שמה, הצדקות הוא העניעם האש
 לא יבקו לא יכילן, את אלה ואלוים האש
 הצדקות הצדקות, אצרות הצדקות כסד הצדקות
 צדק וצדקות, ופופק ואלוים כסד חסד קמח
 קדשו. הצדקות הצדקות, שמה הצדקות וסג
 וצדקות אצרות, נעמה לא וצדקות חלוי, וסג
 כסד וסגין, צדקות הצדקות וצדקות, האש חסדות
 בקלות החשבה, לא תעשה את הצדקותו כל
 אצדק לא יכילן, כהחולו הצדקות ואלוים.

אמר

שער התוך

שפר

שער כבוד יתן קולו, כיון בין שער ושאר
 אנשי דעת ותבונה, ירמון במצודה אפורה
 או יהיו ככל הזנים סוית יהודה שרלי האל תלוי
 המגדים והמיתרים, שילא בלא דור ופזר -
 אצור העורקים הקטנים, וזמ המחסר הלא
 בזמן לשוני שכוכ את האדם שפחתי ונער
 או: פז כי אתה בקולך, שבו אסור החפצה
 בקופרת כאש צורת כ' ששם, התאווה -
 ושכחת מן תורה וחקים, ובהיותו פתל
 אביב, והכליות באו באש מה, בלא ישכח
 כי הוא בן אביו, הפציה אסור סקודו, ו
 וראה על השת פחשה מספיק, אונת חורו
 נעשה צעצועים, בה התאדקת, וכל התאווה
 אן נוקשת וגם נאכפת, חבוב דרכו, לזה
 תלה את העת העקה, שאין להדקן תפעה
 פחדות ונאצות פהאום ותעניקות טגת
 האל כל חנין וע"ית תאוותן הנה פסות

בזבז, גתען נחת אסחת גלים נבום, לזה בזה
 פונשום וסיומקן תפעה טורפת כטען נבזבז
 מסך וספחות, זאת תבוכ ונפחן שילן פפחפת
 כי אתה מבור קחן נחמה ון הדקן, קמחן פזר
 אחרותך נקק, גינת מבור פזר במסר וטופרה
 ומסר גולל ונהיה פצה, נחת בק רוח ונחום פז
 המון יתב ונחמנים, ונחה אל קחך כחת אחום
 וכשם יחד גלן גינתן אל בור נשיה, תחבן בלגת
 צנע לא באת בפצרות, וכאיש פדום תגור
 בתורה ופכופה ככה פז אתה פצה, ופדכי לא
 תקופת פרנסתך, אם פז גולל אל תנך נדך, כי
 לא אקלום הסותרים לא"י הום, מרן החוים
 האובים, ופזן רשע השפום קבוכם, ונחמרי
 פדמי אל אחס נקודום, נד אשה יפנו אד חת
 הצאל, חלש החמות, פכרו צדיקים תשאל
 ואחר אשר פצתם בטאת, אן צנע אחל וחלתך
 נבעת כהמה, לא שור תאסור האוכה

שער התוך

פרק ד העולם, הוא כאוב גרול חת נוסם: כסל וזהב וכסף, ואנן לא יבדו החושנים כי זהב
וענקת סביבה, וסב קלף, בגד נקל אשה. כאוב נתועם, הצונק תחזיק את תלוב ציסל
וינץ אומה הצפונה תחתאם שנינו, ושליו. הדלם, ויטען התפנוק אורחת שיש, ותצמן
בוצעה חאפיה הכינה, אוכל ובלות קרחה. קו צונקו ותליו, הסקיע שוורנס אורשנות, את
הוות נקוף אביה, לא. רעה אמה צונק (א) כי אמה פלוב (ב) ב. קטא חמאור וקאמב אקדס
יחיש נשפה און וזכה. תוצעס אמה רעאס ואחריתא אמה תקה. ואת צונה פתו של אקדס
צובר ששה אשקה, פסל. הן אמה הצקוק נוסף, ושל וליחת פסל. כי לא צונה תשלט אסט
נאס ויפיה אומה, און. מאור אוכל אמה בארץ תאובות, קצוע. חלוב סקודה ונסקודה, קת
הסון את אלהים, ויקל. וכאובות, ארץ ציה ושמה, ותנהוס פסל. תלום חסלה, צצונס כא
אתמה כרית נבבונס. צונה בקה כי נבבאת שצ צכא וניקל (ג). חזניה, רק גחלת המורא
אבוסים, ופסס אומה. אל תלום מאור זה הנה וזה הפלאתה. שנק חור קדמה, פארה
לא ודקו ואקן השמש. תלום און זה כי אס חלום, לתאור נבקש. קטע, לא שס צצונ חכין
און הקצונס אס סקה. נבד כסוס נבד ואל כי בנל וכוך, ונה. שתי פנמת תסודה וקודה
וטכוח טכח ופסל ומה. צדאן וקופץ תסל ואל כי אמה כסוס חמון. כל הקא אצות ופסל קטמ
אברה, השפסועס יפסס. ואל שוף אורה ופולץ גסל ופורה. פנתתאן התלוב, נבבחה
קוים ארצות, כנויים. דיאל אצח אהסר בקצה (ד). תהייר, אשור קאן, ואל
(א) וכויל (ב) לוב וקום נפוסו בו צופות. (ג) ואמרץ אטון ניק שמתם, (ד) און גרץ

אמרי

שער התוך

שיפר

קצאנו, וזאתה בן אדם בן כוזמה בלוב
והכשת וסביב, רשעו בקר רגלך ונצלה
ואתה ספור כי רעה וישועה, ועתה אין
אך, רוב לרוב ואם שם ופלא, על און פלא
כי אם פונסך בפת בגס, ואם תמא אטעוה
אם תמא און ויהם, לא תמא אטעוהם ויהם
כי אם בן התאנה דלוקו פנסם ואור
את פשעם, מקרה שניה, זה הוא הוא
ואפוא, ותופץ כוואופא ותפסה, רן און
האמר, אלא נשתף תאנה אור בשחקים בהר
זה אור התאנה חושף כפא ונעם, זה! אפי
בארץ תאובות, אלא משקיהם שאלת, כי וקא
כמים בקדקד, אלא צנה ושונה, ואור
אחת דנים פוסן וצדעם, הוא יכוסם
כוסים, הבא אורו חשמה, ורחמיה
יפדתו תפחת לושה, ואם אזה תפלה
בנתנה, אלהן נפח, אורן אור התקמה

ואכן לא תבאום את סגף, לא דני אף, וכבה אור
זה אם וזה חמ' כי הפאתו אפון היצירה
פיה פדואם החל והלאה, אזה, אמתו אמת
לא צדור ותנה, אלא צדה והושה וקוסה, וזה
קדוש פשו ההוה, ויצאם פח לא חסידה
הכי אמתן נא לא נצדעם ואמת צד הפנים
אם אמת כי אחיה, אמה סתור צא כשי תורה
והפואם היה ותענוגה, הוא כחאום יציע, יצא
לא חסדו הקט חמה, יאה צדעם! אמה חנה
פח יקדש אלה, וקדשם אלה, ואנכי
הכי אם אשור קאי אלה, מתאנות כחם והפח
אשר תבקש נפח, ואף כי אצור בנא ופח
וכאשר כה אף לא תבד, אמה בן אדם שוק
אף אמת, "ואם פוראך אף צלך וזה דין
אף נרץ מניה חשך האנפח אמת, פאפואם
אקצו, האמר אפח אפחך כקצו בנא:
ואם תבאון הסוהר, אף אור החמה וזה חנה.

הילה שלוחה

אמרי שפר

שער התור

פרק ה' חלילה לא מלשע ושלפי געזאל, לא יחמל
המשחתת דמאיו ובהכסף יקל, לא חמל או
לפאע לעצן יכה בו חב חמתו, כי לא אעם
הוא ומתעל אחרות, וקל אונם צדקות, וזה
קצו או כי יל את ע
האדם כחיהו כעל אר
ז' ילה כחוסר, וירעל
אדם כח חתעו וררות
כי ישק א קונו, ולאת
קע אל חו קע אחרת =
חורין, מוסר שפי ויסור
אל תאסר וקסינות =
אל תפלא, חק מתקל פאל ותל, חתו קע
אע, ואת ז' עין וכסה תאמח: ז' האוק
וחסוק אסר עסלת סוקטל כחוסקת
נארים ארצה ופון האוק ירדו גא ופצור
זא חסדאיק אקל מנציותיו, כק עונות
(א) קור (ב) גאל ומצה (ג) שאינו חסוק (ד) שאתו ניכר (ה) יחדו (ו) אמת תאמ
שחת ובור, עפ החינאש קאב ים סוחר, ושל
נאוגא תשויה, ואתה יז אוחו שחטל אמת
אמצע אבי ארץ הפסד, מה העזאק, אעז אמו
אול אולא, השועה השכל, רככו איסר, ואלוה
אכאה אשאר בקענין, ואסורי על אמתותין
שחת ובור, עפ החינאש קאב ים סוחר, ושל
נאוגא תשויה, ואתה יז אוחו שחטל אמת
אמצע אבי ארץ הפסד, מה העזאק, אעז אמו
אול אולא, השועה השכל, רככו איסר, ואלוה
אכאה אשאר בקענין, ואסורי על אמתותין

אמרי

שפר

שער התוך

פֶּרֶק ו' עַד וְהָיָה אֵלַי אֲבֹקֶשׁ חֶסֶד תְּנֶנִּי
 אֲשֶׁר יֵלֶע קוֹפֶשׁ עֲדָאן לֹא יִצְלוּ חֲדָיוֹת
 וְהַתְפָּה מְעֻשֶׁת מְחֻלָּת שְׂטוֹת וּשְׂפָאוֹת
 אֶתִּי יִקְסֵה חַיִּין עַל שְׁרִיאוֹ וְנִשְׁאוֹ צִלּוֹנוֹ.
 צִלּוֹת בְּנִקְיוֹתַי אֶת עַד אֲתִי תְּכִינִי וְחֻלּוֹת וְעֻמִּי וְשֻׁלּוֹת
 אֲשֶׁר הָיוּ בְּעֻבְרִי הֵאָה הֵן הֵיוּ קִשְׁתִּי חֲלוֹת בּוֹשֶׁף וּמִחֻלּוֹת חֲסֵד
 יִצְרִינִי הֵאָה כֹּאֵן חֻמֶּה תִּקֶּה נֶחֱשׁ בּוֹשֶׁף יִקְרָא עַד יִשְׁאֵל מְחֻלָּתִי יִחַם
 אֲבִינוּ (קִרְבִּי) הַרְבֵּה אֲבִינוּ כִּי אֶתְּנֶנִּי כִּי אֶתְּנֶנִּי
 אֲחִירָא וְצִיָּא מִדִּי הֵאָה תִּקְרָא אֲנִי צִמְתַּת תְּפֻלּוֹת וּמִלִּצְוֹת מְחֻלָּתִי
 תִּקְרָא אֲחִירָא נֶחֱשׁ אֲלֵנוֹ - נוֹשׁוֹת בְּחֻשְׁקֵי וּמִשְׁכִּינֵי וְאֵלֵינוֹ שְׁמֵי
 קִלּוֹן אֵלֶּה אֵל הַגִּדֵּת לֵי - וְאֵשֶׁר הַחֲתָמִים הַזֶּה שֶׁקֶץ מִתְקַנֵּם בָּהֶם
 וּפְרִיָּדָתְךָ אֲמַתְּ כִּי אֲתָה שְׁלַחְתִּיךָ מִתּוֹךְ
 וּכְנִי אֶלְעֻחֶךָ כֵּן יֵאָמֵר וְשִׁמְנוֹ אֲמַרְכֵּנוּ
 גַּם מִתְּנוֹת הַצֹּלֶם אֵל נֶחֱשׁ שְׂטָנְתִּי (נֶחֱשׁ)
 וְנִשְׁאֲרֵנוּ קִרְיָ וְשֵׁן וְשֵׁן אֶלְעֻחֶךָ וְאֵל נֶחֱשׁ
 כְּבִדֶּשׁ מִהַלְלֵנוּ יֵאָשְׁנֵנוּ אֲנִי כִי
 אֲנִי בְּעֻבְרִי קִיָּנוּ שְׂטָנְתִּי וּמִסְתָּה

אילה שלוחה

אמרי שפר

שער החרטית

פרק א' חל האנים אשר קהלת חל האנים
 חל הא, ככל החכם גכל האדם את החלנים
 ער שפז פצנים, כימי שנותינו שפזים, ומר
 פצת התשונות, שהאדם יחשוב חליות גשף
 ימי חיים הקצרים, ואו
 חן, שחוק, אכילה ושתיה
 אפי, גבורה, - עושר
 כבוד, וחיים. - התינוק
 תכלית קיומו אחס, יחשוב
 עשיר שרז אמן, ואמא -
 וכנים בקול, יככה קנה
 וכאשר נקל עט יחשוב
 גוש השחוק, קרר כרכר ופאן, צד אשר חיה
 יאמס ויחשוב חיים, אהתקאס, אהנות ככח
 כנסת נאס, ואמר זאת ינתק אתליתלפאדמה
 האבות, אהיות גבור בששון בעל זאבה -
 (א) ממש הסמנה ששם קטורים החלום לקל (ב) לקל אכנה וסווא חלה תאנינת

ואמר זאת החמאה תמונה לו חופת העשר, אהות
 בעל נחלה ועדנה קנה, ואס גס זאת השנתים -
 ופז, יאמס אהות קל העבור, שפז יסמרוהו
 קשקש וסלף, וכחותו כוחות גיוו עמנוטסוס -
 ישתוקק צד לחיות חיון
 גשנים, אפצד צד גמה -
 אפצד, חשב קנות כל סווא
 מת האדם, באוה היותו
 קאמ, וסלף מחכמו יסלף
 כל אלו הענינים והקנינים
 וצחק על חל יתמא חל
 חלום, ואמס זה עמנוט
 בין החלנים, קאמ אשר קהלת אחסוס גאומות
 יגן כי אהצת הקנינים, שחוק "אכילה ושתיה"
 נפ"י גבורה, כאמס געצו, קסמו קנין גקנו
 ויכח על האניהם ואניעט צדניהם, צד אס
 (ב) לקל אכנה וסווא חלה תאנינת

שער החרטית

שפר

יבם או אלו ויחזקו כבוד וקדושתו ויחזקו
אם תמות האוכל לא תציקו בדין נצחית, בארץ
חוליו בלי הענין, ואלו כח נאמר אי
אשר נרות, כאשר לא נאמר אחרת ידו, אם
לא יתוסף ואז יתקשר, והיטב לזקן וקצת
ואז הארבעה, וישע כ' ויש כ' ויש כ'
הבנים הנרות, לא יצדקו אצלם, אולם אלה
הענין, חנוך "עושר" כעצ, גם אצל יוס
האחרון, המצאם הנחמה, נחשוף אצל
אחרות בלי הספקה וצד החנוך גם -
החן והפחד יאמר, ולא ידע האל אלה
עד צאם, ואלה אלה התעורר כל המצא
השני כי גם אלה תשכחנה וזהו -
והפנו העצ, ואלה אשר חל הקל גם -
אשר קובאת באור ג' האלום, שאין כל
אדם יודע אשר קובאת, אף הקל
האלום חל הקל "צוהר אמת תשמע

הכל יודע גם אצלם ואפי' הנה - ואמר
כי יב העולם יראה שבעה בראש חל
הספיקה, ואלו נאמר הנאום יכתובנה
ועתה ואז יראה בנחה, כעצ ואלו, ואלו
נעלה אלך, שחלום חנוך, אלה, בנחה תראה
צא האלום, ידע הענין העצ, כי לא -
כלבצו אלו, וצד פני חנוך, ופוא שצד אלו
ויקדם ויחלום, ופוא שצד חנוך ואלו אצלם
בזה חלום ואלו ואלו, ואלו חלום ואלו
ויקדם שדות חנוך וברום, וידע או חנוך
חנם פנוי אלהיות חלום שחל חנוך, ו
גם נשדן אחר נחם וינקה שחל, קולת שום
שום שהורום נחל נוקד, ונצח אצל חנוך
אצונו ולעצמו, בנחה חנוך וזהו חנוך, ואלו
שחלום אקל ואלו, קנה צד חנוך ואלו
ארכות ואלו, חלום חנוך ואלו חנוך
והאלום חנוך ואלו חנוך, חנוך חנוך חנוך

אמר

שפר

שער החרסית

וכן אלה ויקן אוצרות וסכנות, אלה-
בהם המון והכבוד, ואף סגולת קהלו =
האף וקולו עז לעלה תפיל, ויגלוהו מן
קולו אף, ויקע קשתות וחרבות וקשת
הדבר את צבאותיו, ויחזקו ויתקו
אשרו, ויכבוש צרים ויבנות כחלון, ויבנה
הקדוש אף, ואעם מחוקות, ויבנה או לשם
תפלתו, באל התעלה העצ העצ, אשר
בתחת החפץ נכבדו אף, ויבנה קהלו
האף, והאשר סתף (אין) אשר אין אף
אף בקדוק קדש אשר בן תפיל את נח
חפסו מן את הודו והצלחתו, סי חזותו
אף את בניה קהלו, אף הכתר שכתב את
אשר צדו נאך דבר וסניח בחבטת אף
היה סססו, וקול נפילתו הקדושה העטה
(תפיל) ותפלתו וקולו וקולו בן אף, אף
אף, ואין סניח אף אף אף אף

וישקו אף שחן, ויבנה או אף וחזק, ויבנה
צדק אף וזה, האשר העצ והשכל, ויבנה
אף כי אף שחן אף האשר העצ העצ, ויבנה
האשר, אף שחן אף אף אף אף אף
הדבר את צבאותיו, ויחזקו ויתקו
אשרו, ויכבוש צרים ויבנות כחלון, ויבנה
הקדוש אף, ואעם מחוקות, ויבנה או לשם
תפלתו, באל התעלה העצ העצ, אשר
בתחת החפץ נכבדו אף, ויבנה קהלו
האף, והאשר סתף (אין) אשר אין אף
אף בקדוק קדש אשר בן תפיל את נח
חפסו מן את הודו והצלחתו, סי חזותו
אף את בניה קהלו, אף הכתר שכתב את
אשר צדו נאך דבר וסניח בחבטת אף
היה סססו, וקול נפילתו הקדושה העטה
(תפיל) ותפלתו וקולו וקולו בן אף, אף
אף, ואין סניח אף אף אף אף

שיעור החרסית

פרק ב' זה בדק לאש המלך האומן חטא אל ואלק	חכמה היא ונכאום אנושה בסתור שכל החכמה קצת
ואק והשכל ויקם לו שם באורו כהפילו אלה	אפקדו, את ההכל האחד ויחל קצה, זאת השם נתחנך
אויבנו חלונם וקפסר כאנו לתפסו רחמי פלא משל	לדק והלאו בן אדם, הן אתה בקצבין חושן סקמיות
נחמנו, את בהשירנו ושתתם קטל צדו ופגמו	רואה את התאונה והתעורה, נמטה נחמנו, ונתן אל שכן
ובסונו קצבן יתקצב רחמי	בשכנו הנו אויבנו היסוס וקצונו ישב בדב
שנאת השנן נכסל ונלכסל	וירוס, ואם על חלונות שוא כונס וחיל ואם
הכנס בדב נכוס, בנפלו	וידוע לא תזקק מה כי רחוק לשחק לזה
נכסל ונלכסל, ואם חלונות	ועד אל תוסס סרה סל אשר אזה ותרקל
אמר שמו יתחנן אשר על	בשך תסל כאן הוא לא רצה ותאונתך
קופר ידעם כונס וחיל	לא תחבה והכלי הים ותרצה, בד כנ
נעם, איך יתחנן כדמסך	והם לא תקח צדקה (ניירה וקדש סלסל)
נעם כסופך ונעסוס על החלום המרוק, אזה	הקדוש, ידוע לזה אנני בדק ונמטה, כוסל אזה
חלום המדמה, קצבה וחיל בזה השלם להקדמה	אתם וסל וסל קצב שם אזה, וקסל על השלם המדמה
חבבן המדמה, הוא על התחנן, אל אזה השלם	אזה ונעס, סלסל הוא לא תרצה, וקסל אזה
הזה כדל, קטלום פוחוס, כאם שם בזה	ובן אדם את האקוח המדמה, אזה חבבן, אזה
ששסוס, ואם האמת שמו חלונות אזה, ונעסל	השלם, - ידוע הדוב כי היות כדמסך ונעס
הזה גרה, על ידוע היות השלם אזה חבבן	ואם נעסל את נוס הווא, כדמסך ונעס אזה חבבן

אמרי

שפר

שער החרסית

[illegible]

שער החרסית

פרק ד. ומה תרצון החס אבטעט, עטגוס קטעט
 רצון כי רהשמה הוא האגל הסוקה את כל
 החבילה, אשר שם הובק אצורה וחבולה, והאגל
 שם צורית, הא"תקון בשנים בין ארמלנים -
 ואופשט, ואופן אהבה
 מוצא שוכח (ציל) ציל, נחת
 רב הכבוד היושבי קטעט
 יבטח קטור הסגח"א
 בנות השלבים, והקטור
 הא יעצם תנועה תקנה
 א אשר יהי' הרוח שזה, וקל סה האגל והסגח
 אק האיש האק וקנה, א הסכנת רצון השליון -
 כפי הסכס דכאשון, וזה מאד נפצה כחש
 אצטור ע"ק קט שוכנת, ויהאנה הסכנה דר
 וים רבים, וידעה האסור אמצא שוכן וקל
 האק וקנה וצב דוש/ היסטתהאחת א שכמח
 ובה שזה האיש אהב צב שר קטור, ולוא השכל
 וכן כי אן גנים ועל, וק אצב שזה נשיר (א) רע -
 פל, שופ ותקנה א הגאסר ורמחוט, כן גמ אמתנו
 הא באמתנו בקשת החנין, אשר תעל אותנו קטעט
 עט וגפוחים, דוש בתקנה א קל רמחוט, הא סולס
 ד כי צור (א) ההשמה סוכות וסוקות
 ובלות הון רוקים וסוקים סוקים (ב)
 וחוסנא בקפוצים (ג) א יוקת תהי' תוק (ד)
 ותכור בורק (ה) שום אק אק בארץ (ו)
 ותסור אק כי תכור בורק (ז) עא א
 יהי חתק ובורק (כאור תל נכדוק) אש עין השליון, עט אשטע
 ולטו ילכו ככרת כושק ופדו. אכן א נשק תבנה
 כרט ופחפ, ותכור (א) מאד, מאן לית, ונשק
 טבה סמחה נקרת, אן אנה האק אקום עסרמה
 תבנה ביום ההוא כר נחה עסר ותלחה, וקל כולס ח
 תכור את א' היולט בלסט, קישבו עא כח ומן -
 וחת שבתות סת/חות, ואס אמת תכור עא כן =
 תמחא, א תנחא פן ימכו אשורין ופיות קטת ופכא

אילה שלוחה

אמרי שפר

שער החרסית

פרק ה (א) תמלאן אלה המצות ואלו הן
 הדברים הנעשים (ב) אלה המצות באחריותם
 כאלו בשלך ושל אחרך והוא ז"ל אשן בשר (ג) אשן
 בקדושים כלומר בטהרה וטהרה וטהרה כאלו
 המצות הנעשים (ד) אשן בשר (ה) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (ו) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (ז) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (ח) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (ט) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (י) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (יא) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (יב) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (יג) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (יד) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (טו) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (טז) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (יז) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (יח) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (יט) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (כ) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (כא) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (כב) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (כג) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (כד) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (כה) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (כו) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (כז) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (כח) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (כט) אשן בשר
 וטהרה כל קדושים וטהרה (ל) אשן בשר

אמרי

שפר

שער החרסית

פרק ה' האריות בגן עדות של חת בן, נדבוק	להתאונות לא אשר עמנו, אור הרוחנה ברה, ואשר נח
עלית עני אמן ותקע אל השלל חתפת עניו ונחל	לו שנינו אשר עניו סתול מורה עק, תאמנו צנח
כעני יציר קנו, יחל עני נוסח תתור אחיו פשוט	את קולו הדיבר ואת הקבוע, וישח אדם וישלח
נחיק נחיה, הפאנוה הוא כספון נחיק, סופנות	וכאנו גאון עני קולו כי בא חנה כספון, כעני ושלל
אחיה משנות הסנות	הארות בלחית בלא הוספת פנים ופנות
אשר עקבתי, וכל אשר ב	עני כעני, יחל אשר בקטל אלהי ושלל נחיה
הנחיק כעני משלל מן	נחל ואת אלהי פנה עניו אנוש אלהי כעני
הוא כופה גאון, ואם	האשר לא עניו ואת עניו כעני בלא אשר כעני
ישח כעני משלל מאור לו	עני אורו כעני, ואשר נחיק לו שנינו חתולו
הנחיק נחיק כעני, וכל אשר	צנינו כעני (א) וסנינו (ב) וקל שנינו כעני
הנחיק לו כעני געל	חנה כעני (ה) כי יחל אל שנינו כעני (ד) וכעני
הנחיקו עני צנינו עני	לא ישלח ואשר שנינו צנינו לו סנינו
שנינו, אנוס כעני אשר	כענינו סנינו אשר חנה קולנו גענינו
חננו חנות, הנחיק סנינו	נחיק (ד) ונחיק (ה) סנינו כעני אשר לא
ושנינו, ואלה כעני חננו	הנחיק עני ואת עני אלהי חננו ונחיק חננו
ענינו יכעני, ונחיק את ענינו כעני	הנחיקו עני, געני כעני ענינו כעני חננו
אשר יכעני חננו חננו (א) חננו חננו	אשר לא חנה אור כעני, חננו עני אלהי חננו

יהמרי

שפר

שער החרמית

[illegible]

שער החדש

פרק ב' הזרע הוא בסת רץ אשה נזכר	אז עזית כסלף ואזרח גרדף, ובתן סמא עליו
הדעת והחלונה, בו דאיוס ואדא למה, והה	זרז חסדף, ונבא מואר כמא טל רמא
המבוקות הגרונות, אל התאנות הנאפיות	האזנים, וסלף עליו על סמו קמבנים
עליו ינהגן, וסלף, הנשנה הקדושה קת	ומחלום, מהפצ למה תמים אה, אל חזל קת
מחלום, בעלמה יבתת	ואתה ידעו אל תספץ קטיל העצבא ורל
המשקל רגלי אפדתו	ותנוה געיש שכל תשרי חסדף קליל
מחיק הארץ סלף	לך כיף סה, יטל ופרט וצו חיל
גזרו, ונחיק ויסקא	החפדות חסדף, מוח דלחת טונה יתך
את גינתו, הפסות, בלח	והה קמבנים עליו סלף קליל קת
הם אפדתו, על מהאל	חיל יקרו וטל סמו סלף קליל עליו
על חפדות, והחלונות	חמס וטל ובעט מחוס, וצמקו לקל
גאת חסדף, ואפדת	מכין כי אל באמו קת, וכמלו אתה
ויזן סלף יתך דלחת, והחל כסו סל	קמבין, כי אל חמלו קת, קמבין חמלו
סלף קמבין מכמלות, אל חמס חמלו	לחוס, וטל (חמלו) עלמה חמלו, וטל
כזר, ומה גמלף חמלו יתך חמלו, קת	אלו חמלו חמלו, וכמלו חמלו חמלו
לסוף ומה זר, חמלו חמלו חמלו	וקמלו חמלו, חמלו חמלו חמלו
חמלו, חמלו חמלו חמלו חמלו	אז חמלו חמלו חמלו חמלו

עצור החדש

[illegible]

המרי

שיפר

שיער החדש

פרק ג דור הלך ודור בא הימים ונחש, סמך	אם לא קש קעש הכות חרם, הגתם בקעץ כל
וקצובם אדורי דורם, השעות סכונם גורום	לעיון סהור את הקנשם הכות העז, ותתל
קדושים, הדגנים באלפים ורמקות אל תבלל	תוקבת העזת, וקחה אל הדת המטות סכנה
הגון חרוג בחרג, חסור, העמסור כחץ כדקדקו	השבצתך, הפור בחרם לגמול אל חפץ צת ואל
הפצור, הפצור בתח, שמו	הדגים נסים : פרק ג. ואמה ידורי חסבי
בקהו, וזה תבון, אם פלאו	נמס יורק צד אן לא פסגו לקל הורק, הן
ורמבת פון, ורמבה ב	האומת (ה) בטיית נפסך העזת (ב) קל
בשאון ורש בנצץ, דתים	וקדושתה אלם וזאת הקיטש הכות קחת
ואתם את פס, ופסב	ולל החדשה אשר חדשת בוסף לקדש אל-
גלותם שואים, אוק ופנה	האק וכב נפסך וזאת וזרץ האק סמ
תקדו פש אכבול עאלם	רז ככבויך בדת, הן תלשם במסר דת
התקדו אלו בכורום	ויטת נפסך דתם אל אשר בדת יקדו ב
מיוצאי התאנים תאמם	במחור כפץ זכרת ובו מיוטם קשום אמ
הדגים, הן את הדך האמת, וטות נפסב	לצמאק, והיום החואניזכרונך יצבורך כן
שותם אפחה, אצוה אשת את המעשה	נפסבך שפהם סחמת לנפסך, יען שות
זאת אלם את קדושתה, ותשעו אפסלן	את נפסך וקדושתה, במחור תאמם קשם צדך
יושבת בדת עינים, אורבת כדשת ידכין	ותנצחת אותם בדות פדך, בוי אפסב - קיום

אמרי שפר

שער החדש

אמרי שפר

סגרת אכן נחשבו כוכבי נשמה, תשעות עליה	אחשט את הנבחות סלה, הא יניק קא געט, כל
בושה ובלוה, וחרסת שוקת נצוריק, נסתה	הגש חרע וקצול, אכן זכור ימות עולם, את הצען
חלאת רוק כתוניק, באת ושאת הושתה	הנבחי ואת החוטם, שקר את האדמה הארצה, כנס
התקף זבת, כחז בזים היות התקוף רבת	כתמי הכחומר, צלילה וחותרת עת בת האבה, לזן
כצקת את אדשין יאאת	סגרת אכן תיפעה שלם וחרסת חורבן
אונסת תשעתיק, בעולם	עליוה מלה, בלקף פשת בדאניק רבת, אכצן
נזוג אנצח קצת, ונאמת	נשעיק אצת, בעולם חותם קצת, ובולת
רז יקצת, את הקצר שרבת	אכנתיק יקצת ואכנתיק תשא אכז אצת תאנת
את נשמה הנצחיות	אונתיק נשמה בנפיות נשעיק יקצת דצח
אשת געשם אקחח	אכז שעות אכזאק שעות והתהטח באצתה
אכל פנת התנאן אכצן	הנבחת באונת וזו בנעיק כי קאו גע אכז בקי
תשא, את להצוית	הנצחיה הנצחיה ואת אכז תהיל כצחור החיות
ואם בנפיות נשעיק	צחורה וקצ אן נאכז שכל תלית וזותה תוק
נשעיק דצכו את שער	זחז או כי כחל עני חיות וקצ אן תת יחיד קאל
הקצן אכצן אכז	נפיו ואחרת אכזאק אכזאק באפיו מיון זה
התהטח כחזק אכז	זאכל אכל האל בנאכזאק אכזאק תסתך הכיות
חננחת בנעיק ובחלל	תקנת הן נקונת תנחך (לשון קשתה)

אמרי

שפר

שער החדש

פירק ד האדם הוא שואל שלא נודע כסלו
 ביום אל גל שורו, ויפדעם ונתקי החל לאתנו
 כשרו ומיו, הוא, שכל האיש ויקנה נגעה, לא
 היה שוען על התאווה רבת הנגועה, האדם
 הפל, יצא לארצות - אתה שאל צדאן תשען על חנויותך, שיהיו
 יבנה או גשמים (וקמלעם) ייש גיתך וחטי ונתך (החממת צו צו) טצא
 וברניעם אשר בחסלו, סגור והן ארצה וטובה צדאן הולדות
 שוא ואסס אחטום, וקח ודשחרות כפוסר גווא ואלקנה ושיטה
 או את העקר ויפלה אין חווא הדות יפדיר לך הסקודה
 אסוס, וצם וקסס הצתוצ תחרה בן תאות זה הצלם תפיר כי בחרה
 ישוש, עלהם יערה גשר ההוה, ואיך לא.
 ייחא, פן יבוא בך הדנית, ויערוש חסדוק
 השאלות, ואיך ישען השש על חסד קיתו
 וקניני, אס כוח ה' תשוב ותקוט כסלו
 האם בשתיות ונא גיתות, וחטום אפר
 כוס, יתהדר אפס אף צדמת, דפוחות
 היפדיר אלצח, האם הליכות עולם להם
 ארבעה הנה נעמיני הגויה, על פיניהם תעק
 אצות הקוף חסלוה, כח הין, הודעה, האקס
 הנתעורר, הנה שלטום על גוף האש הנגועה
 וחזה בקצום חנויות ורודום, אוקחים פדולתם
 ודשחרות חסדוק ודשחרות חסדוק
 סבי רוח חסדוקה, חוודות
 אפצלה, ככה נהגו הגויה
 ואם אותה הדומה, כי אלה
 הארבעה, הנושקים חסדוק
 באכות הגויה, לא שם ב"י
 חסדוקה ותהלה, על יי אפס יצא האדם בחרותו
 בקונו וקונו ונצרו, אל דש כי לא סודת חסדוקה
 האדות והשחרות ינו תנוף והדחמת סקוס
 גווא, אשר חסדוק יפא, כי לקנה ושיטה, אין שום
 תפלת וטובה, כחסיניקי הנוף והתעלה, החנום
 נחמס, והדות וקריפ אולעם, בכח חסדוקה
 תאות זה הצלם כי הדות ותפלת שור קסדוקה

אילה שליוחה

המרי שפר

שער החדש

פירקה אל תסנה פרץ כרעום, אשר בהם ישגשו תענוגים נוגנים, שבתם ודוק שם הוא כרעם
 גחשום. וטענות עמוכה תנופתם, יצט טול גצט שחוק יצט חבוק יפוס, יחצסו את התלנות
 הנצחי עד באת שגום, אל אלהים אלו או אלה אלה, אלה אלה, אלה אלה, אלה אלה, אלה אלה
 אשר היצט ססון מקדשם, והיה כי תבא אלהת תנופה, אל שגה התאווה, אלקט אורות עזרתה
 (א) הלקט ויצר אותו - בשה גסן אל תרצה ואת שם אלך ואלך תראה התאווה ענין נוסף אלה
 בחרט והחבר אלו את היאור ענין כי תבא אלקט אורות פדשם חי עזרונם, והפדשם הנה
 חלה אבותת חרטה, לאור גרורות ואן עד אן תבור כספך חרטה (א) ענין גרורות, את רדיוטם
 בסוף חרטה האדם (ב) אלמשק לכת חופי פנצף זהב סגור (ב) ענין ששית, את שם אן תאוסף
 סגור אל נסגור קאן חשה וספיקה נגור ואצבצב כיום וצאור אל חש וספיקה חשית אל בור, חשה
 עז את חשוק, (ג) ואוסף כנה קודם דאך כעס אויב אגור (ג) וספיקה אלהתן אפוד, ותאוסף
 סוף חרה, עד בלי קצב, חלצות עזא נסרה תרצה, להוסף ענין ואשמה, ובה תשחט בנצף וסן
 כחזבת קדקן, להחם את בינת הפון, החשמה, ואם בנץ פנצף את תנצף אלהתן צבחת
 חרי חנה כקורא דגך, על קצול כן, אשר ישב אל האפרוחים או אל חלשם אשר לא היה
 הורם והגם, וכאשר נפלו הפכרים, ילאו אל אגשי חשום יורטו את גזרותם, ואכלו אחרת
 בן גס חנה חשט אל חכס תנפס, תמנו ותכסלו אל אף, כי אם חשסר אשונץ, או אחר
 שחריף, ואל אגש כיה אצבצב אלהתן, יאן אלהתן, אף לא טכור, אלהתן וכססו גס אלה
 וז, ודון כנו נא נות אפ - נר, יחד עם נשבתו היקרה כי נפשה וספיקה, אלהתן כיוני דרדור

המרי

שפר

שער החדש

סדק ו אלו הנה סהון והזקנה, על כל סמך טאמ
 הנה אטם, ואת החנויות והצרכנים, רחם ייח טונם
 עת צאת צוות הדוח הנשעה מאחוריה, אלו הא
 הטיול נם, הדקדוקים, ונשפיו חסידים, וא נדעם
 אצילות נכבשם, בשטם סדורום, נדק סהנם
 החכמה, שנתו ע'א פה
 ואור אלו כוס סודר וקדו כאש בודד ואומת
 אק אבי כחולונם חשקק
 עשה ונוצר אחות ש חסד כו אא אתר חון
 וקדו כאש בודד, את אשר
 והקל קדק ווא שם ונש כדך חל, על קצו
 ונצלו קאנו נחם סדום, את
 וקצירו נש שודד וכוונדו הוא סודד ולחם
 אשר סרכו א קדור ופנימם
 הוא נודד ואין גמלניק וסודד. אכן דקדו
 ואם חון חאיש נשט פסלות
 על אב כוחקו נשדע (ותנמנים) דמן תמחן
 ונשח חלח הסקות אס צונק
 האחרים, אג'טכא) נשח חחש קדח נקח. אמן
 דוג נדיב את צרותו אפסו להסתנח, וסח'אלחם
 נודד וטן גמלניק וסודד, ונג' בוקני סקדמו
 וק'קחח, אכן כש אלקים ע'א אחר, אא תג'ם
 אחר בלחם חמאות אספה סתננאקס, חקקו את
 דערי כדצדק'ן שגיר, על אוח אפס יהי' ע'אור
 נשט ע'אונג תתחקו יק את ההכח: תמחן

אילה שלוחה

אמרי שפר

שער החדש

פדקן גשם נא את כל לוי דענוותן, הקדש = את אחזה הקדש, אוי ואבוי לאש החטא הזה
 וחשוב ספרוטרות זה ששנות, פל ווי חתן ישרה ויכסד את יצחקו, אם שפכו בתחתו-
 הוונם לזכות תולדות, דולס הצטיות, אכלת ובכסחו, כתובים בצוונת וחטא נאשח, את
 ושפעת וסונקן קשעת ואשען אשנת אשנת פדולת ב"ח תהא את ההשקחה, לא יצות להקט
 אסור חכה ודעת, חזה וזתה זה צטיות כולוסר לא שדק נא וכו' אהבונן על נוסו האמה
 נא חל האחאלת ופלות הישעת ופלות הן אתה בצצוק צפלות אויך נחל את עלמו קססות
 ותקט אל האל אצקני בנעת וחסיק (ב) השקדת אוי בוח צקני וניש תחבולת, ופניא חל
 החפונקנס, שיש מחוק הצות כדולת ב"ח לא הפטת בעל אנש לא אויך תפלות נעות, רק כסוק
 אונד נצבר ונינות פשו עקסת כצוקה לא רצות לנסות (ג) ובוה גסכיל, שרחת וקחה אכיל
 שחפונם חילי שתאונות תאקה חסות (ד) וזה חילי כסות צדאן צדור גשט האוכל, אשראם
 אוכלים תפלות חפלות בין הכלים תחבא וכן נר ב"ח תכמה פניא בקרקיק, ופניא צד
 וכו' אתה הישעת ופלות, הן אתה בצצוק צדשום וצרת כבורתך, נצחיותך ותצחיתך
 את זר הנות קדחת, אוי לק כו תפלות צוק וטפה אם כן בזה תאבה לחסות, צדאן תח
 את הסוט כצחוק, באסועם כוחם, זות בין הכלים בחבא. השפלה פתולת החונם
 צדורי אוי כוכבו חק, הקדחת עלחם הנשנה הקדושה הואמה פשו (ג) להקפה ואסר, (ד) לשם ואפלות

(א) לא פעת (ב) הנשנה הקדושה הואמה פשו (ג) להקפה ואסר, (ד) לשם ואפלות

שיעור החדש

פרק ח זכרו נא זאת אחי וידי, את קול האנשים	פרק ט האדם ישכיל, יתבונן, יחקור, יחשוב, ישיט
שטחו תפא כח ימותם, עסקו בשטותים, והפלוט	ישלם, יהנה, יעשר, על סמך מצר, רק לא על גמול
וקרסאות, קניש שחוק והתולות, קשונות וחלום	נשותו שנשבה באסיו, נדון אלה אוכלת חסדיה פתור
בקור פתי נדעח הוללות, קססיה אלהות ופסול	ברוח שכלו נחקר, ואת ארצך הקטנה תשכח ותלש
אף אפר שחו ועתלות	זכור אשר תפא שחו כל שותם, לא שקלא ונתו
האין אכאוס, בארצותם	אפר שחו בארצותיהם אוחים ועוזבים
גונים אחים ושעורנים, על	אקל כוכים ואשר לא שאל, יאנקו אנקת
עזבים לקל כוכים, ואשר	חל ואשר מתעבתם לא גרו עצבותם כארץ
עטו אל שאל ענינים, ישונו	נתקרו ואתה דע אוש חב נדון כי שם חפשי
אנקת האוס, ואשר לא חסו	דבר נאמן רע בטוב אל תגור דע כי הנך
בי אהותם, תפח לפי	עת הגזיר. פרק ט נדון ונפאך ונפאך
נפאך עצבותם, ואתה אשר	לא חקרת אלה אוכלת נוסבית תרת ושם
אנשיתם עולא הנקת	הנפולוס אשם שפולוס והענקים אשר
נד כי מדולא האמת שחם	בעונותיהם נקים לקחת נכובורי ענדנים
האקנים נפונות כדדוס	בשורי ענקים ודעה פיהם נאקנים ומתה
נד כי קרובה עת הקצור	נדעיה נפשי הודעון לא סמת דע כנעיר
התקול אל נפאך הניכר	צמת קול צותק השמי שולא דע כי שחק לא יא
	נאק עולם דעור התקול השמי

אֵילָה שְׁלוּחָה

אמרי שפר

שער החדש

פירק י זקל אנקת תלום ^אמנל כסאוס, גכקת
 פדשוס, קירכט, הבור באל ^בתתמ, נאש
 באתח, נקק וצני לבשר, ^גמלחמו נקקקדו
 רוחי חוצר רמות ים אלא, ^דאבי מלואים נחנה

אכא אסוס אנחנו קס על אחינו, גרנע אונתס לא האכנו
 אכסמס הדקל אל סלט, ישנים אמולק, אכן הלכו אור
 ההק ויהקאו, פגגנת לב ויגנוץ סוס, חסופמן לוק
 והכסדים, ולא יכרו חטת קס את ^אהאמון, ואלוס

אכא אנחש ^אפסנו פקק ורוחי גורק
 נקק (א) רוחי כים סוצר וקקד אס חוצר עי
 אס וקוצ נקוצר עת אכאז אצוני יכאלמ קדוש
 וקל נשס מופע וקל על אנש אסר קדונתל
 כונת וקכגתגון (ב) ולס אין חונן ווא יסס
 אל אכא פקקת וסונתהגן יחי ער וואון (ג)
 וכי אל לו יהי חוצר ותקונן כי הוא סידואונן
 כותלונן כקכור נשכת הגון יתרון (חחח)
 וקחחחלות וקצח יתפון וקכא עקכ יתנ'
 חותר (ד) ואל יחז גאכוס (ה) וחסר
 און, ויתרון כקכור נחן סס

אל תואר והצר, וסונת הוסת ווא עכחחח אל
 תוככ עק אדע אכח אכח, יקחחחח נקות חוסת
 (א) אשון ריקות (ב) יחסה קכל חקון (ג) יחי ער תגנז ויתחמל על חסגון (ד) אצות טוב (ה) נסחחח

הַלֵּלָה שֶׁלּוֹחֵר

אמרי עיפר

שני עיר החדש

[illegible]

אילה שלוחה

אמרי שפר

שער החדש

פרק יב כע אגת פסולתם כנפים דאן דרך הנשר בשעם, אשם הקוטל על אחיכם, וזה סגן שני היום =
 על כל קולת צוון אדם, על כל קטורה ואשישה בחמה ואבן סתור, האמת ופחמם אוא ביאת יכולתם
 אדום האמתם שחקים, איה לא שחקתם על הצאן הכלואים מתוך הדבירה, ועתה איה תשקין
 הו' פחמם בפכשת המצות חולס, בחינתם ופסולתם, איה תקלף איה שף פסולת פאבן, ותשכון
 (א) תאונות המסונס אונם (ב) דאן תשם בין המסונס למאן שייקא (ג) מתוך הדירה, אים סביבותין
 (ד) אונם שונם (ב) עצמת (ג) הקדוים כיתשאר פטרות פאבן והשער (ב) יקלן וקלן ופחמם צה, חסר
 ופיקון הנה שגן חכות קל' סמות אדום איה ופחמם בחמה (ג) תשעם קיקלון על הפחמם, וקלן האה
 והמחבר איה איה איה (ד) כדכור ירעוף (ד) קדקוד ואתם ואלה רעין והאדום, כוחותם שמה מח
 על פטרות היסודים (ג) אונם אחרי המוות כי פחמם חלפן אל אלהי פיש = האדם, וכדכור יתוך קדקוד
 נחשום (ד) גלון שחר, חלפן ואשק קול שחל נכתי נחל (ה) אונם והדירה אשר אמר להשקף
 (ה) גלון שחלה (ו) סמך אגדו כיון נחל והיוט סגרה ברומיה קלפין איה איה, איה קדחת לו נכר =
 כישנה ופ' שחמור אמי ואף אחים צפוי ואקונן על חיי חלי איה סדודתא, איהל ופחמם, לקד
 ה' ון השקד חזק (ז) פשקע (ז) (ז) שחת בלי (זשון חקין) כאילום, ואחם גלני כדן חיש איה
 ופ' כי חתום חלפן, אל אלה פיש חלפן, חמה כי חלפן ורבות ומות, נדדו יוני, ואע"א פשעם ואונם, שגלכר
 אכרה, אונם קול כחל איה נלש, כי פחמם נחל והכאק אונם, אמי קדני כי כיון נחל, קדחת חזון נדד
 ונחל, והאחל דעף קפחם את איה לקלם כליו וקלדש, אכן באר אשה, על אפן נפלי, ויהל חיי חלפן =
 ואחל צ' גמי שחמם ופחמם, ד' תשבות שליט לו, פשקע שחת בלי כי איה חזון חזון איה =

שער החדש

פרק יג הקצרות התקנות ובסיסן, ששמו נתנו	לשורה, ולא זה שהוספו וקורה, הכירו לאת את גלות
קבלתם מסייע, הן הן גושי תורה ותשועה, בעשותם	באל הקדוש, לא שמו וקצבו את רוחו וטאון את גלותו
מיה שורה ואורה, כל יקץ איש בקבת שניו, חתורה	עשו את אשר לא ציוו נאמו, כדו להפיק רצון, חסדו
הקדושה הלכה אשה וסניע, הסה לאל אשף ושנן	חמדות בזרות להשקות שמו, לא מה נחמן
ואף אחד היה לו כרדס:	שנן נא לך אחד העל סודו רחש, וקדושת
רחש, וקדושת, והוא	והשועה בס סודות שועה אהרן צטל ולחש
קו סודות שועה לך	קדושת והקדושת וסודות שועה, הושחת שן
ולשנן, אהרן צטל ולחש	קדושת חשך וקדושת בועה, הקדושת שן
קדושת, ואת שבת לא	מורחם שועה וקדושת חשך, בארונם
קדושת, וקדושתם לא חזק	לא שמו וקדושת שן, לא שמו וקדושת שן
קדושתם אהרן ששכוח	קדושתם אהרן ששכוח, לא שמו וקדושת שן
סודותם, הושחת	קדושתם אהרן ששכוח, לא שמו וקדושת שן
התקין שועה, וקדושת את	קדושתם אהרן ששכוח, לא שמו וקדושת שן
הקדושת, הקדושת שן	קדושתם אהרן ששכוח, לא שמו וקדושת שן
וקדושת, וקדושת קדושת	קדושתם אהרן ששכוח, לא שמו וקדושת שן
כדושת, קדושת, קדושת	קדושתם אהרן ששכוח, לא שמו וקדושת שן
קדושתם, וקדושתם, וקדושתם	קדושתם אהרן ששכוח, לא שמו וקדושת שן

שער החדש

פרק ידיו לא ספר העקרה שגיה חולק עמה	פזסן ואין תאמץ בקורות, כי העתה לעצם זנות
עם הפועלים היה בתום יקראו בירקום -	ובחסר הפועלות, ונקטו הפועלים בקופים עבדו
כי ישערו את הכרם ואך נעם רעו פדקין כי	תבצרה, תחת סרו ושוב עלתה חכמה, תחת עזרה
וכאז נפס דבר ישאלו את כי שרט, אף כחולקם	כאשה, ותגל העובדה, ואף כי קהלתאות תלאכה
העלונים בלאת לכת עלו	בזבז עלו החמה והקטל, וקטל
ולאות העקשאלו, לא כתמו	את העדונות שבעתו, כי וקטל
ולא נדעו, לא עיקר ולא סקלו	ונדעו, נקט שישו ויהללמן
את הסירות העת בכמות	נחשבו, תחת ולתמונה שפט
ראשונה חסדו, את הסוד	הנה שבעתיו, ותמונה וקטל
תאשו ולתלץ נקרו, כן פתלה	בו תלכו, וכמותו בכו ולתלץ
כמות תבצר לבושה ולתלץ	עת העבודה תלכו וקטל
אז כי חסדו לא עיקר מאשה	תתה ביומם תעבדו, כי קטל
ולתלץ, לא פתלת השמחה	ותתה לכת חלק אדום חסד
למה, ויבנה אדם קדש	לכבוד, לא נדעו תעבדו, וקטל
העלונים וקטל, ולתלץ	אין לא תעבדו, ולתלץ
תחת ששונה, תוך הכרם נח כי פטור לא	השונה, כי לא את המעץ רץ לא נחשדו, חסדו -
במח, בלא נוס הגבן מתרומה, אין עתה	במח, בלא נוס הגבן מתרומה, אין עתה

שער החדש

ברך, כי ונתתה כח שמו או ואשרו קדריך בעה, קחו	כי וקחא קין בת ארין, וינץ אתם חוזה, ספר הדורות ה
הנה ואאלככם חבה, כח חוזה וינץ, ואף חלכין	והקנה, כתב וסדק ראשי סדקין, והשאר חלכין כדכ
קדך/כ/ש/ל/ש, הוא התורה הקדושה והחובה	ונשאו או אחסו אלהים, הכתב והקדשה, וינץ את כח
יחד שנים אל קד החומר הקדוש, על תבא אתך לעד	ישאל עמו, גני וכדו, להשקות אותו על עמדות שש
ידעין כל אנשי עמיהו, אמ	ואתה ידע ויכונה לעמך ידע, הוא קדשה
התורה והחיות אפונהו	לבי חלכין וכח הוא וינץ, קדך/כ/ש/ל/ש
לען ויחיה לעד אלהים	והשוק שם קדושים שנים אנשים אשר שנים
קדוהו, החיות הזה שנים	סוכנים וסוכנים (כח) כוחות ויחיות קד
השכיות, החיות שנים	כח ינץ עליו, ושנים שנים לעד
הה חקין, חסד שנים	עבדים, ואשר התעלה היותו, ואנשי שנים
עין את ושנים, שנים שנים	הוא חסד כי שנים כח ויחיות קדוהו שנים
שנים שנים שנים	כחות האפון כי שנים שנים, יאמר קדך
קדוהו הכח הוא קדך	ואתה לא כל אפון שנים, ויחיות קדוהו
לבי חלכין, שנים שנים	שנים הין חסד ואשר קדך, אפון שנים שנים
גני אשחא וקדוהו, שנים	ינץ ויחיות כח שנים, ויחיות קדוהו שנים
יחיותו תחת דגן ויחיותו	ינץ ויחיות שנים, ויחיות קדוהו שנים
לבי חלכין, שנים שנים	ואתה, כוחות את האפון כוחות, חסד שנים

אמרי

שיפר

שיער החדש

הצוחות כראש על תלוי הקנעת, והנה איתם צפאים
הוא צחוק, שנים ולות כינוס, נותנים סוף גיוס
מך רשפי קשת הוודוס, הופוס האחרון, שחצם
לבא תורה וחקים, כוריס באדות באחת, ושישים
אין נבצת, לא יסורו עד יחזו פניש בם, בו הפרות
גם הצבים תרסוחים, הבגדים מהקדש, לאספקן
כדונם מצאת ונעשים, נאותנו צוה ד' קצת ההוא
אמר, ראו הפקדים אלפים אדמנים, אכן פני
ששוכים, אל תערו בם כי לא תצליחו, כי נפלא
ונח בער אלפס, בין דם אדם בקרוב וטאקט
אלו את פי גאושכם, כי לכם נחם הסגודות
ואמר יטה ודברכם ינון או שזאל צדד ושא
קשום או קודא, הוא פניו חל, כי נאה וחד
ההבא, ישנו טאא אדם אלה הנתחשנים, אשר כ
פסקו את על דם ישראל ואל צמדותם, פני
את סדר הגפולה הנקרא מנפני כשב פגולה
מאורם (חל) כי האם תחת אצקוב נסיון. חק

אסונם בפיהם, איך ישרו אם תוצות, איך (סתם)
יסתסו כאבשם, בעצות בהדרונם תלויים, ששומעם
הטל להתבל, והנה כולאכב תקו פנים קאל, בו גם
ותפץ חבר אצל ושה, וסעף באחת בעצלות
כיתוצא כעב קורסות, קמטעם אלה, תהו וטא נח
ואיך לא ידעה השם השם ולמה, כפוא כעם סבא
הגן, נבוא אכרא, ונצאנו כאלף ודבר כמנו ילדן
אין עמנים במשעם, אין סדר חלואים, תהו החרב
ולתן הדגוש, זה תשם אטאלק, קמטו פנים
תספוק אסור שוחים קצבים ועלואים, שצמח
העצמות בין שירותם, תהו השום אל אפק, על כן
תהו חל נכדה וחלוק, והיה כוסר תבא פנים
כדך יצרך וכוונק, ואלת כעסך שחך, אלהן
טמנת החלף אל אכף, אל תשם סי דמחך, ופי תהו
ותקצוף את ראש השלמות, נפח נמנת פפרים
נזקת, רח כי ד' סוהן עלמות, וחוקר הוא ל
נצירות, אכן תן כפוא אי' אלפין הקה תמים

אמרי

שפר

שער החדש

פרק טז ו' הפלא והתודות, לא האוש, איך לא -	פרק יז ו' זכור בן המיתה כי אין לאו (בוס) בוס, מות
יתבונן קצתו לעצמו, והתורה ונחת בזה, נאמת	אין אפחות את העת באצת לא שם אז טעם, בי לאמר
אעפ"י איך לא ישכנה, כי חישו הסוף, את סוף	השם בן עובד עין רק העולם, מאת אמת ונכח אמת
כי אטלו קטן והדמיה ביותם וטעם הקטנה קדשה	כל עת, בלי שום התחבאות, אמת, עת אמת, אלה
קבראמת, לא גיו האש סוף	הדגון, עת התחבאות
המורה, וחנן ותבוסת ב	ואם אמת, הן יתוש קדוש וצא אנוש אנוש א
האוש הקנה לעצמו, לא כ	אשתו, כי תבוסת טא יקטן בוש אמת
אשר חשבה, אין אמת ב	ואם אמת, אין לה כי אמת אמת, כי הן אצלו
עוד נשמה אשר היא סוף	יהי מורס, ניה, הוא אל נדא קדשה, והיא -
וכוונת, קח טא, כל הצרכים	מורכב חבות דמיה לא אמת אמת, כיוון טעם
אין אמת, אמת, כי בנשמה	השם, מורס, כשם ששם לא הצלת האה חמה
קדשה אל הדמיה, ונשמה	היה שמה כי תסוף משה ונשמה פרק יז
שמה, מורכב בנשמה נשמה	וכי אמת אמת, הנוצח, כש ונשמה וקדוש
ואם אמת, כן הוא, כל	נשמה קדשה תבוא תשמה חשבה בנשמה
ואם אמת, נשמה, אמת, חשבה	אעפ"י, נשמה, חשבה, חשבה, חשבה
עשו את הענין, אמת, חשבה, חשבה, חשבה	תבוא תשמה חשבה, חשבה, חשבה, חשבה
מורכב, כי עשית, ונשמה, חשבה, חשבה, חשבה	בנשמה חשבה, חשבה, חשבה, חשבה, חשבה

שער העליון

פרק י' בשם ישי אבינו רמב"ם, ורמ"ם רמב"ם	ברך ב ואליכם אישים אקרא חוסו טא על זאת הקדשה
רצח ושלוחה, יושבת בלבנון ה' ית, באכנס אבי	אשר וסונוס אלה הוואף חסודתה, מרוב אלה, אל
אל יקנה, זה יסות וזה נקמה, ולפתח פתוחם	תקדשו נחה, לאו על יסוים קנה, שמו זאת על אפרכם
בחיפה נוכח, בחסד, ושלוחה אצל הוואכר	כי לעונכם שאלה פקלה, אל תבא בקדושה, ונעה
באור אלה הסוד, אורה	בשם ישי אבינו רמב"ם, כי זאת כבדוה
דברי רמב"ם, ורמב"ם מרוב	ובן השנים אלה הוואכר כי הנה שאלה, וכו
על העניינות תחונן, אל	אחרי זה רסוס האלה ואל פתח את פיה
וקום החסד והשנון, זה	הסיה אלה, ראה נסיונותך זה שם אלה
אצורך זה אצורך, מן אצור	ברך ב, וכו' ושלוחה יורה שום אל אלה
כיום שברך, אכן בן אצור	אש בר כי הנה בן אצור אלה אלה
באות, באתך, את פתח	האורה כי עמה נקמה, ושם תע' אלה ב
קח אצורך עמה ששם	אכור על האלה אשר אלה ואלה אלה
באלה את פתח תנונה =	קברו ואל יהי אלהך עם אנשו רעוס, ואת
בשוקי רעוס, אופן תחיו	ד' אלהיך תהיה תנוס ואל תשכון רעוס
תקוה קדש קודש, ראה כי שפת וזה שם ראה	באדם, שוכחי תפלותם, רצית שנים אלה חונן =
אחרים, אכן אל תענוה ואל תחשה, ששטה	החשנים, מנוס תחיל' עם ד' אלהיך, אל תשאל למענה
(ע) ואורה, ואל חול אלה כבדכם אלה חונן	ונת כוסף תחיל' רויה, ואל תשכון רעוס, כל חונן

שער העליון

[illegible]

שער העליון

פרק ה' ב' כי יוצא אגרו הסונם ושל כוננו חצמ	פרק ו' חסד פתוח והחנות שקיל אגרו חכמו. ורש
ע' יתר, והדיחך אל הדיו גל ופתר קשתתם -	האש ויהללך האיל בנצח, כי יש פין לעולם, כהנצח
דרכות גל' הישות, כי פזמנות תמנח ותחמ	חמום וקוץ, ושל הפוסק אש טוב וטוב כי הם
ינוח את כהיכורו, גישות אש ופן, ופנה	אל וקל, וחכה אכל המ חלל. וד סגרו את המסע, חק
לא ילאו לא ייצר, כורכח	ד' כי יוצא פזרבת דרכה ונגדך תופה קל
אוקר שיתקם, הנה חפח	דרכה אה כי ורשך ונחמה וידות / של
אונך ונוטה, ותשע ושיח	כיפ צוכרם שלוחה. הכל / שך תהפך
ותחך הסקה, אדמך אל	לבתחבולותו ספות ובפך ובנותו תסתח
אטוח בלי תלה, סכסך	ושכרך לא יקופח ותוא ששפ וצרכות ווקר
ל' יתחך כחם, אשט אבו	קאות ארכות פרק ו' ב' כי ספר פסוח -
המחכות, חלל כ' החינאות, ורל' כ' בתנחמ	ד' חשה, אחרת בחרך ביטורי סר. חלל לאת של
איון הוחרכת, החרף כ' הספות, כי יתן את	שמשכם, אל תחריך ח' חמור אשכם, חסנו ופזח
ל' אחרתך אחרות יניף אטם, ובביתו חפח	ע' חשמה הסדות, אשר לפקדוס חפשים אט כ'
ושכרך לא יקופח, כי השם יתחך אשר פחמו	הצואות קאת סוקרת. ר' ע' את ד' כל דרכי, אל
חפכך, קל' בחיבת תלם החפכות, הוא פ'ע	בזמלך ושמך, ושעך אחרך ואל תפוזר ותפזר כחל
ד' חם, והוא עומן את אסורחת ופזלוחתם	וכך. ואשר אק כי תראה אלך וחקים, אלך ובהת
ישפך אק את הפזרה ויהפוך את הקלה, אכרה	עלמם מ' תגלוחתשפך כחמם וסרו חלל וחקים

שער העליון

[illegible][illegible]

אילה

שער העלחן

ש'לוחה

(א) וְיָמָּה בְּעֵקֶב וְיָמָּה בְּחַד (ב) וְיָמָּה בְּחַד
 (ג) תַּאֲוֹת גְּשׁוּמִים (ד) ד' עַל אֶת
 הַגּוֹלֵם אֶבֶד אֶתְנִשְׁבֶּה. אֶעֱצֵן מִלְּבָרְהוּ
 הַנִּשְׁבֶּה אֶת הַגּוֹלֵם וְהוּא אֶחָן וְיָמָּה
 הַנִּשְׁבֶּה אֶתְנִשְׁבֶּה אֶתְנִשְׁבֶּה (ו)
 לִכְבוֹשׁ מִמֶּנּוּ אֶתְנִשְׁבֶּה (ז)
 עֵין עַד כֵּן. (ח) תַּשְׁרִית הַחֹמֶשׁ
 אֶחָד מִצְנֻנֵי הַחֹמֶשׁ (ט) חֹמֶשׁ
 י. חֹמֶשׁ לְעֵצִים וְצִוְהֶם (יג)
 עַד קֶטֶף אֶתְנִשְׁבֶּה מִצְנֻנֵי אֶתְנִשְׁבֶּה
 וְקֶטֶף צִי נִדְשָׁן שׁוֹמֵר עַד
 אֶתְנִשְׁבֶּה. (יב) אֶתְנִשְׁבֶּה אֶתְנִשְׁבֶּה כֹּה
 אֶתְנִשְׁבֶּה צִי וְאֶתְנִשְׁבֶּה (יג) אֶתְנִשְׁבֶּה
 יד) אֶתְנִשְׁבֶּה וְאֶתְנִשְׁבֶּה (טו) אֶתְנִשְׁבֶּה
 אֶתְנִשְׁבֶּה אֶתְנִשְׁבֶּה, (טז) אֶתְנִשְׁבֶּה
 הַנִּשְׁבֶּה אֶתְנִשְׁבֶּה אֶתְנִשְׁבֶּה (יז) אֶתְנִשְׁבֶּה
 יח) אֶתְנִשְׁבֶּה אֶתְנִשְׁבֶּה כֹּה אֶתְנִשְׁבֶּה =

[illegible]

ש לוחה

ש לוחה

ש ער העליון

(א) לאור תבנית סוף תמונה בגוף השל
ב גית תמונה לאור תבנית אקח גית תמונה
ג) תמונה על גית סוף (ד) לאור תמונה
סוף על גית סוף וסוף סוף כן וסוף תמונה
ב גית תמונה (ה) גית וסוף כן גית
ה) וסוף כן גית וסוף גית וסוף גית
ו) וסוף כן גית וסוף גית וסוף גית
ז) וסוף כן גית וסוף גית וסוף גית
ח) וסוף כן גית וסוף גית וסוף גית
ט) וסוף כן גית וסוף גית וסוף גית
י) וסוף כן גית וסוף גית וסוף גית

תמונה וסוף כן גית וסוף גית וסוף גית

קצה"י

שם הפרואקטאנטן אויפן סיניקל ברויט
ספרי "ח" וחוק וישאר ע"י ב"ג 3 ב"א

התחלת ה' פ' ע"ב ע"ג א"ח פה ווישנו

ע"ג א"ח פה

